

ሰሜት ሳይሆን እምነት

«በስም ነት እንጂ በማየት እንመሳሰለን» (2ቆሮ. 5፣7)

በአንድ አፍታ እግዚአብሔር እንደሚያስብልንና እንደሚጠነቀቅልን እርግጠኞች እንሆናለን። በተለያዩ ሁኔታዎች ሲያሳልፈንና ያልጠበቅነው ነገር ሲገጥመን ደግሞ ስለችግሮች ብቻ እናወራለን። አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔርን ሥራ የምንሠራው ማንም በማያየው፣ መድረክ ላይ በማንታይበት ሁኔታ ሊሆን ይችላል። ከተረዳንና ካስተዋልነው ግን በመንፈሳዊ ሁኔታ ድብቅ አንሆንም። ሰማያት የተዘጉብን በሚመስለን ሰዓት እንኳ የተሰጠንን ሥራ በታማኝነት ለማከናወን ዝግጁዎች ነን? አንዳንዶቻችን በመንፈሳዊ ሕይወታችን ሁልጊዜ ከሌሎች ይልቅ ደምቀን የምናበራ እንድንሆን እንፈልጋለን፤ ሌሎች አገልጋዮች እንዲከብቡንና በዘራዮችን እንዲሆኑ እንፈልጋለን። በራሱ የሚተማመንን አገልጋይ እግዚአብሔር አይጠቀምበትም፤ እንዲህ ያለው አገልጋይ ተራ ለሆኑ የዕለት ተዕለት ጉዳዮች ምቹ አይደለም። እዚህ ያለነው በዚህ ዓለም የእግዚአብሔርን ሥራ እንድንሠራ ነው። ከላይ የተወለድን እንደመሆናችን መጠን ከማንኛውም ኃይል በሚበልጥ ሰማያዊ ኃይል ውጣ ውረዱን መቋቋምና የተሰጠንን ሥራ ማከናወን ይኖርብናል።

አንዳንድ ጊዜ ከሌላው ጊዜ በተለየ ሁኔታ መንፈሳዊነት ይሰማናል፤ ሁልጊዜ እንደዚያ እንዲሆንልን የምንጠብቅ ከሆነ ግን የምንፈልገው እግዚአብሔር ራሱን እንዳልሆነ የሚያሳይ ምልክት ነው። በአንድ ወቅት የእግዚአብሔር መገኘት ኃይል ተሰምቶን ይሆናል፤ ድምፁንም አሰምቶን ይሆናል፤ ሁልጊዜ እንደዚያ እንዲሆንልንም አጥብቀን እንጸልያለን። እግዚአብሔር ግን በእምነት እንድንመሳሰል ነው የሚፈልገው። «እግዚአብሔር በልዩ ዓይነት ሁኔታ ራሱን ካልገለጠልኝ በቀር ምንም ማድረግ አልችልም» በማለት ራሳችንን ያገለልን ሰንቶቻችን እንሆን? እግዚአብሔር ግን እንደዚያ አያደርግም። ምንም እንኳን ልዩ መዳሰስና ልዩ ኃይል ባይነካንም፣ ተነሥተን የተሰጠንን ሥራ ማከናወን አለብን። በዚያን ጊዜ አስደናቂ ነገር ይሆናል። ያኔ፣ «ለካ እግዚአብሔር ምን ጊዜም ከእኔ ጋር ነበር፤ እኔ ግን አላወቅሁም ነበር» በማለት እንገረማለን። ከዚህ በፊት የተለማመድሃቸው ልዩ ሁኔታዎች እስኪደገሙ ድረስ አትጠብቅ፤ እነዚህ ነገሮች አልፎ አልፎ ብቻ የሚሆኑ ናቸው። በማንኛውም ጊዜ እግዚአብሔር ልዩ በሆነ መንፈሳዊ ኃይል ሊዳስሰን ይችላል፤ እንደዚያ የሚያደርገው ግን ከዚያ ልምምድ የተነሣ አጉል ዝንባሌ እንደማያድርብን እርግጠኛ ሲሆን ብቻ ነው። አልፎ አልፎ የሚሆኑ ልዩ መንፈሳዊ ሁኔታዎችን እንደ ሕይወታችን መመዘኛ አንውሰዳቸው፤ መለኪያችን የተሰጠን ሥራ ነው።

ራዕዩን በትዕግሥት መጠበቅ

«ቢዘገይም በስርግጥ ደመወዳና ታገሠው» (ዕጌ. 2፤3)

ትዕግሥት ቸልተኝነት ወይም ደንታ ቢስነት አይደለም፤ ትዕግሥት የአንድን ሰው ጥንካሬና አስቸጋሪ ሁኔታዎችን የመቋቋም ችሎታ የሚያመለክት ነው። ራዕይ ትዕግሥትን የምናገኝበት ምንጭ ነው፤ ምክንያቱም ትክክለኛ ተነሣሽነትና ግፊት የሚሰጠን ቀድሞውኑ ከእግዚአብሔር የተቀበልነው ራዕይ ሲኖረን ነው። ሙሴ የተለያዩ ውጣ ውረዶችን የታገሠው ለመመሪያዎቹ ተገዢ ለመሆን አልነበረም፤ እግዚአብሔር የጣለበትን ግዴታ ለመወጣትም አልነበረም፤ ሙሴ ትዕግሥተኛ የሆነው ከእግዚአብሔር ራዕይን ስለተቀበለ ነበር። «የማይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና» (ዕብ. 11፤27)። ከእግዚአብሔር ራዕይ የተቀበለ ሰው ተገዢነቱ ለዓላማው ወይም ለሌላ ነገር ሳይሆን ለራሱ ለእግዚአብሔር ነው። ከእግዚአብሔር ራዕይ መቀበልህን የምታውቀው አብሮት በማመጣው ግፊት ወይም ምሪት ነው። ነገሮች በታላቅ ኃይል ወደ አንተ ይመጣሉ፤ የዚያ ኃይል ምንጭ ራሱ እግዚአብሔር በመሆኑም ሕይወትህ ከዚህ በፊት በማታውቀው ልዩ ብርታት ይሞላል። እግዚአብሔር ልዩ መንፈሳዊ ጊዜ ይሰጥህ ይሆናል፤ ሆኖም ከእርሱ ምንም ድምፅ አትሰማ ይሆናል፤ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድረ በዳ በተፈተነ ጊዜ የሆነውም ይኸው ነበር። እንደዚያ ያለ ጊዜ ሲገጥምህ ታገሥ፤ በመንፈሳዊ ዓይኖችህ እግዚአብሔርን አይተሃልና የምትታገሥበት ኃይል ይኖርሃል።

«ቢዘገይም ይመጣልና ታገሠው» ራዕይ እንዳለን ማረጋገጫው ወዳልደረሰንበት ለመድረስ የምንወስደው እርምጃ ነው። በደረሰንበት መንፈሳዊ ደረጃ ረክተን መቀመጥ አደገኛ ነገር ነው። ዘማሪው «ስላደረገልኝ ሁሉ ለእግዚአብሔር ምን እመልሳለሁ?...» ካለ በኋላ። «የመዳንን ጽዋ አነሣለሁ» ይላል (መዝ. 116፤12-13እ.መ.ት) በቀላሉ በነገሮች የመርካት ዝንባሌ አለን። ስለዚህም ጥቂት ነገር ሲሆንልን «አሁን የምፈልገውን አግኝቻለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ትዕግሥት ሊኖረኝ ይችላል» እንላለን። ይህ ግን የትም የማያደርስ ዝንባሌ ነው። ጳውሎስ «አሁን እንዳገኘሁ ወይም አሁን ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም...» ነበር ያለው (ፊልጵ.3 ፤12)። አሁን በደረሰንበት ወይም ባገኘነው ብቻ ከተወሰንን ምንም ነገር የለንም። ከእግዚአብሔር ራዕይ ግፊት ወይም ምሪት አግኝተን ከሆነ ግን አሁን ከደረሰንበት ወይም ከተለማመድነው በላይ ልንለማመድ እንችላለን። መንፈሳዊ መዝናናት ወይም ዳተኝነት እንዳይዝን ጥንቃቄ እናድርግ።

ኃይል ያለው የምልጃ ጸሎት

«በጸሎትና በሰላም ሁሉ ዘወትር በመገናኛ ዘመን» (ኤፌ. 6፡18)

በእግዚአብሔር በመታዘዝ ለሌሎች የምናደርገው የምልጃ ጸሎት የምንማልድላቸውን ሰዎች እኛ ከጠበቅነው በላይ ከፍተኛ ያለ ዋጋ ሊያስከፍላቸው ይችላል። እዚህ ላይ ትልቁ ችግር በእኛ ጸሎት አማካይነት ቀስ በቀስ እርሱ ወዳዘጋጀው የላቀ ደረጃ ሊያደርሳቸው እግዚአብሔር እየሠራ ቢሆንም፤ እኛ ግን ካለን ሰብዓዊ ርኅራኄና አዘኔታ የተነሣ በራሳችን መንገድ ስለምንጸልይላቸው ነው። የምልጃ ጸሎታችን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሳይሆን በእኛ ርኅራኄና አዘኔታ ላይ የተመሠረተ ከሆነ ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ይቋረጣል። የራሳችን ርኅራኄና አዘኔታ በእግዚአብሔር መንገድ ውስጥ ጣልቃ ከገባ እግዚአብሔር ፈቃዱን በሕይወታቸው መፈጸም አይችልም፤ ይህም እግዚአብሔርን ያሳዝናል።

በእግዚአብሔር ማንነት እርግጠኞች ካልሆንን በቀር የምልጃ ጸሎታችን ሕያውና ኃይል ያለው አይሆንም። ለሌሎች ለመማለድ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት በጣም ወሳኝ ነው፤ ለዚህ ግንኙነት ዋናው መሰናከል ደግሞ ለራሳችን ርኅራኄና አመለካከት ቅድሚያ መስጠታችን ነው። ከእግዚአብሔር አሳብና ዓላማ ጋር አንድ ሆን ለምልጃ ጸሎት ዓይነተኛ ቁልፍ ነው፤ ይህ ከእርሱ ጋር ያለን የዓላማ አንድነት ችግር ላይ የሚወድቀው ለሌሎች ካለን ርኅራኄ የተነሣ እንጂ በሌላ ኃጢአት ምክንያት አይደለም። ከእግዚአብሔር ጋር ባለን የምልጃ ጸሎት ግንኙነት ኃጢአት ጣልቃ ይገባል ማለት የማይመስል ነው፤ አጉል ርኅራኄያችን ግን ከእርሱ ፈቃድ እንድንወጣ ያደርጋል። «እንዲህ ያለ ነገር ሲሆን ማየት አልፈልግም፤ በእገሌ ላይ እንዲህ ያለ ነገር መሆን የለበትም» እንድንል የሚያደርገን ለራሳችን ለሌሎች ከመሳሰላችን የተነሣ ነው። እንዲህ ሲሆን ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን የዓላማ ግንኙነት ይቋረጣል።

በከፍተኛ ደረጃ ለሌሎች ስትማልድ ስለራሱህ ለመጸለይ ጊዜም ዝንባሌም አይኖርህም። ለሌሎች ሰዎች እግዚአብሔር ካለው ዓላማ ጋር ሙሉ በሙሉ የሐሳብ አንድነት ይኖርሃል። እግዚአብሔር ሰዎች ያለበትን ሁኔታ የሚያሳየን ምን ያህል በደለኞች እንደሆኑ እንድናውቅ ሳይሆን እንድንማልድላቸው ነው።

በሌሎች ምትክ ሆኖ መማለድ

«ወደ ቅድስት በስፋት ደም እንደገባ ድፍረት ስለን » (ሐብ. 10፡19)

የምልጃ ጸሎት ማለት ለሌሎች ያለንን ርኅራኄና አዘኔታ ወደ እግዚአብሔር ማቅረብና የምንለምነውን ሁሉ እንዲሰጠን መጸለይ ማለት አይደለም። ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የምንችለው ኢየሱስ ክርስቶስ ለኃጢአታችን ከከፈለው ዋጋ የተነሣ ነው። «ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም ልንገባ ድፍረት አለን»

መንፈሳዊ ግትርነት ለውጤታማ የምልጃ ጸሎት እንቅፋት ነው፤ የእንዲህ ዓይነቱ ጸሎት መሠረቱ ለራሳችንና ለሌሎች ያለን ተቆርቋሪነት ከመሆኑም በላይ ለአንዳንድ መልካም ለሚመስሉን ነገሮች የክርስቶስ ቤዛነት እንደማያስፈልግ እናስባለን። በራሳችንም ሆነ በሌሎች ሕይወት የምንመለከታቸው አንዳንድ መልካምና በጎ ነገሮች በክርስቶስ መስቀል ቤዛነት ሥራ ላይ መመሥረት እንደሌለባቸው እናስባለን። ከዚህ የተነሣ እንደሚገባ ለሌሎች አንማልድም። እግዚአብሔር ለሌሎች ካለው አሳብ ጋር የዓላማ አንድነት ስለሌለን እንበላጭባቸዋለን። ያም ሆኖ ግን በራሳችን መንገድና አሳብ እንማልድላቸዋለን፤ በዚህ ዓይነቱ ምልጃ ጸሎት ከፍተኛውን ስፍራ የሚይዘው የእኛ አዘኔታና ተቆርቋሪነት እንጂ የእግዚአብሔር ዓላማና እቅድ አይሆንም። ኢየሱስ የሰውን ኃጢአት መቀበሉ እኛ ለሰዎች ያለንን ተቆርቋሪነት ሥርነቀል በሆነ ሁኔታ ሊለውጠው በተገባ ነበር። በሌሎች ምትክ ሆኖ መማለድ፤ የእኛን ተፈጥሮአዊ ርኅራኄ እግዚአብሔር ለሌሎች ባለው አሳብና ፈቃድ መተካት ማለት ነው።

ግትር ነኝ ወይስ ራሴን የሌሎች ምትክ አድርጌ እመለከተዋለሁ? የራሴን አሳብና መንገድ እከተላለሁ ወይስ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረትና ግንኙነት አለኝ? በትንሽ በትልቁ እበሳጫለሁ ወይስ መንፈሳዊ ነኝ? የራሴን መንገድ ለመከተል ነው የወሰንሁት ወይስ ከእግዚአብሔር ጋር አንድ መሆን?

የእግዚአብሔር ፍርድና ፍቅር

«ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤተ ነሥት የሚጀመርበት ጊዜ ይኖራል»

(1ዳጥ.4፡17)

ደኅንነት የእግዚአብሔር እንጂ የሰው አሳብ አለመሆኑን ክርስቲያን አገልጋይ በፍጹም መዘንጋት የለበትም፤ ስለዚህም ደኅንነት ከምናስበው ወይም ከምንገምተው በላይ እጅግ ጥልቅ ነው። ደኅንነት ጥልቅ የእግዚአብሔር አሳብ ነው፤ በሰው ልምምድ የሚለካም አይደለም። ልምምድ በጥልቅ እኛነታችን ውስጥ ለተፈጸመው የእግዚአብሔር አሳብ እጅግ በጣም በመጠኑም ቢሆን የሚኖረን ግንዛቤ ብቻ ነው። ስለዚህም ለልምምዱ መገኘት ምክንያት የሆነውን የእግዚአብሔርን አሳብ ስበክ እንጂ ልምምድን አትስበክ። ወንጌልን ስንሰብክ በዋነኛነት ደረጃ ስለእግዚአብሔር የምሥራች እያወጅን እንጂ ሰዎች ከገሃነም የሚድኑበትን መንገድ እያመለከትናቸው ወይም መልካም ሰዎች የሚሆኑበትን ምሥጢር እየነገርናቸው አይደለም።

ከኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት እንደምንመለከተው ስለፍርድ በተናገረበት ስፍራ ሁሉ ፍርድ የእግዚአብሔር ፍቅር ምልክት መሆኑን ተናግሮአል። አንዳንድ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መምጣትን አስቸጋሪ ሆኖ ሊያገኙት ይችላሉ፤ ለእንዲህ ዓይነት አጉል ርኅራኄ ማድረግ አይገባም፤ እግዚአብሔርንም ተወቃሽ ማድረግ አይቻልም። የእኛ ድርሻ ችግሩ ምን እንደሆነ የእግዚአብሔር መንፈስ እንዲገልጸው የእግዚአብሔርን እውነት ማቅረብ ብቻ እንጂ ለችግሩ የተለያዩ የራሳችን ምክንያቶችን መደርደር አይደለም። የስብከታችን ፍሬያማነት የሚታወቀው ሰዎችን ወደ ፍርድ ማምጣት ሲችል ነው። የወንጌልን እውነት በሚገባ ስንሰብክ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት ይገናኛሉ።

ያዘዘንን ለመፈጸም የሚያስችለንን አቅም ሊሰጠን ካልቻለ ኢየሱስ ራሱ ሐሰተኛ ሊሆን ነው። ለእርሱ ባለመታዘዛችን ሰበብ የምናቀርብ ከሆነ ደግሞ እግዚአብሔር ስለእኛ ያልተረጸው ነገር መኖሩን እየተናገርን ነው ማለት ነው። የራሳችን ብቃትና ችሎታ ሁሉ በእግዚአብሔር ኃይል መሞት ይኖርበታል። የእግዚአብሔር መንፈስ ኃይሉን የሚገልጸው እኛ ድካማችንንና የእርሱ ብርታት የሚያስፈልገን መሆኑን በምንረዳበት ጊዜ ነው።

ነጻነትና የኢየሱስ መለኪያ ሚዛን

«በነጻነት ዕንፍር ክርስቶስ ነጻነት ስወጣን ስንገደህ ዳንታቸው ቁጭ» (ገሳ. 5፡1)

III ገፈሳዊ አእምሮ ወይም መረዳት ያለው ሰው ማንንም «ይህን አመን፤ ያንን ተቀበል» አይልም፤ መገፈሳዊ መረዳት ያለው ሰው ከኢየሱስ መለኪያ ጋር በተጣጣመ ሁኔታ እንድንኖር ነው የሚነግረን። መጽሐፍ ቅዱስ የሚገልጠውን ጌታ እንጂ መጽሐፍ ቅዱስን እንድናምን አንድም ቦታ አልተነገረንም (ዮሐ. 5፡39-40)። የተጠራው ለሰዎች ሕሊና ነጻነትን እንድናቀርብ ነው፤ እንዲህ ስለተባለ ግን ሰዎች ለራሳቸው አሳብና አመለካከት ነጻ መሆናቸውን እንድንሰብክ ተጠርተናል ማለት አይደለም። እኛ ራሳችን በክርስቶስ ነጻ የማውጣት ኃይል ነጻ ከወጣን፤ ሌሎችም ወደዚያ ነጻነት ይመጣሉ፤ ይህም ኢየሱስ ክርስቶስ የሕይወታችን ጌታና ባለሥልጣን እንደሆነ በመገንዘብ የሚገኝ ነጻነት ነው።

ምንጊዜም ቢሆን ሕይወትህን መለካት ያለብህ በኢየሱስ ክርስቶስ መለኪያ ነው። የእርሱን ቀንበር ብቻ ለመሸከም ራስህን አስገዛ፤ የኢየሱስ ክርስቶስ ያልሆነ ቀንበር ሌሎች ላይ እንዳትጭን ጥንቃቄ ማድረግም ይኖርብሃል። የእኛን አስተሳሰብና አመለካከት የማይቀበሉ ሁሉ እንደተሳሳቱ የማሰብ ዝንባሌ አለን፤ እኛን ከዚህ አስተሳሰባችን ለማሳቀቅ ለእግዚአብሔር ረጅም ጊዜ ይወስድበታል። ይህ ግን የእኛ እንጂ የእግዚአብሔር አመለካከት አይደለም። አንድ እውነተኛ ነጻነት ብቻ አለ፤ እርሱም ትክክል የሆነውን ለማድረግ የሚያስችለን በውስጣችን የሚሠራው የክርስቶስ ነጻነት ነው።

በሌሎች ላይ በቀላሉ አትመረር፤ ትዕግሥትህም አይሟጠጥ። እግዚአብሔር አንተን የተሸከመህ በትዕግሥቱና በጨዋነቱ እንደሆነ አትዘንጋ። እንዲህ ስለተባለ ግን የእግዚአብሔርን እውነት መሸቃቀጥ ወይም መበራረዝ የለብህም። የእግዚአብሔር እውነት በራሱ መንገድ ይሂድ፤ እውነቱን በመናገርህ ከማንም ይቅርታ አትጠይቅ። ኢየሱስ «ሂዱና ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው» (ማቴ. 28፡19) አለ እንጂ «የራሳችሁ አስተሳሰብና አመለካከት ተከታዮች አድርጓቸው» አላለም።

ለዘላለም የሚዘልቅ ግንብን መገንባት

«ከስናንተ ግንብ ሲሠራ የሚወድ ስጦታም ደግሞ የሚበቃ ያሰው ስንደሆነ ስለቀድሞ ተቀምጦ ኪሳራውን የማይቀጥር ማነው?» (ሱቃ. 14፣28)

በዚህ ላይ ጌታ የሚናገረው እኛ ስለምንቁጥረው ዋጋ ሳይሆን እርሱ ራሱ አስቀድሞ ስለቁጠረው ዋጋ ነው። በናዝሬት ያሳለፋቸው ሠላሳ ዓመታት፣ ለሦስት ዓመታት ያህል ያገኘው ታዋቂነት፣ የደረሰበት ክህደትና ጥላቻ፣ በጌቴሴማኒ ያሳለፈው ጣዕርና በመስቀል ላይ መሞቱ ዋጋ አስከፍለውታል። ኢየሱስ የሚያስፈልገውን ሁሉ ዋጋ ከፍሉአል። ስለዚህም ማንም ተነሥቶ «ይህ ሰው ሊሠራ ጀምሮ ሊደመድመው አቃተው» በማለት ሊሰቅበት ወይም ሊዘባበትበት አይችልም (14፣30)።

ስለደቀ መዝሙርነት በቀጥታ 26እና27 እንዲሁም 33 ላይ ጌታ የጠቀሳቸው ሁኔታዎች በዚህ ታላቅ የግንባታ ሥራ የሚጠቀሟቸው አስቀድሞ ዋጋ የተከፈለባቸው ሰዎች መሆናቸውን ነው የሚያመለክቱት። «ማንም ወደ እኔ የሚመጣ ቢኖር አባቱንና እናቱን፣ ሚስቱንም፣ ልጆቹንም፣ ወንድሞቹንም፣ እጎቶቹንም፣ የራሱን ሕይወት ስንኳ ሳይቀር ባይጠላ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም» (14፣26)። ይህ ጥቅስ የሚያስተምረን በዚህ ግንባታ ሥራ ጌታ የሚጠቀመው በዚህ ምድር ካለ ከምንም ዓይነት ዝምድና አስበልጠው እርሱን በሚወዱትና ራሳቸውንም ለእርሱ በሰጡት ሰዎች ብቻ መሆኑን ነው። የዘረዘራቸው መስፈርቶች ቀላል አይደሉም፤ ሆኖም የሚያስቆጩም አይደሉም።

የገነባነውን ሁሉ አንድ ቀን እግዚአብሔር ይመረምረዋል። ታዲያ ሁሉን በሚመረምርና በሚያጠራ እሳቱ ሲመረምረን ኢየሱስ ክርስቶስ ባኖረው መሠረት ላይ የራሳችንን ነገር ገንብተን ያገኘን ይሆን? (1ቆሮ. 3፣10-15 ይመለከታል)። ለእግዚአብሔር ሥራ የምንሯሯጥበት ይህ ጊዜ ብዙ ዓይነት የሥራ ዕቅዶችና ግንባታዎች የሚከናወኑበት ዘመን እንደመሆኑ መጠን ከፍተኛው መሰናክል የሚነሳውም ይህን በተመለከተ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት የበቃን አይደለንም፤ የግንባታችን አለቃ የሆነው ኢየሱስ በዚህ ግንባታ ሥራ ይጠቀምብናል፤ የት ቦታ እንደሚያደርገን ወይም እንዴት እንደሚጠቀምብን የመጠየቅ መብትም የለንም።

ጸንቶ ለመቆም የሚያስችል እምነት

«በተሰማሥት እንድትዘና የሰጠዎን ትእዛዜን ስሰጠዎታለሁ...» (ዕ.እ. 3፡10ሐ.ጤ.ት)

የጥንት አንድን ነገር ከመቻል ወይም ከመታገሥ በላይ ነው፤ እስከ መጨረሻው ድረስ አንድን ነገር አጥብቆ ከመያዝ የላቀ ትርጉም አለው። የአንድ የእግዚአብሔር ሰው ሕይወት በቀስተኛ እጅ እንዳለ ደጋጋና ቀስትን ያህል በእግዚአብሔር እጅ ነው ለማለት ይቻላል። ለጊዜው ለእኛ በግልጽ በማይታይ ዓላማ ላይ እግዚአብሔር ያነጣጥራል፤ ደጋጉን ይወጥረዋል ይሰጥዋል፤ ይህ ሲሆን ደግሞ «አሁንስ በቃኝ ከዚህ በላይ መሄድ አልችልም» እንላለን። እግዚአብሔር ግን ለዚህም ቢሆን ግድ የለውም፤ ደጋጉን በሚገባ ከሳበው በኋላ ቀስቱን ያስፈነጥረዋል፤ ዓላማውንም ይመታል። ራሳችንን በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ እናድርግ። በአሁኑ ሰዓት በሕይወትህ ውስጥ በትዕግሥት ወይም በጽናት ልትቀበለው የሚገባህ ነገር ይኖር ይሆን? ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ያለህን ግንኙነት በጽኑ እምነት ላይ መሥርት። ኢዮብ እንዳለው «ቢገድለኝ ስንኳ እርሱን በትዕግሥት እጠብቃለሁ» በማለት አውጅ (ኢዮ. 13፡15)።

እምነት በእግዚአብሔር ቅድስናና ፍቅር ላይ የተመሠረተ እንጂ ደካማና «እስቲ ይሁን» በማለት በገዢን የምንቀበለው ስሜት አይደለም። አሁን ልታየው ባትችልም፤ ምንም እንኳ ምን እያደረገ እንደሆነ መረዳት ባትችልም፤ እርሱን ግን ታውቀዋለህ። በሕይወትህ ችግር የሚመጣው እግዚአብሔር ቅዱስ ፍቅር የመሆኑን ዘላለማዊ እውነት ስትዘነጋ ነው። እምነት ሙሉ በሙሉ ራስህን ለእግዚአብሔር መስጠትና በእርሱ እጅ መተው ማለት ነው።

እግዚአብሔር እኛን ለማዳን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የሚያስፈልገውን ሁሉ አድርጎአል፤ አሁን ግን እኛ ደግሞ በእርሱ በመታመን መላው ሕይወታችንን እንድናስረክበው ይፈልጋል። በሕይወታችን ውስጥ እምነት ወይም የእግዚአብሔር ሕይወት ያልነካቸውና ያልዳሰሳቸው ክልሎች ሊኖሩ ይችላሉ። ይሁን እንጂ በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት እንዲህ ያለ ሁኔታ እንዳልነበረ ሁሉ በእኛም ሕይወት መኖር የለበትም። «አንተን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት» (ዮሐ. 17፡3)። የዘላለም ሕይወት ማለት ደግሞ መቋቋም ያለብንን ነገር ያለምንም መናወጥ መቋቋም ማለት ነው። እንዲህ ያለ አቋም ባይኖረን ኖሮ ሕይወት አሰልቺ ሳይሆን ጣፋጭ ይሆንልን ነበር፤ እያንዳንዱ ጊዜ አስደናቂ ነገሮች ሲከናወኑ የምናይበት ጊዜ ይሆንልን ነበር። እግዚአብሔር ወደዚህ ኃይል ምንጭ ሊያደርሰን ስለሚፈልግ በተለያዩ ሁኔታ ሕይወታችንን እየሠራውና እያበጀው ነው።

ወዳልደረሰበት ለመድረስ መገሰገስ

«ፊልዩ ባይኖር ሕዝብ መረገ ይሆናል» (ሦላ. 29፣18)

ከንድ ዓይነት መመሪያን አጥብቆ በመያዝና ራዕይን በመቀበል መካከል ሰፊ ልዩነት አለ። የያዘነው መመሪያ የግድ ግብረ ገባዊ ግፊት ላይኖረው ይችላል፤ ራዕይ ግን የራሱ መንፈሳዊ ግፊት ይኖረዋል። መመሪያቸውን ለመተግበር የሚጓጉ ሰዎች ምንጊዜም በርትተው ይሠራሉ። አንዳንድ ጊዜ ግን ሰዎች ስለእግዚአብሔርና ስለባሕርይ ያላቸውን አስተሳሰብ በትጋት ሥራቸውን ላለመፈጸማቸው እንደ ምክንያት ሊጠቀሙበት ይሞክራሉ። ዮናስ «እንተ ቸርና ይቅር ባይ፣ ታጋሽም፣ ምሕረትህም የበዛ፣ ከክፉው ነገርም የተነሣ የምትጸጸት አምላክ እንደሆንህ አውቄ ነበርና» በማለት ላለመታዘዙ ምክንያት ለማቅረብ ሞክሮአል (ዮና. 4፣2)። እኔና እናንተም ብንሆን ስለእግዚአብሔርና ስለባሕርይ ትክክለኛ አመለካከት ሊኖረን ይችላል፤ ተግባራችንን ላለመፈጸማችን ምክንያት አድርገን የምናቀርበውም ይህንኑ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ እውነተኛ ራዕይ ካለ ራዕይ ራሱ መንፈሳዊ ግፊት ስለሚሰጠን ታማኝነትና መታዘዝ ይኖራል።

በአእምሮ የምናውጠነጥነው መመሪያ የተግባር ሰዎች እንዳንሆን ሊያዘናጋን ይችላል። የያዘነው ራዕይ ይሁን ወይም አንድ ዓይነት መመሪያ ለመለየት በእርጋታ መንፈሳዊ ሕይወትህን መርምር።

«የሰው ሙከራ ወዳልደረሰበት ለመድረስ መሆን አለበት፤ ግባችን መንግሥተ ሰማይ መግባት የሆነውም በዚህ ምክንያት ነው» የሚል አባባል አለ። «ራዕይ (መንፈሳዊ ዕይታ) ባይኖር ሕዝብ መረገ ይሆናል» የእግዚአብሔር ዕይታ ከጨለመብን ችግር ላይ እንወድቃለን። ትክክል እንዳልሆኑ የምናውቃቸውን ነገሮች ላለማድረግ ምንም ዓይነት ገደብ አይኖረንም። ብዙ ሳንቆይ ደግሞ የጸሎት ጊዜን ችላ እንላለን፤ ጥቃቅን ለሚመስሉን ከሕይወታችን ጋር ግንኙነት ላላቸው ነገሮችም የእግዚአብሔር ራዕይ አይኖረንም። በደመ ነፍስ የምንንቀሳቀስ ፍጡሮች እንሆናለን። እጃችን ያነሣውን የምንጉርስ ከሆነ፣ የእግዚአብሔርን ባርኮት ሳንጠይቅ የመሰለንን ማድረግ ከጀመርን፣ ቁልቁል እየተጓዝን ነው ማለት ነው። ምክንያቱም ራዕይ ጠፍቶብናል። ታዲያ፣ አሁን ያለን ዝንባሌና አመለካከት ምንጮ የእግዚአብሔር ራዕይ ለመሆኑ እርግጠኞች ነን? ከዚህ ቀደም ካደረገው የበለጠ ነገር እንዲያደርግ ከእግዚአብሔር እንጠብቃለን? መንፈሳዊ አመለካከታችን ዳተኛና ደብዛነ ነው ወይስ ሕያውና ኃይል ያለው ነው?

የመጀመሪያውን እርምጃ ውሰድ

«... በእምነታችሁ በጎነትን ጨምሩ» (2 ሴፕ. 1፣5)

«**ጤምሩ**» የሚለው ቃል ማድረግ ያለብንን ነገር የመለከታል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ማድረግ የሚችለውን እኛ ማድረግ እንደማንችል፣ እኛ ማድረግ ያለብንን ነገር ደግሞ እግዚአብሔር እንደማያደርግልን እንዘነጋለን። ራሳችንን ማዳን ወይም መቀደስ አንችልም፤ ያንን ማድረግ ያለበት እግዚአብሔር ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር መልካም ልማድን ወይም ባሕርይን አይሰጠንም፤ ትክክለኛ በሆነ ሁኔታ በፊቱ እንድንመላለስም አያስገድደንም፤ ይህን ማድረግ ያለብን እኛ ራሳችን ነን። እግዚአብሔር በውስጣችን የሠራውን የማዳን ሥራ መፈጸም አለብን (ፊልጵ. 2፣12)። ጨምሩ - ሲል እኛ ማድረግ ያለብን ነገር ማመልከቱ ነው፤ ይህ ደግሞ በመጀመሪያ ከባድ ሊሆን ይችላል። እርምጃ መውሰድ ማለት አንድን ነገር መጀመር ማለት ነው፤ በምን ዓይነት መንገድ መንገዝ እንዳለብህ ራስህን ማስለመድ ማለት ነው።

አንተ ራስህ መንገዱን በሚገባ እያወቅህ መንገድ መጠየቅ የለብህም። ማመንታትን ተው፤ ከዛሬ ነገ ማለትህን አቁም፤ እርምጃ ውሰድ። እግዚአብሔር የሚነግርህን፣ ወዲያውኑ በእምነት አድርግ እንጂ በውሳኔህ አታወላውል። የመጀመሪያውን እርምጃ ውሰድ። አንድ ነገር እንድታደርግ እግዚአብሔር ሲነግርህ ካወላወልህ፣ ቸልተኛነትን እያሳየህ ነው ማለት ነው፤ የሰጠህን ጸጋ እያባከንህ ነው ማለት ነው። አንተው ራስህ የመጀመሪያውን እርምጃ ውሰድ፤ ወደ ጓሳ ላለመመለስ አሁኑኑ ውሳኔ አድርግ። የምትጽፈው ደብዳቤ ካለ «አሁኑኑ መጻፍ አለብኝ» በል፤ የምትከፍለከው ዕጻ ካለ «አሁኑኑ መክፈል አለብኝ» በል፤ ከዚያ በኋላ አድርገው፤ ያለ በቂ ምክንያት ቃልህን አትጠፍ።

ስለማንኛውም ነገር ከእግዚአብሔር ማድመጥን ልማድ እናድርግ። እንደዚያ ካደረግን ችግር ሲገጥመን ወዲያውኑ ፊታችንን ወደ እግዚአብሔር እንመልሳለን፤ ይህን አስደሳች ልማድ እንዳዳበርንም እርግጠኞች እንሆናለን። እርምጃ የምንወስደው ከደረሰንበት እንጂ ገና ወደ ፊት እንደርሰበታለን ብለን ከምናስበው አይደለም።

እርስ በርስ መዋደድ

«በወንድማማችሞ መዋደድ ፍቅርን ጨምሩ» (2ጴጥ. 1፻5,7)

በብዙዎቻችን ፍቅር ሊገለጥ የማይቻል ነገር ነው፤ ስለፍቅር ስናወራ ምን ማለታችን እንደሆነም በእርግጠኝነት መናገር አንችልም። አንድ ሰው ለሌላው ማድረግ የሚችለው የላቀ ነገር ቢኖር ፍቅር ነው፤ በመንፈሳዊ ሁኔታ ኢየሱስ ይህን የላቀ ነገር ከእያንዳንዳችን ይጠብቃል (ሉቃ. 14፻26)። «የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን... » በፈሰሰበት በመጀመሪያው ጊዜ (ሮሜ 5፻5) በሁሉ ነገራችን ለኢየሱስ ቅድሚያ መስጠት በጣም ቀላል ነገር ነው። ሆኖም በዚህ ሳንወሰን በ2ጴጥ. 1 የተዘረዘሩትን ነገሮች በሕይወታችን መለማመድ ይኖርብናል።

በመጀመሪያ ደረጃ እግዚአብሔር በሕይወቴ የሚያደርገው ቅንነት የሌለበትን ነገር ማለትም ትዕቢትና ከንቱነትን ከሕይወቴ ማስወገድ ነው። እግዚአብሔር የወደደኝ የምወደድ ስለሆንሁ ሳይሆን፤ ፍቅር ባሕርዩ ስለሆነ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ ይገልጽልኛል። ከዚያም «እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ...» በማለት እርሱ ለእኔ ያሳየውን ፍቅር እኔም ለሌሎች እንዳሳይ ያዘኛል። «ለመውደድ የሚያስችግሩ ሰዎችን ወደ አንተ እመጣለሁ፤ እኔ እንዳደረግሁልህ ሁሉ አንተም እነዚያን ሰዎች ውደዳቸው» ይለኛል። እንዲህ ያለው ፍቅር የታይታ ወይም የይምሰል ፍቅር አይደለም፤ ማምሻውን የሚገኝም አይደለም። አንዳንዶቻችን በግድ ሰዎችን ለመውደድ ትግል እናደርጋለን፤ ብዙም ሳንቆይ ግን ተስፋ እንቆርጣለን።

«ጌታ... ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወደ ስለእናንተ ይታገሣል» (2ጴጥ. 3፻9) ጌታ ያደረገልንን አስደናቂ ነገር ለማስተዋል እያንዳንዳችን ወደ ውስጣችን እንይ። ምንም ነገር ሳያግደው እግዚአብሔር እኔን እንደ ወደደኝ ከተረዳሁ፤ እኔም ሌሎችን እንድወድ ያ ፍቅር ግድ ይለኛል። ምናልባትም አንድ በጣም አስቸጋሪ ሰው ሲገጥመኝ እናደድ ይሆናል፤ ይሁን እንጂ እኔ ራሴ ጌታን ምን ያህል የማስቸግር ሰው እንደ ነበርሁ ማስታወስ አለብኝ። የእርሱ ሕይወትና ጣፋጭነት ለሌሎች ይፈስስ ዘንድ ከጌታ ጋር የጠበቀ ኅብረትና ግንኙነት አለኝ? ካልመገብኩትና ካልተንከባከብኩት በቀር ሥጋዊ ፍቅርም ሆነ መለኮታዊ ፍቅር በእኔ ውስጥ ማደግ አይችሉም። ፍቅር ብዙ ሳልጨነቅበትና ሳላስብበት በሕይወቴ የሚገለጥ ነገር ነው፤ ይሁን እንጂ ራስን በመግዛትና በመቄጣጠር ልንከባከበው ይገባል።

ከልማድ በላይ መሆንን መልመድ

«ስነዚህ ነገሮች ስለኖሩት ሆነው ቢበዙ በጌታችን በሊዮስስ ክርስቶስ ስውቀት
ሥራ ፈተችና ፍሬ ቢላች ስንዳትሆኑ ያደርገላችኋልና» (2፻፲፱. 1፣8)

በእንደን ነገር መጀመሪያ የለመድንበትን ጊዜ እናውቀዋለን።
አንዳንድ ጊዜ በጣም መልካምና መንፈሳዊ ሰዎች መሆናችን ይሰማናል፤
ሆኖም በመንፈሳዊ ሕይወታችን ስናድግ ይህን ደረጃ እናልፈዋለን።
እዘዘ ደረጃ ላይ ተወስነን ከቀረን ግን መንፈሳዊ ትዕቢት ያድርብናል።
ጥሩ መንፈሳዊ ልማድ አዳብረን ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ስለዚህ ልማድ
ማሰብና ማሰላሰል በማንችልበት ሁኔታ በዕለት ተዕለት ሕይወታችን
ይገለጥ ዘንድ ማንኛውም መልካም ልማዳችን በጌታ ማንነት ውስጥ
ይሰወር፤ ያኔ የእኛ እንደሆኑ አናስብም። በመንፈሳዊ ሕይወታችን
እያደግን ስንሄድ የጉደለንን ነገር ለመጨመር ዘወትር ሕይወታችንን
እንመረምራለን።

ምናልባት ጣዖት አድርገን የያዝከው ክርስቲያናዊ ልማድ ይኖርህ
ይሆናል፤ ይህም በቀን ውስጥ የተወሰነ ሰዓት መጸለይና መጽሐፍ ቅዱስን
ማንበብ ይሆናል። ታዲያ እግዚአብሔር እቅድህን የሚያዛንፍ ነገር
ሲያመጣ ምላሽህ ምን ይሆናል? «የለም ይህ ጊዜ ብቻዬን ከጌታ ጋር
የማሳልፈው ነው» ትላለህ? እንደዚያ ከሆነ ልማድህን እያመለከትከው
ነው ማለት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ የዚያ መልካም ልማድ ዓላማ
ለእግዚአብሔር ታዛዥ እንድትሆን ማድረግ ነበር። የጉደለህ፣ ሆኖም
ያሳስተዋልከው ነገር አለ ማለት ነው። በሕይወትህ የጉደለህ ነገር ምን
እንደሆነ ለመረዳት ሞክር፤ ከዚያም የጉደለህን ነገር አሟላ።

ፍቅር ማለት ከልማድ በላይ መሆን ማለት ነው። የራስህ
መልካም ልማድ ምን እንደሆነ እንኳ ልታውቅ በማትችልበት ሁኔታ
በክርስቶስ ሁለንተና ውስጥ መስጠም ማለት ነው። ቅድስናህን
የምታውቀውና የምታውጠነጥነው ከሆነ፣ እግዚአብሔር ገደብ
ያላደረገባቸውን አንዳንድ ነገሮች ከማድረግ ትገደባለህ። ይህ ማለት
ወደ ሕይወትህ ልትጨምረው የሚገባ የጉደለህ ነገር አለ ማለት
ነው። መለኮታዊ ሕይወትን በሚገባ የኖረ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤
እርሱ የትም ቦታ ከእግዚአብሔር ጋር ነበር። አንተስ ከእግዚአብሔር
ጋር የማትሆንበት ጊዜ ወይም ስፍራ ይኖርህ ይሆን? እንደዚያ ከሆነ
በእርሱ እንድታድግና ባሕርያቱንም የግልህ ማድረግ እንድትችል
በማንኛውም ስፍራና ሁኔታ ውስጥ እንዲሠራ መፍቀድ ይኖርብሃል።
ያኔ እንደ አንድ ሕፃን ሁሉ ምንም ሳታስብና ሳትጨነቅ የክርስቶስና
ሕይወት መኖር ትችላለህ።

ንጹሕ ሕሊናን የማዳበር ልማድ

«...በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ሁሳጊዜ ነውር የሲባት ሕሊና ተኖረኝ
ዘንድ ስተጋሰሁ» (ዮሐዋ. 24፣16)

በመሠረቱ እግዚአብሔር ትእዛዙን የሰጠው በእኛ ውስጥ ለሚኖረው ልጁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ቀጥሎ ደግሞ ክርስቶስ እኛ ውስጥ ስለተሳለ ትእዛዙ እኛንም ይመለከታል (ገላ. 4፣19) ትእዛዞቹ ከባዶች ናቸው፤ ይሁን እንጂ ለተሰጠን ትእዛዝ መታዘዝ ስንጀምር ከመለኮት አጋዥነት የተነሣ ቀላል ይሆንልናል።

ሕሊና ከማውቀው የላቀ መስፈርት ጋር የሚያስተሳስረኝ በእኔ ውስጥ ያለ ነገር ነው። ከዚያ በኋላ ደግሞ በዚያ የላቀ መስፈርት መሠረት እንድናር ያለማቋረጥ ያሳስበኛል። ሕሊና ወደ እግዚአብሔር ወይም ከፍተኛ ነው ብለን ወደምንገምተው መለኪያ የምንመለከትበት የነፍሳችን መስኮት ነው። የተለያዩ ሰዎች የተለያዩ ሕሊና ያላቸውም በዚህ ምክንያት ነው። ዓይኖቼ ሁልጊዜ የእግዚአብሔር መለኪያ ሚዛንን የሚመለከቱ ከሆነ፤ ሕሊናዬም በዚህ ፍጹም ሕግ መሠረት እንድናር ያሳስበኛል። ማንንም በማያሳዝን ሁኔታ መኖር እንድችል ምንጊዜም ቢሆን ንጹሕ ሕሊና ሊኖረኝ ይገባል። በሕይወት በሚገጥመኝ ማንኛውም ነገር በአእምሮ መታደስ መለወጥ እንድችልና ፍጹም የሆነውን የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳውቅ በእኔ ውስጥ ከሚኖረው የእግዚአብሔር ልጅ ጋር ፍጹም ኅብረትና አንድነት ሊኖረኝ ይገባል። «የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ» (ሮሜ 12፣26 እና ኤፌ. 4፣23 ይመለከቷል)።

በጣም ጥቃቅን ለምንላቸው ነገሮች እንኳ ሳይቀር እግዚአብሔር መመሪያ ይሰጠናል። ምን ማድረግ እንዳለብኝ እንዳውቅ ረቂቅ የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ ለመስማት መንፈሳዊ ጆሮዬ ንቁ ነውን? «...የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ» (ኤፌ. 4፣30)። እግዚአብሔር እንደ ነጐድንድ በሚያስገመግም ድምፅ አይናገረንም፤ ድምፁ በጣም ጸጥና ረጋ ያለ ስለሆነ ሲናገረን ላናስተውለው እንችላለን። ንቁ ሕሊና ሊኖረን የሚችለው በውስጣችን ያለውን የእግዚአብሔር መንፈስ ማድመጥ ስንለማመድ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ሲናገርህ መከራከር አይኖርብህም። «ለምን ይህን አላደርግም? ለምን ያንን አላደርግም?» በማለት ምክንያት የምትፈልግ ከሆነ ስሕተት ላይ ትወድቃለህ። ሕሊናህ ለሚመራህ ነገር መታዘዝ እንጂ መከራከር የለብህም። አታድርግ የሚልህን ነገር አታድርግ፤ አድርግ የሚልህን አድርግ። ውስጥህ ምንጊዜም ብሩህ ይሁን።

በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ደስ የመሰኘት ልማድ

«... የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገሰጥ ዘንድ...» (2 ቆጪ. 4፻10)

የእግዚአብሔር ጸጋ በውስጣችን ያደረገውን ነገር ግልጽ ለማድረግ አንዳንድ ልናጸብራቸው የሚገቡን መንፈሳዊ ልማዶች አሉ። ይህን የምናደርገው ከገሃም እንድንድን ሳይሆን «የክርስቶስ ሕይወት ደግሞ በሕይወታችን ይገለጥ ዘንድ» ነው። በሚሞት ሥጋችን የክርስቶስ ሕይወት በሕይወታችን የሚገለጠው በሚገጥመን የተለያየ አስቸጋሪ ሁኔታ አማካይነት ነው። ሕይወቴ የእግዚአብሔር ልጅ ጣፋጭ ጣዕም የሚንጸባረቅበት ነው ወይስ የእኔ ሕይወት የሚንጸባረቅበት ነው? አስቸጋሪ ሁኔታዎችን በደስታ መቀበል የምችለው የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወት በሕይወቴ ይገለጥ ዘንድ የጋለ ፍላጎት ሲኖረኝ ብቻ ነው። መከራው ወይም ችግሩ ምንም ያህል ቢበረታ እንኳ፡- «ጌታ ሆይ! በዚህ ውስጥ እንኳ ደስ ይለኛል» ለማለት መቻል አለብኝ። ይህን ሳደርግ እግዚአብሔርን በሚያስከብር ሁኔታ የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወት በሥጋዬ ይገለጣል።

ከእግዚአብሔር ጋር አትከራከር፣ ለተገለጠልህ የእግዚአብሔር ብርሃን ስትታዘዝ በችግር ውስጥ ብትሆን እንኳ የልጁ ክብር በሕይወታትህ ያበራል፤ ተከራካሪ ከሆንህ ግን የእግዚአብሔርን መንፈስ ታሳዝናለህ (አፌ. 4፻30)። ምንጊዜም ቢሆን የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወት በሕይወትህ ሊገለጥ በሚችልበት ሁኔታ መኖር አለብህ፤ ለራስህ የምታዝንና በሚደርስብህ ሁሉ የምታማርር ከሆነ ግን ይህ ሊሆን አይችልም። ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ምን ያህል ፍጹምና ገጽሕ እንደሆነ ለመግለጥ እግዚአብሔር በሕይወት በሚገጥሙን የተለያዩ ሁኔታዎች አማካይነት ይጠቀማል። ራሳችን በራሳችን ሳይ የምንጋብዘው ችግር ይኖራል፤ ከእግዚአብሔር ሉዓላዊ አሠራር የተነሣ የሚደርስብን ችግር ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነው። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በሚደርስብህ ችግር የሚያስፈልገህን ሁሉ እግዚአብሔር ሊሞላብህ አትምም ችሎታም አለው። «አምላኬ እንደ ባለጠግነቱ መጠን በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል» (ፊልጵ. 4፻19)። ሕይወትህ የእግዚአብሔርን ልጅ ሕይወት ማሳየት በሚችልበት ዓይነት ኑር። የእግዚአብሔር ቃል በውስጥህ ሕያውና የሚሠራ ይሁን እንጂ ባለፈ ዘመን ትዝታና ትውስታ አትኑር።

ከሁኔታዎች በላይ የመሆን ልማድ

«... የጠጥራት ተስፋ ምን ስንደሆን ታውቅ ዘንድ» (ሴ. 1፡18)

የዳንከው የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወት በሥጋህ ይገለጥ ዘንድ መሆኑን አትዘንጋ (2 ቆሮ. 4፡10)። የእግዚአብሔር ልጅ እንድትሆን ተመርጠሃል፤ ስለዚህም መላው ኃይልና ብርታትህ በሙሉ ይህ ምርጫ ያስገኘህህን ሁሉ የግልህ ለማድረግ ተጠቀምበት፤ ምንጊዜም ከሁኔታዎች በላይ እንጂ ከሁኔታዎች በታች አትሁን።

ደኅንነትን ለማግኘት ምንም ያደረግኸው አስተዋጽዖ የለም፤ መዳንህን በተግባር ለማሳየት ግን ከአንተ የሚጠበቅ ነገር ይኖራል። እግዚአብሔር በአንተ ውስጥ የፈጸመውን ደኅንነት በአኗኗርህ ማሳየት ይኖርብሃል። «የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ» (ፊልጵ. 2፡12)። አነጋገርህ፤ አስተሳሰብህና ስሜቶችህ ሁሉ መዳንህን ይመሰክራሉን? በራስህ መንገድና አስተሳሰብ መሠረት የምትኖር ከሆነ ግን እግዚአብሔር እንዳያነህና እንደቀደሰህ የምትናገረው በሐሰት ነው ማለት ነው።

በሕይወትህ የሚደርሰው ማንኛውም ነገር የሚሆነው በእግዚአብሔር ዕቅድና ዐላማ መሠረት ነው። አንዳንድ አስቸጋሪ ሁኔታዎች እንዲደርሱብህ የሚፈቅደውም ያንን ችግር ማለፍ መቻልህን ለማየት ነው። «በአምላኬ ቅጥሩን እዘላለሁ» (መዝ. 18፡29)። ከእግዚአብሔር በመወለድህ ብቻ ከማንኛውም ዓይነት ችግር ነጻ ትሆናለህ ማለት አይደለም። 1ኛ ጴጥሮስ 4፡12፤ «ወዳጆች ሆይ፤ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደ መጣባችሁ አትደነቁ» ይላል። ከመከራው በላይ ሁን፤ ከዚያ መከራ ልትማር የሚገባህን ተማር። የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወት በሥጋህ እንዲገለጥ እግዚአብሔር እስከ ተጠቀመበት ድረስ የሚያስከትለው ጉዳት የቱንም ያህል ከባድ ቢሆን እንኳ ግምት ውስጥ የሚገባ አይደለም።

የሚደርሰብንን ማንኛውም ችግር ለመጋፈጥ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ዝግጁዎች እንሁን እንጂ በፍጹም ማጥረምረም የለብንም። የሕይወታችን ግብና ዓላማ የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወት በሥጋችን መገለጡ ነው፤ ይህ ከሆነ ደግሞ ምን ማድረግ እንዳለበት ለእግዚአብሔር ለማሳሰብ የምናደርገው ሙከራ ሁሉ ይወገዳል። ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንጂ የራሱን ፈቃድ ለማድረግ አልኖረም፤ እኛም እንደዚያ መሆን አለብን። እዚህ ያለነው እግዚአብሔር የሚፈልገውን ሁሉ በሕይወታችን እንዲፈጽም ራሳችንን ለእርሱ ፈቃድ ለማስገዛት ነው። ይህን ከተገነዘብን ለሌሎች መትረፍ በምንችልበት ሁኔታ እግዚአብሔር ይጠቀምብናል።

እግዚአብሔር ያደረገልንን የመገንዘብ ልማድ

«... ከመሰከት ባሕርይ ተካፋዮች ስንድተሆኑ...» (2ደገጥ. 1፤4)

በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አማካይነት «የመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች» ሆነናል። ስለዚህም አንዳንድ መንፈሳዊ ልማዶችን በማዳበር መለኮታዊ ባሕርይ በተፈጥሮአዊ ባሕርያችን መንጸባረቅ ይኖርበታል። በመጀመሪያ ደረጃ ማዳበር ያለብን ልማድ እግዚአብሔር ያደረገልንን ወይም ልግስናውን ዘወትር መገንዘብ ነው። ብዙ ጊዜ ግን «ይህን ያህል የለኝም» ወይም «ምንም ማድረግ አልችልም» በማለት ስለጥድለታችን ስንናገር እንደመጣለን። ከምንፈጽማቸው ስሕተቶች አንዱና ዋናው ደግሞ ይህ አባባል ነው። እግዚአብሔር አባታችን ምንም እንዳልሰጠን እንናገራለን። ይሁን እንጂ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የእግዚአብሔር የሆነ ሁሉ የእኛ መሆኑን ማስተዋል ይኖርብናል። ብንታዘዘው በትንሹም ይሁን በትልቁ ነገራችን ሁሉ እግዚአብሔር ይባርከናል። ያለንበት ሁኔታ በጣም ከባድና አስቸጋሪ እንደሆነ እናስባለን? ባለንበት ሁኔታ የምናዝንና የምናማርር ከሆነ፣ የእግዚአብሔር ባለጠግነት በሕይወታችን እንዳይወራ እንቅፋት እንሆናለን? ሌሎችም ወደዚያ ባርኮት እንዳይገቡ እናስናከላቸዋለን። እግዚአብሔር በሕይወታችን ባለሥልጣን እንዳይሆን ስለሚጋፋ ለራስ ማዘንን የመሰለ አደገኛ ኃጢአት የለም። በረከትን እንቀበላለን፣ ያንን በረከት ለሌሎች ስለማናስተላልፈውም በሕይወታችን እርካታ የለንም! ስለዚህም ዘወትር እናማርራለን። እግዚአብሔር ለጋስ እንደሆነልን ሁሉ እኛ ለሌሎች ለጋስ አይደለንም።

ከማሪው ዳዊት እንዳለው ሁሉ «የበረከታችን ሁሉ መገኛ» (መዝ. 87፤7) እርሱ መሆኑን እስክንገነዘብ ድረስ «ብልጥግና» የምንለውን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ከሕይወታችን ያስወግዳል። እንዲህ ከሆነ ደግሞ ለምን የእግዚአብሔር ባርኮት በሕይወቴ አይታይም በማለት እግዚአብሔርን ተጠያቂ ማድረግ አንችልም። ምክንያቱም «ሁልጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል» (2 ቆሮ. 9፤8)። ስለዚህም የእግዚአብሔርን ጸጋ ለሌሎች ማካፈልን መቻል ይኖርብናል። የተቀበልነው የመለኮት ባሕርይ በሕይወታችን ይገለጥ፣ ያኔ ባርኮቱ ከእኛ አልፎ ለሌሎችም ይተርፋል።

የኢየሱስ ዕርገትና የእኛ ወደ አብ መግባት

«ሲባርካቸውም ከስነርሱ ተስዩ ወደ ሰማይም ዐረገ» (ሱቃ. 24፤51)

በዚያ ተራራ ኢየሱስ ክብሩን ከገለጠ ወዲህ የኖረው ሕይወት፣ እኛ ልንቀበለው የሚገባንን መከራ የተቀበለበት ሕይወት ነው። የጌቴሲማኒ ባዕር፣ በመስቀል ላይ መሞቱና ትንሣኤው በእኛም ሕይወት መገለጥ ያለባቸው ነገሮች ናቸው። በመገለጥ ተራራ ክብሩን እስከ ገለጠበት ጊዜ ድረስ የአንድ ጻድቅና ፍጹም የእግዚአብሔር ሰው ሕይወት ነበር የኖረው። የሰው ልጅ ወደ እግዚአብሔር ሕይወት የሚገባው በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል አማካይነት ነው፤ በትንሣኤው የዘላለምን ሕይወት ሰጠን፤ ጌታ ካረገ በኋላ ደግሞ ወደ ሰማያት ገባ፤ ለሰው ልጆች በሙሉ የመንግሥተ ሰማይን በር ከፈተ።

ኢየሱስ ወደ ሰማይ ያረገው ክብሩን ከገለጠበት ተራራ ላይ ነበር። በዚያ ተራራ ክብሩን ከገለጠ በኋላ ኢየሱስ በቀጥታ ወደ ሰማይ አርጎ ቢሆን ኖሮ ግን እኛ መንግሥተ ሰማይ መግባት አንችልም ነበር። ወደ ፊት በናፍቆት ከሚጠበቅ መልካም ነገር ያለፈ ምንም ሊኖረን አይችልም ነበር። ጌታ ግን በዚያ ክብር ላይ ጀርባውን አዞረ፤ ክብሩን ከገለጠበት ተራራው ወረደ፤ ከኃጢአተኛው የሰው ልጅ ጋር ራሱን አንድ አደረገ።

በተራራው ላይ የተገለጠው የኢየሱስ ክብር ሙሉ በሙሉ የተጠናቀቀው በዕርገቱ ነበር። ጌታ ወደ ቀድሞ ክብሩ ተመለሰ፤ እግዚአብሔር ፊት የቀረበውም የእኛ ምትክ ሆኖ ነው። ስለዚህም ከኢየሱስ ዕርገት የተነሣ ለእኛም ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ፊት የምንገባበት በር ተከፍቶልናል። በዚህ ምድር በነበረበት ጊዜ ኢየሱስ በሁሉ ቦታ መገኘት አይችልም ነበር፤ ሁሉን የሚችልና ሁሉን የሚያውቅ አልነበረም፤ ከዕርገቱ በኋላ ግን እነዚህ ነገሮች በሙሉ የእርሱ ሆኑዋል። ሥልጣን ሁሉ የእርሱ ሆኖአል። ከዕርገቱ ወዲህ ኢየሱስ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ ሆኖአል።

በቀላሉ እየኖሩ በኢየሱስ ላይ ማተኮር

«ወደ ሰማይ ወጪች ተመሰከቱ... የሚዳ ስበቦች እንዴት እንዲያድኩ
ተመሰከቱ...» (ማቴ. 6፣26:28)

የሜዳ አበቦች እንዴት እንደሚያድኩ ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ፤ አይደክሙም አይፈትሉምም እንዲሁ ብቻ ይኖራሉ። እስቲ ባሕርን፣ አየርን፣ ፀሐይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን ተመልከቱ፤ እንዲሁ ብቻ የሆኑትን ሆነዋል፤ ይሁን እንጂ እያንዳንዳችንን ያገለግሉናል። እኛ ግን ስንወጣና ስንወርድ እግዚአብሔርም እንዲጠቀምብን የራሳችንን ጥረት ስናደርግ የእርሱ ኃይል በሕይወታችን እንዳይገለጥ እንቅፋት እንሆናለን። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ አንድ መንገድ ብቻ እንዳለ ኢየሱስ ነግሮናል፤ ያም ሙሉ በሙሉ ትኩረታችንና አስተሳሰባችንን እግዚአብሔር ላይ ማድረግ ነው። በሌላ አነጋገር ኢየሱስ «ሌሎችን ለማገልገል ብዙ አትጨነቁ፤ በእኔ ብቻ እመኑ» ለማለት ነበር ይህን እላይ የተመለከትነውን ቃል የተናገረው። ልባችሁና ትኩረታችሁ ምንጩ ላይ ይሁን፤ ያኔ «የሕይወት ወኃ ምንጭ» ከሕይወታችሁ ይፈልቃል አለ (ዮሐ. 7፣38)። ተፈጥሮአዊ ሕይወታችንና ምክንያታዊነታችን አስተማማኝ ምንጭ ሊሆን አይችልም። በመንፈሳዊ ሕይወታችን የምናድገው ለማደግ ስላስብንና ስለተመኘን ሳይሆን ትኩረታችንን በሙሉ በሰማዩ አባታችን ላይ በማድረግ ነው። የሰማዩ አባታችን ያለንበትን ሁኔታ በሚገባ ያውቃል፤ ትኩረታችንን ሁኔታዎች ላይ ሳይሆን እርሱ ላይ ብቻ ካደረግን ልክ እንደ ሜዳ አበቦች እኛም በመንፈሳዊ ረገድ እናድጋለን።

በሕይወታችን መልካም ተጽዕኖ የሚያሳድሩብን ብዙ የሚናገሩ ሰዎች አይደሉም፤ መልካም ተጽዕኖ ማሳደር የሚችሉት እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ሜዳ አበቦች ጸጥና ረጋ ብለው የሚኖሩ ሰዎች ናቸው። ሕይወታችንን መቅረጽና ማበጀት የሚችሉትም እንዲህ ያሉ ሰዎች ናቸው።

እግዚአብሔር እንዲጠቀምብህ ከፈለገህ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር መልካም ግንኙነት ይነርህ፤ ትኩረትህንም በእርሱ ላይ አድርግ። ምንም እንኳን እየተጠቀመብህ እንደሆነ ባታውቀውም በእያንዳንዱ ደቂቃ ሁሉ እግዚአብሔር ይጠቀምብሃል።

የእግዚአብሔር ፍቅር

«ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይሰዩናል?» (ሮሜ 8፡35)

እግዚአብሔር ለልጆቹ ምንም ዓይነት ችግር ወይም መከራ እንደማይደርስባቸው ቃል አልገባቸውም፤ «በመከራውም ጊዜ ከእርሱ ጋር እሆናለሁ» ነው ያለው (መዝ. 91፡15)። መከራው የቱንም ያህል ከባድ ቢመስልም ከእግዚአብሔር ጋር ካለን ግንኙነት ምንም ነገር አይለየንም። «በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን» (ሮሜ 8፡37)። እዚህ ላይ ጳውሎስ የሚናገረው በአእምሮው ውስጥ ስለሚያውጣ ነጥናቸው ነገሮች ሳይሆን እውንና በጣም ከባድ ስለሆኑ ነገሮች ነው። ይሁን እንጂ እነዚህ ነገሮች በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ኅብረት በፍጹም ሊያናጉት እንደማይችሉ ይናገራል። በራሳችን ጥበብ ወይም ድፍረት ሳይሆን በእርሱ አማካይነት የአሸናፊዎች አሸናፊ እንሆናለን። በሕይወቱ በሚገጥሙት ነገሮች በማማረር «ምነው እንዲህ ባይሆን ኖሮ» ለሚል ክርስቲያን በጣም አዝናሏል።

«መከራ ነውን?» እንደ እውነቱ ከሆነ መከራ የሚወደድ ነገር አይደለም፤ ያም ሆኖ ግን የቱንም ያህል አስቸጋሪ ወይም ከባድ ቢሆንም «ከክርስቶስ ፍቅር» ሊለየን አይችልም። መከራም ሆነ «የዚህ ዓለም አኅብ» እግዚአብሔር እንደሚወደንና እንደሚያስብልን ሊያዘናጋን አይገባም (ማቴ. 13፡22)።

«ወይስ ጭንቀት ነውን?» በዙሪያችን ያሉ ነገሮችና ሰዎች በሙሉ የእግዚአብሔር ፍቅር ውሽት እንደሆነና ፍትሕ የሚባል ነገር እንደሌለ የሚናገሩ በሚመስልበት ጊዜ እንኳ እግዚአብሔር እንደሚወደን በማመን እንጸናለን?

«ረሃብ ነውን?» ረሃብና ችጋር ሲፈታተን «ከአሸናፊዎች እንበልጣለን» በማለት እናውጃለን? እግዚአብሔር እንደሚወደንለን እናምናለን?

ነገሮች ሁሉ ተቃራኒ ቢመስሉም በእግዚአብሔር ፍቅር ለሚታመኑና ለሚጸኑ ሁሉ አስደናቂ ነገር ይደረግላቸዋል፤ ያ ካልሆነ ግን ኢየሱስም ሆነ ጳውሎስ ተሳስተው ነበር ማለት ነው። ምክንያታዊነትና የራሳችን መላ በእነዚህ ነገሮች ፊት አቅመ ቢስ ናቸው፤ በእነዚህ ነገሮች መካከል ደግሞ የሚያቆመን «የእግዚአብሔር ፍቅር» ብቻ ነው። «ከፍርስራሹ ውስጥ በአሸናፊነት እወጣለሁ»

ነፍሳችንን ማዳን

«በመታገሣችሁም ነፍሳችሁን ታገኛላችሁ» (ሱቃ. 21፣19)

ሰንድ ሰው ዳግም ሲወለድ ቀድሞ የነበረው ዓይነት አስተሳሰብና ምክንያታዊነት የማይኖረው ወቅት ይኖራል። በዚያ ወቅት የክርስቶስ ልብ ወይም አእምሮ ይኖረዋል፤ በዚህ አዲስ ሕይወት መኖርም ይጠበቅበታል (ፊልጵ. 2፣5)። ሉቃስ 21፣19 በመታገሣችን ነፍሳችንን እናድናታለን ይላል። ይሁን እንጂ ብዙዎቻችን ወደ ውስጥ ዘልቀን እግዚአብሔር በውስጣችን ካኖረው አዲስ ሕይወት ጋር በሚጣጣም መልኩ ከመኖር ይልቅ የክርስቶስ ሕይወት ጅማሬ ላይ እናቆማለን። የውድቀታችን ምክንያት እግዚአብሔር እንዴት እንደ ፈጠረን ባለማወቃችን ነው። ራሳችንን ባለመግዛትና ባለመቆጣጠር በሚደርስብን ውድቀት ሰይጣንን ተጠያቂ ለማድረግ እንሞክራለን። እውነቱን ለማየት ዓይኖቻችን ቢከፈቱ ኖሮ ሕይወታችን ምን ዓይነት ይሆን እንደነበር እስቲ አስቡ!

ስለአንዳንድ ነገሮች መጸለይ የለብንም፤ ለምሳሌ ያህል አስከፊ ወይም አስደሳች ስሜትና ዝንባሌዎቻችንን ማቅረብ ይቻላል። እንዲህ ያሉ ነገሮችን እኛ ራሳችን ማስተካከል እንጂ እግዚአብሔር እንዲያስተካክላቸው መጸለይ የለብንም። ብዙ ጊዜ እንዲህ ያሉ ስሜቶችና ዝንባሌዎች መሠረታቸው ውጫዊ ሁኔታ ላይ እንጂ እውነተኛ እኛነታችን ውስጥ አይደለም። እነዚህ ከውጫዊ ነገሮች የሚነሡ ስሜትና ዝንባሌዎቻችንን አለማድመጥ ብዙ ትግል የሚጠይቅ ቢሆንም በፍጹም ልንሸነፍላቸው አይገባም። በራሳችን ላይ ጨካኝነት እርምጃ ከወሰድን በፍጹም የማይቻል የመሰለን ነገር እንደሚቻል እናረጋግጣለን። የብዙዎቻችን ችግር ግን «አይቻልም» ማለታችንና እርምጃ ለመውሰድም አለመቀረጣችን ነው። የክርስቶስ ሕይወት የመንፈሳዊ ድፍረትና ቆራጥ ውሳኔ ሕይወት መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

ቅድሚያ ለሚገባው ነገር ቅድሚያ መስጠት

«ስለቀድሞችሁ የስግዚአብሔርን መንግሥት ድቅምንም ፈሰሱ ይህም ዲሞክራሲያዊነት» (ማቴ. 6፣33)

ይህ የኢየሱስ አነጋገር ከምንም ነገር በላይ የሰዎችን ሕይወት የሚፈታተን ነው። «አስቀድሞችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ድቅምንም ፈልጉ» ለሚለው አባባል በጣም መንፈሳዊ የሆነን ወገኖችን እንኳ ግራ ያጋባናል። ስለዚህም «መኖር እፈልጋለሁ፤ ገንዘብ ማግኘት አለብኝ፤ ምግብና ልብስም ያስፈልገኛል» የሚል መከራከሪያ እናቀርባለን። ትልቁ የሚያሳስበን ነገር እንዴት እንደምንኖር እንጂ የእግዚአብሔር መንግሥት ጉዳይ አይደለም። ይሁን እንጂ ኢየሱስ ቅድሚያ መስጠት ያለብን ከእርሱ ጋር ለሚኖረን ኅብረትና ግንኙነት እንጂ ለሕይወት ለሚያስፈልጉን ሌሎች ነገሮች መሆን እንደሌለበት አስተምሮናል።

«በምትበሉትና በምትጠጡት ወይም በምትለብሱት አትጨነቁ» (ማቴ. 6፣25)። በእርሱ አመለካከት እንዴት እንደምንኖር መጨነቅ ወይም መሥጋት በፍጹም ተገቢ አለመሆኑን ገልጿል። ይሁን እንጂ፤ ኢየሱስ ለሕይወቱ የማያስብ ሰው የተባረከ ነው አለማለቱን ማስተዋል ይኖርብናል፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለ ሰው ሞትና ሰነፍ ነው። ኢየሱስ የአንድ ክርስቲያንን ሕይወት መግዛት ያለበት ከእግዚአብሔር ጋር ሊኖረው የሚገባው ግንኙነት እንደሆነና ከዚህ ጋር ሲነጻጸር ለሕይወት አስፈላጊ ስለሆኑ ነገሮች ማሰብ ሁለተኛውን ስፍራ መያዝ እንደሚኖርበት ነው የተናገረው። በሌላ አነጋገር «ትልቁ ትኩረታችሁ በእግዚአብሔር ላይ እንጂ በመብል ወይም በመጠጥ ላይ አይሁን» ማለቱ ነው። አንዳንድ ሰዎች ስለሚበሉትና ስለሚጠጡት አያስቡም፤ ስለልብሳቸውና ስለሌሎች የዚህ ዓለም ነገሮች ደንታ የላቸውም፤ በመሆኑም በሚደርስባቸው ችግር ሁሉ ጎሳፊዎቹ እነርሱ እንጂ እግዚአብሔር ሊሆን አይችልም። በማንኛውም ነገራችን ሁሉ እግዚአብሔር ከፍተኛውን ስፍራ መያዝ እንዳለበትና ሌሎች ነገሮች ግን በሁለተኛ ደረጃ መቀመጥ እንዳለባቸው ነው ኢየሱስ የሚናገረው።

ይህን የኢየሱስ ክርስቶስን ትምህርት በሚገባ መረዳትና ከትምህርቱ ጋር በተጣጣመ ሁኔታ እንድንኖር መንፈስ ቅዱስ እንዲያግዝን መፍቀድ በክርስትና ሕይወታችን ውስጥ ከሚገጥሙን ከባድ ውሳኔዎች አንዱ ነው።

የችግሮቻችን መገለጫ

«በእነ ስንዳሰህ ስሄም በሰንተ ስነርሱ ደግሞ በስኛ ስንድ ጂየን ዘንድ...» (ዮሐ. 17፣21)

ብቸኝነት የሚሰግህና ማንም በጉንህ የሌለ መስሎ የሚታይህ ከሆነ ዮሐንስ 17ን አንብብ። አሁን ያለህበት ቦታ ያለኸው ለምን እንደሆነ ያብራራልሃል፤ እርሱ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ዓይነት አንድነት እንዲኖርህ ኢየሱስ ጸልዮአል። ታዲያ እግዚአብሔር ለዚህ ጸሎት መልስ እንዲሰጥ እየተባበርህ ነው ወይስ ለሕይወትህ ሌላ ግብ አለህ? ደቀ መዝሙር ከሆንህ ወዲህ ከዚህ ቀደም ታደርግ እንደ ነበረው አንተ በፈለግኸውና በመረጥኸው መንገድ መኖር አትችልም።

ከዮሐንስ 17 እንደምንመለከተው ትልቁ የእግዚአብሔር ዓላማ ለጸሎታችን መልስ መስጠት ሳይሆን በጸሎት አማካይነት ፈቃዱን እንድናውቅ ነው። እግዚአብሔር መልስ የሚሰጠው አንድ ብቸኛ ጸሎት «እኛም አንድ እንደ ሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ...» ለሚለው ለኢየሱስ ጸሎት ነው (ዮሐ. 17፣22)። ታዲያ፣ ያን ያህል ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ እየቀረብን ነው?

ስለግል ዕቅዶቻችን እግዚአብሔር ግድ የለውም። «የምትወደው ሰው በሞት እንዲለይህ ትፈልጋለህ፤ ይህ ችግር ወይም ያ ጥቃት እንዲደርስብህ ትፈልጋለህ?» በማለት በፍጹም ማንኛችንንም አይጠይቅም። እንዲህ ያሉ ነገሮች እንዲደርሱብን የሚፈቅደው የራሱን ዓላማ ለመፈጸም ነው። በሕይወታችን የሚደርሱብን ነገሮች ጣፋጭ ሕይወት እንዲኖረን፣ ከበፊቱ የተሻልን ሰዎች እንድንሆን፣ ጨዋዎችና ታጋሾች ያደርጉናል ወይም ደግሞ የራሳችንን መንገድ እንድንከተልና ከሌሎች ሕይወት ስሕተትን እንድንፈልግ ያደርጉናል። የሚደርሱብን ነገሮች ይበልጥ ክፉዎች ያደርጉናል ወይም ደግሞ በቅድስና ሕይወት እንድናድግ ያደርጉናል፤ ይህን ሁሉ የሚወስነው ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ግንኙነት ወይም ቀረቤታ መጠን ነው። ሕይወታችንን በተመለከተ «ፈቃድህ ይፈጸም» በማለት የምንጸልይ ከሆነ (ማቴ. 26፣42) እግዚአብሔር በጥበቡ በሕይወታችን እየሠራ መሆኑን በማወቅ በዮሐንስ 17 የተጻፈው ቃል ያበረታታናል የጽናናልም። የእርሱን ዓላማና ፈቃድ መረዳት ከቻልን አእምሮ ጠባቦችና አጉረምራሚዎች አንሆንም። ኢየሱስ የጸለየው እርሱ ከእግዚአብሔር ጋር አንድ እንደሆነ ሁሉ እኛም ከእርሱ ጋር አንድ እንድንሆን ነው። አንዳንዶቻችን ከዚህ አንድነት በጣም ርቀን ሊሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ ኢየሱስ ወደ እርሱ እንድንቀርብና አንድ እንድንሆን ጸልዮልናልና ባለንበት ሁኔታ እግዚአብሔር ብቻችንን አይተወንም።

መጨነቅ አለማመንን ያሳያል

«ሰነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት ወይም ስበሰውነታችሁ
በምትሰብሉት ስትጨነቁ» (ማቴ. 6፣25)

በሰላሳይወት መሥጋትና መጨነቃችን በእግዚአብሔር
አለማመናችንን እንደሚያመለክት ኢየሱስ ነግሮናል። የእግዚአብሔርን
መንፈስ ተቀብለን ከሆነ በሥራችንም ሆነ በዕቅዳችን ውስጥ ለኢየሱስ
ቀዳሚውን ስፍራ እንድንሰጥ ያሳስበናል። ከሰዎች ጋር ባለን ግንኙነት፣
በሥራችንና በዕቅዳችን ውስጥ ቀዳሚውን ስፍራ እንድንሰጥ ያሳስበናል።
ለሌሎች ነገሮች ቅድሚያ ስንሰጥ ግን ምንጊዜም ችግር ይኖራል።

«ሰላሳይወታችሁ አትጨነቁ።» ሰላሳይወት በማሰብና
በመጨነቅ ሽክማችንን ማክበድ የለብንም። መጨነቅ ስሕተት
ከመሆኑም ባሻገር አለማመንም ያሳያል። የምንጨነቀው ለጥቃቅን
ነገሮቻችን እንኳ ሳይቀር እግዚአብሔር እንደሚያስብልንና እንደሚጠ
ነቀቅልን ስለማናምን መሆኑ ግልጽ ነው፤ በጣም የሚያስጨንቁንም
እነዚህ ጥቃቅን ነገሮች ናቸው። በውስጣችን የተዘራውን
የእግዚአብሔር ቃል የሚያንቅ ምን እንደሆነ ኢየሱስ የተናገረውን
ልብ አድርጋችኋል? ሰይጣን እንደሆነ ታስቦ ይሆን? በፍጹም ሰይጣን
አይደለም፤ በልባችን የተዘራውን የእግዚአብሔር ቃል የሚያንቅ «የዚህ
ዓለም አሳብ» ነው (ማቴ. 13፣22)። የሚያስጨንቁን ጥቃቅን የሚመስሉ
ነገሮቻችን ናቸው። «ካላየሁ አላምንም፤ በእጄ ባልገባ ነገር አላምንም»
እንላለን፤ አለማመን የሚጀምረውም ከዚህ ነው።

ያለማመን ብቸኛው መፍትሔ ደግሞ ለመንፈስ ቅዱስ
መታዘዝ ነው። ጌታ አጠንክሮ ለደቀ መዛሙርቱ የነገራቸው
ሁኔታዎችን ለእርሱ መተውን ነው።

በራሳችን ተስፋ በመቀረጥ የሚገኝ ደስታ

«በየቤተሙሩ ጊዜ ስንደሞት ሰው ሆኜ ከስግራ በታች ወደቅቤ...» (ፊደ. 1፣17)

ሦስት ናልባትም እንደ ሐዋርያው ዮሐንስ ኢየሱስ ክርስቶስን በሚገባ ታውቀው ይሆናል። ያም ሆኖ ግን በፍጹም ባልጠበቅኸውና ባልጠረጠርኸው ሁኔታ ሲገለጥልህ ያለህ ዕድል «እንደ ሞት ሰው» ዓይነት ሆነህ ከእግሩ ሥር መውደቅ ብቻ ነው። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር አስፈሪና አስደንጋጭ በሆነ ግርማው ካልሆነ በቀር በሌላ መንገድ ራሱን የማይገልጥበት ጊዜ ይኖራል፤ ያንተ የሆነን ነገር እርግፍ አድርገህ የምትጠላውም ከዚህ አስፈሪ ግርማው የተነሣ ነው። የራስህ ለሆነ ነገር ፍጹም ተስፋ ቆርጠህ ሁለንተናህን በፊቱ ስትጥል የሚያነሣ የራሱ የእግዚአብሔር እጅ እንደሆነ ስለምትገነዘብ ደስታህ እጥፍ ድርብ ይሆናል።

«ቀኝ እጁንም ጫነበኝ» (ራዕ. 1፣17)። በዚህ አስፈሪና አስደንጋጭ ግርማ ውስጥ መዳሰስ ይኖራል፤ ይህ ደግሞ የኢየሱስ ቀኝ እጅ እንደሆነ ትረዳለህ። ይህ እጅ አንድን ነገር እንዳታደርግ የሚያግድህ ወይም በክፉ ሥራህ የሚገስጽህና የሚያርምህ እጅ ሳይሆን የዘላለም አባት ቀኝ እጅ እንደሆነ ታውቃለህ። የዘላለም እጆቹን በአንተ ላይ ሲያሳርፍ «የዘላለም ክንዶች ከአንተ በታች» እንደሆኑ ስለሚገባህ (ዘጸ.33፣27) ከዚህ በፊት ተለማምደኸው የማታውቀው ሰላምና መጽናናት ወደ ልብህ ይፈስሳል። እነዚህ ክንዶች ይደግፉሃል፤ ያጽናኑሃል፤ ያበረቱሃል፤ የሚያስፈልግህንም ሁሉ ይሰጡሃል። አንድ ጊዜ በእርሱ እጅ ከተዳሰስህ ከእንግዲህ ወዲህ በፍጹም አትፈራም። በከብርና ሥልጣኑ ውስጥ ሆኖ ጌታ «አትፍራ» ይልሃል (ራዕ. 1፣17)። የሰው አንደበት የእርሱን ርኅራኄ መግለጥ አይችልም። እኔስ ጌታዬን በዚህ መልኩ አውቀዋለሁን?

እስቲ ተስፋ ያስቆረጡህን ነገሮች ረጋ ብለህ አስባቸው። ተስፋ መቀረጥ አስደሳች ነገር አይደለም። «በእኔ ማለት በሥጋዬ ምንም መልካም ነገር» (ሮሜ 7፣18) እንደሌለ ስረዳና በራሴ ተስፋ ስቆርጥ ግን ይዞልኝ የሚመጣው ደስታ ይኖራል። ራሴን በእግዚአብሔር ፊት ስጥልና በእኔነቴ ተስፋ ስቆርጥ የሚያነሣኝ የእርሱ እጅ መሆኑን በማወቄ ደስ ይለኛል። ሰብዓዊ ውሱንነቴን ስረዳ የማይቻለውን ነገር እግዚአብሔር በሕይወቴ ያደርጋል።

መልካሙን ወይስ የሚበልጠውን መልካም?

«ሰነተ ገራውን ብትወስድ ስኔ ወደ ቀኝ ስሄዳበሁ፤ ሰነተ ቀኝን

ብትወስድ ስኔ ወደ ገራ ስሄዳበሁ» (ዘፍ. 13፡9)

በእግዚአብሔር ውስጥ ያለውን የእምነት ሕይወት መኖር ስትጀምር ሕይወትህን የሚያነቃቁና የሚያበረታቱ አዳዲስ በሮች በፊትህ ይከፈታሉ። በመብት ደረጃ እነዚህ ነገሮች ሁሉ የአንተ ቢሆኑም፤ የእምነት ሕይወትን የምትኖር ከሆነ ግን በመብትህ ከመጠቀም ይልቅ የሚበጅህን ነገር እግዚአብሔር እንዲመርጥልህ መፍቀድ ይኖርብሃል። የእምነት ሕይወትን የማትኖር ከሆነ እግዚአብሔር ሊፈትንህ ስለ መብትህ የምትከራከርበት ሁኔታ ውስጥ ሊያመጣህ ይችላል። ምንም እንኳ ይህ በራሱ ትክክል ቢሆንም የእምነት ሰው ከሆንህ ምርጫውን ለእግዚአብሔር ትተውለታለህ። ነገሮች ከተፈጥሮአዊነት ወደ መንፈሳዊነት የሚለወጡት ለእርሱ ድምፅ ስትታዘዝ ነው።

በሕይወታችን ውስጥ ቀዳሚውን ስፍራ የሚይዘው መብታችንን በራሳችን መንገድ ማስከበር ከሆነ መንፈሳዊ ዕይታችንን ያጨልመዋል። ትልቁ የእምነት ሕይወት እንቅፋት ኃጢአት አይደለም፤ ትልቁ የእምነት ሕይወት እንቅፋት ከሚበልጠው መልካም ይልቅ እኛ የምናደርጋቸው የራሳችን ምርጫዎች ናቸው። መልካም ምርጫችን ለበለጠው መልካም ምርጫ እንቅፋት ሊሆን ይችላል። ከዚህ ምንባብ እንደምንመለከተው አብርሃም የራሱን ምርጫ ቢያደርግ ኖሮ መልካም እንደነበር እናስብ ይሆናል። ምርጫ የማድረግ መብት ነበረው፤ የራሱን ምርጫ ባለማድረጉም ምናልባት ለአንዳንዶች ሞኝ የሆነ ሊመስላቸው ይችላል።

ብዙዎቻችን በመንፈሳዊ ሕይወታችን የማናድገው እርሱ እንዲመርጥልን በእግዚአብሔር ከመታመን ይልቅ የምርጫችን መሠረቱ የራሳችን መብት ስልሆነ ነው። ዓይኖቻችን በእግዚአብሔር ላይ መሆን አለባቸው፤ በዚህ መስፈርት መሠረትም መመላለስ አለብን። እግዚአብሔር አብርሃምን እንዳዘዘው ሁሉ እኛንም «በፊቴ ተመላለስ» ይለናል (ዘፍ.17፡1)።

ኢየሱስ ባስተማረው ሁኔታ ስለጸሎት ማሰብ

«ሳታቋርጡ ዳዩ...» (1ተሰ. 5፣17)

†ከክልም ይሁን ስሕተት ስለጸሎት ያለንን ግንዛቤ የሚወስነው በራሳችን አእምሮ ውስጥ ያለው አስተሳሰብ ነው። ስለጸሎት ስናስብ እንደምንተነፍሰው አየርና በደም ሥራችን ውስጥ እንደሚዘዋወረው ደም ለሕልውናችን አስፈላጊ እንደሆነ ብናስብ ሙሉ በሙሉ ትክክል ነን ማለት ይቻላል። በሰውነታችን ውስጥ ደም ይዘዋወራል፤ በሕይወት እስካለን ድረስ መተንፈሳችንን እንቀጥላለን፤ ልብ አድርገን ባናስተውለውም ይህ ሂደት አያቆምም። ለእኛ ቢሰማንም ባይሰማንም ለእርሱ ከታዘዝን ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን አንድነት ያጠብቅልናል። ጸሎት የአንድ ክርስቲያን ልምምድ ሳይሆን ሕይወት ነው። ከጸሎት ከሚያዘናጋህ ወይም እንዳትጸልይ ከሚያደርግህ ማንኛውም ነገር ተጠንቀቅ። «ሳታቋርጡ ጸልዩ» እንደ አንድ ሕፃን ሁሉ በየጊዜው የመጸልይን ልማድ አዳብር።

መልስ ስለማያገኝ ጸሎት ኢየሱስ ምንም የተናገረው ነገር የለም። ምክንያቱም ገደብ በሌለው የመረዳት ችሎታው አማካይነት ጸሎት ምንጊዜም መልስ እንደሚያገኝ እርግጠኛ ነበር። ጸሎታችን መልስ የማያገኝ በሚመስለን ጊዜ በውስጣችን ከሚኖረው መንፈስ ቅዱስ የተነሣ ይህ ነው ብለን ልንገልጸው በማንችለው ሁኔታ ጸሎታችን መልስ እንደሚያገኝ እርግጠኞች ነን? ኢየሱስ «የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና» ብሎአል (ማቴ. 7፣8)። ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር እርሱ በፈቀደው ሁኔታ ለጸሎታችን መልስ ይሰጣል። ይሁን እንጂ እኛ በምንፈልገው አቅጣጫ ወዲያውኑ የጸሎታችንን ውጤት ላናይ እንችላለን። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ስንሆን እግዚአብሔር ለጸሎት መልስ እንደሚሰጥ በማመን እንጠብቃለን?

ብዙውን ጊዜ ችግራችን የኢየሱስን ትምህርት ለግንዛቤአችን በሚመች ሁኔታ ለመተርጉም መሞከራችን ነው። በግንዛቤያችንና በሰብዓዊ ስሜቶቻችን የምንደገፍ ከሆነ ኢየሱስ ለተናገረው ነገር ተገቢውን ግምት አልሰጠነውም ማለት ነው። ኢየሱስ ስለጸሎት ያስተማረን፤ ጸሎት እርሱ ራሱ የሚገልጥልን ልዕለ ተፈጥሮአዊ እውነት መሆኑን ነው።

እርሱን የማወቅ ሕይወት

«ከሳዩ ኃይሰ ስስከትሰብሱ ድረስ በሲዩሳሲም ከተማ ቅዩ» (ቡቃ. 24፤49)

ኢየሱስ እስኪከብር ማለትም እስከ ጸንጠቄስጤ ቀን ድረስ ደቀ መዛሙርቱ በኢየሩሳሌም ከተማ መቆየት ነበረባቸው። ኢየሱስ በከበረበት ጊዜ የሆነው ምን ነበር? «ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ብሎና የመንፈስ ቅዱስን የተሰፋ ቃል ተቀብሎ ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው» (ዮሐ.2፤33)። በዮሐንስ 7፤39 «ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ ቅዱስ ገና አልወረደም ነበርና» የሚለው እኛን የሚመለከት አልነበረም። አሁን ግን መንፈስ ቅዱስ ተሰጥቶናል፤ ኢየሱስም ከብርአል፤ ከእንግዲህ ወዲህ የምንቆየው ወይም የምንጠብቀው እግዚአብሔር እስኪሰጠን ድረስ ሳይሆን የእኛ መንፈሳዊ ሕይወት እስኪዘጋጅ ነው።

ከበዓለ ሃምሳ ቀን በፊትም ቢሆን የመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ሥልጣን ሲሠራ ነበር፤ ያም ሆኖ ለዘለቄታው በሰዎች ውስጥ አይኖርም ነበር። ጌታ በዕርገቱ ከከበረ ወዲህ መንፈስ ቅዱስ ወደዚህ ዓለም መጥቶአል ወይም ወርዶአል፤ እስከ አሁን ድረስ እዚሁ ነው። ስለዚህም አማኞች መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ምንጊዜም ዝግጁ የሆነ ልብ ሊኖራቸው ይገባል። መንፈስ ቅዱስን ስንቀበል ወደ ሰማይ ካረገው ጌታ ሕይወት ሰጪ መንፈስን መቀበላችን ነው።

የሰዎችን ሕይወት የሚለውጠው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ወደ ሕይወታችን የሚገባው ወደ ሰማይ ያረገው ክርስቶስ ነው። ብዙ ጊዜ አዲስ ኪዳን ያልለያያቸውን ነገሮች ለመለያየት ስንሞክር እንታያለን። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከኢየሱስ የተለየ ልምምድ አይደለም፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከሞት የተነሣው ክርስቶስ መገኘት ማለት ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ስለጊዜም ሆነ ስለዘላለም እንድናስብ አያደርገንም፤ ምክንያቱም በእርሱ ዘንድ ሁሉም ነገር አሁን ነው። «አንተን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት» (ዮሐ.17፤3)። እርሱን ዕወቅ፤ ለዕውቀትህም ማብቂያ ማክተሚያ አይኑረው።

ጥያቄ የማያሻው መገለጥ

«በዚያን ቀንም ከእኔ ስንዳች ስትሰምኑም...» (ዮሐ. 16፣23)

ያ ቀን መቼ ነው? ያ ቀን ከሞት የተነሣው ኢየሱስ እኛን ከአብ ጋር አንድ የሚያደርግበት ቀን ነው። በዚያ ቀን ኢየሱስ ከአብ ጋር እንደሆነ ሁሉ እኛም ከአብ ጋር አንድ እንሆናለን፤ «በዚያን ቀንም ከእኔ አንዳች አትለምኑም» በማለት የተናገረው ስለዚህ ቀን ሲያመለክት ነው። የኢየሱስ ትንሣኤ ሕይወት በሙላት በሕይወታችን እስኪገለጥ ድረስ ስለተለያዩ ነገሮች የምናቀርበው ጥያቄ ይኖራል። ከዚያ በኋላ ግን ምንም ዓይነት ጥያቄ የሌለን እስኪመስል ድረስ ሲያሳስቡን የነበሩ ጥያቄዎች ሁሉ ይወገዳሉ። ሙሉ በሙሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ የምንታመንበት ደረጃ ላይ ደርሰናል፤ ይህም ከእግዚአብሔር ዓላማ ጋር ሕብረት እንዲኖረን አድርጎአል ማለት ነው። ታዲያ፤ አሁን ያንን ሕይወት እየኖርን ይሆን? ካልሆነ ለምን?

የማስተዋል ችሎታችን ያልደረሰባቸው ብዙ ምሥጢር የሆኑብን ጥያቄዎች ሊኖሩ ይችላሉ፤ «በዚያን ቀን» ግን እነዚህ ጥያቄዎቻችን በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል ጣልቃ በመግባት አያውኩንም። «በዚያን ቀን ከእኔ አንዳች አትለምኑም»። ምክንያቱም በፈቃዱ መሠረት እግዚአብሔር በጊዜው ነገሮችን እንደሚገልጥ እርግጠኞች ስለምንሆን ስለምንም ነገር መለመን አስፈላጊ አይሆንም። በዮሐንስ 14፣1 የተጠቀሰው ዓይነት እምነትና ሰላም የልባችንን ዝንባሌ ስለሚገዛው የምንለምነው ነገር አይኖረንም። አንድ ምሥጢር የሆነብህ ነገር በእግዚአብሔርና በአንተ መካከል ጣልቃ ሲገባ መልስ ፍለጋ አለምሮህን አታስጨንት፤ ይልቁንም የእውነተኛ ማንነትህ መገለጫ የሆነውን መንፈስህን መርምር፤ ችግሩ ያለው እዚያ ነው። መንፈሳዊ ተፈጥሮህ ለኢየሱስ ክርስቶስ መገዛት ከቻለ፤ ጥርት ያለ የማስተዋል ችሎታ ይኖርሃል፤ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ መሆንህ መጠን በአንተና በአባትህ መካከል ምንም ርቀት አይኖርም፤ ጌታ ከእርሱ ጋር አንድ አድርጎሃል። «በዚያን ቀን ከእኔ አንዳች አትለምኑም»።

መጨነቅ የሌለበት ግንኙነት

«በዚያን ቀን በስሜ ትለምናላችሁ... ስብ ራሱ ይወዳችኋል»

(ዮሐ. 16፣26-27ሐ.ጤ.ት)

«በዚያን ቀን በስሜ ትለምናላችሁ» እዚህ ላይ ኢየሱስ እንደ አንድ ዓይነት አስማታዊ ኃይል በስሜ ትጠቀማላችሁ ማለቱ ሳይሆን «ከእኔ ጋር በጣም የቀረበ ግንኙነት ይኖራችኋል፤ ከእኔ ጋር አንድ ትሆናላችሁ» ማለቱ ነው። «በዚያን ቀን» የሚለው ገና ወደፊት ስለሚመጣ ቀን አይደለም፤ እዚህና አሁን ስለሚሆነው ጉዳይ ለማስረዳት ነው «በዚያን ቀን» በሚለው ቃል የተጠቀመው። «አብ ራሱ ይወዳችኋል።» ከኢየሱስ ጋር ያለን ግንኙነት የተሟላና ፍጹም ስለመሆኑ የእግዚአብሔር ፍቅር ማስረጃ ነው። ጌታ ይህን ሲል ሕይወታችን ከማንኛውም ችግር ነጻ ይሆናል ማለቱ ሳይሆን፤ እርሱ የእግዚአብሔርን ልብና አሳብ እንዳወቀ ሁሉ ለእኛም በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አማካይነት የእግዚአብሔርን ትምህርት በሚገባ እንደሚገልጥልን ለማመልከት ነው።

«አብ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል» (16፣23 አ.መ.ት.) «ያ ቀን» የሰላም ቀን ነው፤ በእግዚአብሔርና በአማኝ መካከል የማያቋርጥ ግንኙነት የሚሆንበት ቀን ነው። ኢየሱስ በእግዚአብሔር አባቱ ፊት ንጹሕና ቅዱስ እንደሆነ ሁሉ፤ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አማካይነት እኛም ወደዚያ ዓይነቱ ኅብረት እንደርሳለን። «እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ» (17፣22)።

ከኢየሱስ ስም የተነሣ እግዚአብሔር ጸሎታችንን ይቀበላል፤ መልስም ይሰጠናል። «ይሰጣችኋል» ያለውም ይህን ለማመልከት ነው። በስሙ መጸለይ ምንኛ ታላቅ መብት ነው! ምንኛስ መታደል ነው! ከኢየሱስ ትንሣኤና ዕርገት ኃይል የተነሣ፤ እርሱ ከላከው መንፈስ ቅዱስ የተነሣ፤ ወደዚህ ዓይነቱ ግንኙነት እንደርሳለን። እዚህ ደረጃ ላይ ከደረስን በኢየሱስ ስም ማለትም ስሙ በሚወክለው ባሕርይ እንጸልያለን፤ እግዚአብሔርም ይሰማናል። «በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል» የኢየሱስ ታላቅነትና ባሕርይ የሚፈተነውና የሚረጋገጠው እርሱ ራሱ በተናገረው ቃል ነው።

«እከተልሃለሁ - ግን...!»

«ጌታ ሆይ፣ እከተወሃበሁ ነገር ግን...» (ሱቃ. 9፣61)

ሲምሳሌ ያህል እግዚአብሔር አእምሮህን የሚፈታተን አንድ ነገር ነግሮሃል እንበል። ታዲያ፣ በዚህ ጊዜ ምን ታደርጋለህ? ወደ ጓሳ ታፈገፍጋለህን? ወይስ ትታዘዛለህ? በአካላዊ ሁኔታ አንድን ነገር ደጋግመህ ካደረግኸው ልማድ ታዳብራለህ፤ ያንን ልማድ ለመቀረጥ ውሳኔ እስከምታደርግም ድረስ ታደርገዋለህ። መንፈሳዊ ሕይወትን በተመለከተም እንዲሁ ነው። ራስህን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ከተውህ፣ ኢየሱስ የተናገረውን ነገር ለማድረግ ከወሰንህ፣ ምንም ከባድ ቢሆን ታደርገዋለህ። ብዙ ጊዜ ግን «አዎን፣ ለእግዚአብሔር መታዘዝ እንዳለብኝ አስባለሁ፤ ነገር ግን...» እንላለን። ወይም ደግሞ «እግዚአብሔር የሚነግረኝ ሁሉ ለአእምሮዬ እስከተሰማማ ድረስ እታዘዛለሁ፤ ግን እርግጠኛ ባልሆንሁበት ነገር እርምጃ መውሰድ አልፈልግም» በማለት ከእግዚአብሔር ለሰማነው ነገር ለመታዘዝ እናመነታለን።

አንድ ሰው አንድን ነገር ለማድረግ መወሰን እንዳለበት ሁሉ፣ ኢየሱስ ክርስቶስም በእርሱ ከሚያምኑት ሁሉ ያለማወላወል እንዲታዘዙት ይጠብቅባቸዋል። ዘላቂና ዋጋ ያለው ነገር ለማድረግ የሚፈልግ ሰው ስለ ኪሣራ ወይም ትርፋ እርግጠኛ ባይሆን እንኳ እርምጃ ለመውሰድ ውሳኔ ያደርጋል። በመንፈሳዊ አነጋገርም ኢየሱስ ያዋጣኛል ብለን የያዝነውን ወይም ለግንዛቤአችን የሚመቸንን ተተን እርሱ የነገረንን ለማድረግ የእምነት እርምጃ እንድንወስድ ይጠብቅብናል። መታዘዝን ስትለማመድ እርሱ የሚነግርህ ሁሉ ለአእምሮህ የሚሰማውን ነገር ያህል ከሕይወትህ ጋር ሲጣጣም ትመለከታለህ።

አንዳንድ ጊዜ የኢየሱስ ንግግር ለሰብዓዊ ግንዛቤአችን እብደት ሊመስለን ይችላል፤ በእምነት ስንቀበለውና እርምጃ ስንወስድ ግን የኢየሱስ ቃል የራሱ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን እናረጋግጣለን። በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር እመን፤ ከዚህ በፊት የማታውቀው አዲስ በር ሲከፍትልህ በእምነት ተቀበለው። ብዙዎቻችን ግን አስቸጋሪ ሁኔታዎች ሲገጥሙን ምንም ሃይማኖት እንደሌላቸው ሰዎች እንሆናለን፤ እምነታቸውን በእግዚአብሔር ማንነት ላይ ጥለው የእምነት እርምጃ የሚወስዱ በባም ጥቂቶች ናቸው።

ግራ የሚያጋባ ጥያቄ

«ስርሱም የሰው ወደ ሆይ ስንዚህ ስጥንት ብሔወት ይኖራሉን? ስበኝ»

(ሕዝ. 37፣3)

ሲንድ ኃጢአተኛ ቅዱስ ወይም ጸድቅ ሊሆን እንደሚችል ታስባላችሁ? የተጣመመና የተበላሸ ሕይወት መስተካከል ይችላል ትላላችሁ? ለዚህ ጥያቄ ተገቢው መልስ «ጌታ ሆይ፣ አንተ ታውቃለህ» የሚል መሆን አለበት (37፣3)። በሃይማኖታዊ ግንዛቤያችን ላይ በመመሥረት «አዎን፣ እንደሚገባ ቢያነብ፣ ቢጸልይ፣ እንዲህና እንዲያ ቢያደርግ ኃጢአተኛ ጸድቅ ሊሆን ይችላል» ማለት የለብንም።

በእግዚአብሔር ከመታመን ይልቅ የተለያዩ ነገሮችን ማድረግ ይቀናናል። የእኛን እንቅስቃሴና ሩጫ በመንፈስ ኃይል እንደመነሣት እንቁጥረዋለን። ለዚህ ነው ብዙ ለእግዚአብሔር የሚሠሩ፣ ጥቂቶች ግን ከእግዚአብሔር ጋር የሚሠሩ አገልጋዮች ያሉት። በእግዚአብሔር ከማመን ይልቅ ለእግዚአብሔር መሥራትን እንወዳለን። በሕይወቴ ማድረግ ያቃተኝን እግዚአብሔር ማድረግ እንደሚችል አምናለሁን? በሌሎች ሰዎች ተስፋ የምቆጠው እግዚአብሔር በእኔ ሕይወት ያደረገውን ባለመገንዘቤ ነው። በታላቅ ኃይሉና ብርታቱ እግዚአብሔር በእኔ ሕይወት ያደረገውን መገንዘቢ፣ በሌሎች ሕይወትም ያንኑ እንደሚያደርግ እምነት ያሳድርብኛል? ለመሆኑ በሕይወቴ የተከናወነ መንፈሳዊ ሥራ አለ? በሕይወቴ ሩጫና ሥጋት የሚታየው በግል መንፈሳዊ ሕይወቴ በከሰርኩበት መጠን ነው።

«ሕዝቤ ሆይ፣ እነሆ፣ መቃብራችሁን አከፍታለሁ» (37፣12)። ከእርሱ የተለየ ሕይወት ምን እንደሚመስል እግዚአብሔር የሚያሳይህ በአንተው በራስህ ሕይወት ነው። የእግዚአብሔር ጸጋ ባያግዝህ ኖሮ ሕይወትህ ምን ይመስል እንደነበር በመንፈሱ አማካይነት ገልጸልህ ከሆነ፣ በዓለም ላይ ከአንተ የከፋ ወንጀለኛ ሊኖር እንደማይችል ትገነዘባለህ። (መንፈስ ቅዱስ በሕይወትህ ሲሠራ ብቻ ነው ይህን እውነት የምትረዳው) ይህን አስመልክቶ ጳውሎስ ሲናገር «በእኔ ማለት በሥጋዬ ምንም በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁና» ብሎአል (ሮሜ.7፣18)። ከእርሱ ጸጋ የተለየ ሕይወት ምን ዓይነት ሕይወት እንደሆነ እግዚአብሔር በየጊዜው ለልጆቹ ያሳያችዋል።

አእምሮህንና አስተሳሰብህን የያዘ ነገር አለን?

«እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማን ነው?» (መዝ. 25፣12)

በአእምሮህንና አስተሳሰብህን የያዘ ነገር ይኖር ይሆን? ምናልባትም «በፍጹም፣ አእምሮዬንና አስተሳሰቤን የያዘ ምንም ነገር የለም» ትል ይሆናል። ይሁን እንጂ ብዙዎቻችን አስተሳሰባችንና አእምሮአችንን የያዘ ነገር አለን፤ ብዙ ጊዜ አስተሳሰባችንን የያዘው የግል ጉዳያችን ሊሆን ይችላል፤ ክርስቲያኖች ከሆንን ደግሞ አሳባችን ያረፈው መንፈሳዊ ልምምዳችን ላይ ሊሆን ይችላል። የክርስትና ሕይወት ዐቢይ ትኩረት ራሱ እግዚአብሔር እንጂ ስለእርሱ ባለን አስተሳሰብ ላይ መሆን የለበትም። ውጫዊም ሆነ ውስጣዊ ሕይወታችን ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ማንነት ላይ መመሥረት ይኖርበታል። የአንድ ሕፃን ትኩረት ሙሉ በሙሉ እናቱ ላይ ነው፤ አንድ ችግር ሰገጥመው ምንም ሳያስበው ወዲያውኑ እናቱ ትዝ ትለዋለች። በመንፈሳዊ አነጋገርም ማንኛውም ነገራችን በቅርበት ከእግዚአብሔር ጋር የተያያዘ መሆን አለበት፤ ምክንያቱም «በእርሱ ሕያዋን ነንና እንንቀሳቀሳለን፤ እንኖርማለን» (ዮሐ. 17፣28)።

የልባችን ትኩረት ሙሉ በሙሉ እግዚአብሔር ላይ ከሆነ መከራ ቢሆን፣ ስጋትና ጭንቀት ቢሆን፣ ምንም ነገር በእኛና በእርሱ መካከል ጣልቃ አይገባም። መጨነቅ ኃጢአት መሆኑን ጌታ አጠንክሮ ያስተማረበት ምክንያት ምን እንደሆነ በአሁኑ ጊዜ ይበልጥ ግልጽ እንደሆነልን አስባለሁ። እግዚአብሔር በውስጣችንና በዙሪያችን መኖሩን እርግጠኞች ከሆንን እንዴት አሳፍንን እንላለን? ትኩረትና ሁለንተናችንን በእግዚአብሔር ላይ ማድረግ ማለት ጠላት ከሚሰነዝረው ማንኛውም ጥቃት መጠበቅ ማለት ነው።

«ነፍሱ በመልካም ታድራለች» (መዝ.25፣13)። ሕይወታችን በክርስቶስ የተሰወረ ከሆነ በችግር፣ በመከራ፣ በትችትና ሰዎች በትክክለኛው መንገድ ባይረዱን እንኳ ነፍሳችን «በመልካም ታድራለች።» ብዙ ጊዜ ግን እንዲህ ዓይነቱ ተአምራዊና የቅርብ ረዳት ያለን የመሆኑን እውነት ነፍሳችንን እንነፍጋታለን። «አምላካችን መጠጊያችንና ኃይላችን ነው» (ሙ።.46፣1 አ.መ.ት.) ማንኛውም ችግር ይህን መከታ ጥሶ መግባት አይችልም።

«እግዚአብሔር ምሥጢሩን»

«ስግዚአብሔር ምስጢሩን ከሚፈረት ወዳጆቹ ለዳሰውርም» (መዝ.25፣14
አ.መ.ት.)

የእውነተኛ ባደኝነት ወይም ወዳጅነት ምልክቱ ምንድንነው? ድብቅ ገዝናችንን ማካፈል ነውን? የእውነተኛ ባደኝነት ምልክት ድብቅ ወይም በልባችን የሰወርነውን ደስታ ማካፈል ነው። ብዙዎች የልባቸውን ገዝን አውጥተው ሊነግሩን ይችላሉ፤ ምን ያህል እንደሚወድዱን የመጨረሻው ምልክት ግን ሰውር ደስታቸውን የሚያካፍሉን ከሆነ ነው። ደስ የሚያሰኘው ምን እንደሆነ ከእግዚአብሔር ለመስማት ዝግጁዎች ነን ወይስ እኛ ብቻ ተናጋሪዎች ሆነን ከእርሱ መስማትን አንፈልግም? የክርስቲና ሕይወትን በጀመርንበት ጊዜ ብዙ ከእግዚአብሔር የምንጠይቃቸው ነገሮች ይኖሩናል፤ ውለን ስናድር ግን ዋናው ጉዳይ ከእግዚአብሔር ጋር ህብረት ማድረጋችንና የእርሱን ዓላማ መረዳታችን እንደሆነ እንረዳለን። ኢየሱስ ክርስቶስ ስለጸሎት ባስተማረን መሠረት «የአንተ ፈቃድ ይፈጸም» ለማለት እስክንችል ድረስ የእግዚአብሔርን ዓላማ እናስቀድማለን? (ማቴ. 6፣10)። ይበልጥ እግዚአብሔርን እንድንወድደው የሚያደርጉን ታላላቅ በረከቶቹ ላይሆኑ፤ እርሱ ምን ያህል የቅርብ ወዳጆችን እንደሆነ የሚያመለክቱ የግል ጥቃቅን ነገሮቻችን ናቸው።

«በሚመርጠው መንገድ ያስተምረዋል» (መዝ.25፣12)። በመጀመሪያ ደረጃ ምን ያህል በእግዚአብሔር እየተመራን እንደሆነ እርግጠኛ መሆን እንፈልጋለን። በመንፈሳዊ ሕይወታችን እያደግን ስንሄድ ግን ከእርሱ ወጪ ሌላ ፈቃድ ስለማይኖረን ፈቃዱ ምን እንደሆነ መጠየቅ እንኳ ሳያስፈልገን ይችላል። የዳንንና የተቀደሰን ስለመሆናችን እርግጠኞች ከሆንን በየዕለቱ በምናደርገው ምርጫ እግዚአብሔር ይመራናል። የእርሱ ፈቃድ ያልሆነ ነገር ብንመርጥ እንኳ በውስጣችን ጥርጥር እንዲኖር በማድረግ ያንን ነገር እንዳናደርገው ያግደናል። በአንድ ነገር ላይ ልብህ ከተጠራጠረ ያንን ነገር በፍጹም አታድርገው። «ሁሉም ስለሚያደርገው ይህን ነገር ባደርገው ምን አለበት» በማለት ምክንያት አትፈልግ። በምናደርገው ምርጫ እግዚአብሔር ይመራናል፤ ማለትም አላብና አእምሮአችንን በራሱ ፈቃድ ይመራል። ለእርሱ ምሪትና ትምህርት ራሳችንን ማስገዛት ከቻልን ደግሞ ዝም በለን እንመራለን እንጂ በየጊዜው «ጌታ ሆይ፤ አሁንስ ፈቃድህ ምንድንነው?» በማለት እየጠየቅን ለእግዚአብሔር መንፈስ እንቅፋት አንሆንም።

የማይተወን የማይጥለን አምላክ

«እርሱ ራሱ ስብስቅህም ከትም ስብተውህም ብሉስሷና» (ዕብ. 13፣5)

በስተሳባቢ ምን ዓይነት መንገድ ተከትሎ ነው የሚጓዘው? ፊቴን የማዞረው እግዚአብሔር ወደ ነገረኝ ነገር ነው ወይስ ወደራሴ ፍርሃትና ሥጋት? ላይ ላይን የእግዚአብሔርን ቃል አነበንባለሁ ወይስ በሙሉ ልቤ ካደመጥሁት በኋላ በሰማሁት ቃል መሠረት ሕይወቴን አስተካክላለሁ? «እርሱ ራሱ አልለቅህም ከቶም አልተውህም ብሉአልና ስለዚህ በድፍረት ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም ሰው ምን ያደርገኛል? እንላለን» (13፣5-6)።

«አልለቅህም» ራስ ወዳድ፣ ግትርና ኩብላይ ብሆን እንኳ በፍጹም አይለቅቀኝም። እንደማይለቅቀኝ እግዚአብሔር ተናገሮኛልን? ከእርሱ ካልሰማሁና ካላረጋገጥሁ እንግዲያውስ እንደገና አስረግጬ መስማት አለብኝ።

«ከቶም አልተውህም።» አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ትቶኛል በማለት እንዳስብ የሚያደርጉኝ በሕይወት ውስጥ የሚገጥሙኝ ትልልቅ ችግሮች ሳይሆኑ የዕለት ተዕለት ጉዳዮች ናቸው። የማሸንፋቸው ወይም የምሻገራቸው ችግሮች ሳይኖሩኝ ሲቀር፣ ራዕይ ሳይሰጠኝ ሲቀር፣ ሁሉም አሰልፎና አታካች ሲሆንብኝ በእነዚህ ነገሮች ውስጥ እንኳ በእግዚአብሔር ተስፋ መሠረት እጸናለሁን?

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እንግዳና ያልተለመደ ነገር እንደሚያደርግ እንጠብቃለን፤ ወደፊት ለሚሆነው አስደናቂ ሥራው እያዘጋጀንና እያስታጠቀን እንደሆነም እናስባለን። በእግዚአብሔር ጸጋ እያደግን ስንሄድ ግን እርሱ መክበር የሚፈልገው እዚህና አሁን ባሉት ነገሮች እንጂ ገና ለገና ወደፊት በሚሆኑ ነገሮች አለመሆኑን እንረዳለን። የእግዚአብሔርን ተስፋ ቃል ይዘን ከቆምን፣ አስደናቂ ኃይልና ብርታት ይኖረናል፤ አሰልፎና አታካች በሆኑ ዕለታዊ ነገሮቻችን እንኳ ደስ ብሎን እንዘምራለን፤ እግዚአብሔርንም እናከብራለን።

የእግዚአብሔር ተስፋ

«ስርሱ ራሱ ብሉስሰና ስበዚህ በድፍረት እንሳበን...» (ዕብ. 13፤5-6)

ዋስትናዬ የተመሠረተው እግዚአብሔር በሰጠኝ ተስፋ ነው። እግዚአብሔር ራሱ «አልጥልህም» ብሎኛልና እኔ ደግሞ «በድፍረት ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም» እላለሁ (13፤5-6)። በሌላ አነጋገር ተስፋዬን የመሠረትሁት በራሴ መላ ወይም ዘዴ ላይ አይደለም ማለት ነው። እንዲህ ስለተባለ ግን እንድፈራ አልፈተንም ማለት ሳይሆን ፍርሃት በተፈታተነኝ ቁጥር የእግዚአብሔርን ተስፋ አስባለሁ ማለት ነው። አባቱ ከአዘጋጀለት ግብ ላይ ለመድረስ እንደሚንጠራራ ልጅ ሁሉ ልቤ በድፍረት ይሞላል። የብዙዎች እምነት መናወጥ የሚጀምረው ሕይወታቸውን በራሳቸው ማስተዋል ላይ ሲመሠርቱ ነው። የእግዚአብሔርን ተስፋ ይዘነጋሉ፤ ራሳቸውን በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ መጣልን ይዘነጋሉ። ፍርሃትን ከሕይወታችን የምናስወጣበት ብቸኛው መንገድ እግዚአብሔር የሰጠንን ተስፋ በመቀበል ነው።

የምትፈራው ነገር ምንድንነው? የምትፈራው ነገር ምንም ይሁን ምን ፊት ለፊት ለመጋፈጥ ወስነሃል እንጂ አታፈገፍግም፤ የምሆኖ ግን ትንሽ ትንሽ የፍርሃት ስሜት ይኖርህ ይሆናል። የሚረዳህ የሌለ ሲመስልህ ለራስህ « በዚህ አሁን ባለሁበት ሁኔታ ውስጥ እንኳ ጌታ ረዳቴ ነው» በል። ምንም ነገር ከመናገርህ በፊት ከእግዚአብሔር ማድመጥን ተምረሃል ወይስ አንተ ከምትናገረው ጋር የእግዚአብሔር ቃል እንዲጣጣምልህ ትፈልጋለህ? በመጀመሪያ በእግዚአብሔር ቃል ጽኑ እምነት ይኑርህ፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ «አልፈራም» ማለት ትችላለህ።እርሱ ራሱ «አልጥልህም ከቶም አልተውህም» ብሎአልና ሁኔታዎች ምንም ያህል ክፉ፤ ምንም ያህል አስቸጋሪ ቢሆኑም ከእርሱ ቁጥጥር ውጪ ሊሆኑ አይችሉም።

በእኛና በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል መካከል ጣልቃ የሚገባው የራሳችን ሰብዓዊ ድካም ነው። አንዳንድ አስቸጋሪ ሁኔታዎች ሲገጥሙን ከሰብዓዊ ድካማችን የተነሣ ራሳችንን እንደ አንበጣችግራችንን ደግሞ እንደ ዝሆን አግዝፈን እንመለከታለን፤ እግዚአብሔር የሌለ ያህል ይሰማናል። ይሁን እንጂ ምንጊዜም ቢሆን፤ «አልጥልህም ከቶም አልተውህም» የሚል የተስፋ ቃሉን ማስታወስ አለብን። የምትዘምረው የእግዚአብሔርን ቅቃት ካደመጥህ በኋላ ነውን? «ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም» ለማለት ድፍረት አለህ ወይስ ገና ፍርሃትና ስጋት እየገዛህ ነው?

እግዚአብሔር... የሚሠራውን የራሳቸውን መዳን ፈጽሙ

«የራሳቸውን መዳን ፈጽሙ በስናነተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና...»

(ፌዕጹ. 2፣ 12-13)

ሁስጣዊ የልብህ ፈቃድ ከእግዚአብሔር ጋር ሊሰማማ ይችላል፤ በሰብዓዊ ተፈጥሮ ደካማነት ምክንያት ግን ማድረግ እንዳለብህ የምታውቀውን ነገር እንዳታደርግ አቅም ታጣለህ። እግዚአብሔር ልባችንን ሲነካው የእርሱ ለሆነ ነገር ሕሊናና ፈቃዳችን ከሞት የመነሣት ያህል ይነቃል፤ ፈቃዳችንም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ይሰማማል። እንዲሁም ሆኖ እንኳ «እኔ እንጂ ፈቃዴ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የተሰማማ አልመሰለኝም» እንላለን። ኢየሱስን ተመልከት፤ ፈቃድህና ሕሊናህ ምንጊዜም ከእርሱ ጋር የተሰማማ መሆኑን ትረዳለህ። «አልታዘዝም» እንድትል የሚያደርግህ ነገር ከጥልቅ አንተነትህ ወይም ፈቃድህ ውስጥ የሚወጣ አይደለም። ግትርነትና የራስህን መንገድ የመምረጥ አዝማሚያ ግን ከእግዚአብሔር ጋር አይሰማማም። በአንድ ሰው ሕይወት ውስጥ በጣም ጥልቅና ጽኑ ነገር የገዛ ራሱ ፈቃድ እንጂ ኃጢአት አይደለም።

በሰዎች ተፈጥሮ ውስጥ ፈቃዳቸው መሠረታዊና ወሳኝ ነገር ሲሆን፤ ኃጢአት ግን ወደ ሰዎች ሕይወት የገባ ጠማማ ባሕርይ ነው። ዳግም የተወለደ ሰው የፈቃዱ ሁሉ ምንጭ ሁሉን የሚችል አምላክ ይሆናል። «ስለበጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና።» በጥንቃቄና በልዩ ትኩረት እግዚአብሔር በሕይወታችን ያደረገውን ነገር መፈጸም ይኖርብናል። እንዲሁም ሲባል በራሳችን ጥረት ደጎንነትን እናገኛለን ማለት ሳይሆን ኢየሱስ በፈጸመው የኃጢአት ይቅርታ የማይናወጥና ጽኑ እምነት ሊኖረን ይገባል ማለት ነው። እንዲህ ካደረገን ደግሞ የእግዚአብሔር ፈቃድ የእኛም ፈቃድ ይሆናል እንጂ ከእርሱ የተለየ ፈቃድ አይኖረንም። ምርጫህ እንደ እግዚአብሔር ምርጫ ስለሚሆን ሕይወት የመተንፈስን ያህል ቀላል ይሆንልሃል። ግትርነት የእግዚአብሔር ብርሃን እንዳይበራህና የእርሱ ፈቃድ ፈቃድህ እንዳይሆን ከፍተኛ እንቅፋት ይሆንብሃል። ግትርነት የሚሸነፈውና ድል የሚነሣው ለእግዚአብሔር መንፈስ ስትታዘዝ ነው።

ሁሉን የሚችል አምላክ የፈቃዴ ምንጭ መሆኑን አምናለሁ? እግዚአብሔር ከእኔ የሚጠበቀው ፈቃዱን እንዳደርግ ብቻ ሳይሆን፤ እርሱ በእኔ ውስጥ ሆኖ ፈቃዱን ያደርጋል።

ከሁሉ የሚበልጥ የኃይል ምንጭ

«ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ» (ዮሐ. 14፣13)

በጥልቅ እኔነቴ ወይም ልቤ ውስጥ ለሌሎች የመማለድ አገልገሎቴን እየፈጸምኩ ነውን? እውነተኛ ምልጃ ልታይ፣ ልታይ፣ የማለት ፈተና ወይም ትዕቢት ሊኖረው አይችልም። እግዚአብሔር የሚከብርበትን ፍሬ የሚያፈራ ሰውር አገልግሎት ነው። እንዲሁ መንፈሳዊ ሕይወቴን እያባከንሁ ነው ወይስ ትኩረቴ ዋናው ነጥብ ላይ ማለትም ጌታ ባስገኘልኝ ስርየት ላይ ነው? ማንኛውም የሕይወት ገጽታዬ ይበልጥ ለክርስቶስ እየተገዛ ነው? የሕይወቴ ግብና ዓላማ በክርስቶስ የተገኘው የኃጢአት ስርየት ከሆነ እርሱን የሚያስከብር ፍሬ አፈራለሁ።

በክርስቶስ ያገኘሁት ስርየት የመንፈሳዊ ኃይል ሁሉ ምንጭ ሊሆንልኝ ይገባል። ኢየሱስ «በእኔ ብትኖሩ» ማለትም አስተሳሰባችሁና እንቅስቃሴያችሁ ሁሉ ከዚህ እውነት በመነሣት ቢሆን «የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል» አለ (ዮሐ. 15፣7)። ታዲያ፣ በእርሱ እየኖርሁ ነውን? ሕይወቴን የሚያንቀሳቅሰው ኃይል ምንድን ነው? ሥራዬ፣ አገልገሎቴና የምክፍለው መሥዋዕትነት ነው ወይስ የማከናውነው የእግዚአብሔር ሥራ? ሕይወቴን የሚያንቀሳቅሰው ኃይል ይህኛው ወይም ያኛው ነገር ሳይሆን በክርስቶስ የሚገኘው የኃጢአት ስርየት ብቻ መሆን አለበት። ሕይወታችንን የሚቀርጸውና የሚያበጀው ኃይላችንን የምናፈስስበት ነገር ሳይሆን፣ ከእግዚአብሔር የምንቀበለው ኃይል ይበልጥ በእኛ ውስጥ መሆኑ ነው። መንፈሳዊ ነገርን በተመለከተ ምኞትና ፍላጎታችንን በሙሉ በክርስቶስ መስቀል አማካይነት ባገኘነው የኃጢአት ስርየት ዙሪያ ማሰባሰብ አለብን።

«ማንኛውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ።» በክርስቶስ የሚኖር ደቀ መዝሙር ራሱ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፤ የእርሱ በሚመስለው ምርጫ እንኳ የሚፈጸመው ከዘመናት በፊት የተወሰነውን የእግዚአብሔር እቅድ ነው። ይህ አስቀድሞ ከነበረህ አስተሳሰብ ጋር ይጋጭብሃልን? እንደዚያ ቢሆን እንኳ ሊሻር የማይቻል አስደናቂ እውነት መሆኑን መረዳት ይኖርብሃል።

ምን መደረግ አለበት?

«ስነዚህን ነገሮች ስውቃችሁ ብትፈጽሙ ተባረካችሁ» (ዮሐ. 13፣17 ስ.መ.ት.)

ከሌሎች የበለጠ የማወቅ ውሳኔ አድርግ፡፡ አንዲት መርከብ ወይም ጀልባ ከወደቡ ጋር እስከታሰረች ድረስ ጥልቁን ባሕር አቋርጣ ወደተፈለገው ስፍራ መድረስ አትችልም፡፡ አንተም ከወደቡ ጋር የታሰርክበት ነገር ካለ እግዚአብሔር ማዕበል ያስነሣና የታሰርክበትን ገመድ ይበጥሳል፡፡ መርከብ ባሕር ላይ እንደምትንሳፈፍ ሁሉ በማዕበሉ እንዲያሳልፍህና ዓላማውን በሕይወትህ እንዲፈጽም ነገርህን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣል፤ ያኔ መንፈሳዊ ዓይኖችህ ይበራሉ፡፡ መርከቢቱ ከወደቡ ጋር እስከታሰረች ድረስ ምንም ችግር ሳይገጥማት ይችላል፤ ነገር ግን ታስራለች፡፡ በክርስቶስ የምታምን ከሆነ የግድ አስደሳች በሆኑ ነገሮች ጋር መታሰር የለብህም፡፡ ከእስራትህ መፈታትና በጥልቁ የእግዚአብሔር ባሕር ላይ መንሳፈፍ መቻል አለብህ፤ ከዚህ በፊት ያልተረዳኸውን መንፈሳዊ እውቀት ለማግኘት ወደፊት መገስገስ ይኖርብሃል፡፡

አንድን ነገር ከተረዳህና የተረዳኸውንም ተግባር ላይ ካዋልህ የበለጠ ታውቃለህ፡፡ መንፈሳዊ ስሜትና እርካታ የራቀህ ለምን እንደሆነ ብትመረምር በተረዳኸው ነገር ባለመኖርህ ወይም መደረግ ያለበትን ነገር ባለማድረግህ እንደሆነ ትረዳለህ፡፡ የተረዳኸውን ነገር ተግባር ላይ ያላዋልከው ምናልባት ለጊዜው አስፈላጊ መስሎ ስላልታየህ ሊሆን ይችላል፡፡ አሁን ግን መንፈሳዊ ራዕይ አጥተሃል መንፈሳዊ ስሜትና እርካታ የለህም፡፡ ምንጊዜም ተማሪዎች መሆን አለብን፤ ምንጊዜም በእውቀት ማደግ አለብን፤ እንደዚህ ካልሆነ ችግር አለብን ማለት ነው፡፡

የማያስፈልግ መስዋዕትነት እንከፍላለን፤ የማያስፈልግ ቅንዓትና የጋለ ስሜት ይኖረናል፤ ያንንም እንደ ትልቅ መንፈሳዊነት እንቈጥረዋለን፡፡ በሮሜ.12፣1-2 በተጻፈው ቃል መሠረት ከመኖር ይልቅ የእኛ የሆነ መስዋዕት ማቅረብ ይቀልለናል፡፡ ከራሳችን መስዋዕት ይልቅ የእግዚአብሔርን ፈቃድ መረዳትና ዓላማውን በሕይወታችን እንዲፈጽም ራሳችንን ለእግዚአብሔር መስጠት ይበልጣል፡፡ ምክንያቱም «መታዘዝ ከመስዋዕት ይበልጣል» ተብሎአል (1ሳሙ.15:22)፡፡ ከዚህ በፊት ወዳደረስክበትና ወደማታውቀው ደረጃ እግዚአብሔር ሊያደርስህ ሲሞክር፤ አንተ ግን ወደኋላ እንዳትመለስ ጥንቃቄ አድርግ፡፡ «ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድድ ቢኖር... እርሱ ያውቃል» (ዮሐ.7:17)፡፡

ቀጥሎስ ምን መደረግ አለበት?

«የሚሰማን ዙህ ይቀበላል» (ሱቃ. 11፡10)

ከልተቀበልህ ለምን፡፡ የመለመንን ያህል ከባድ ወይም አስቸጋሪ ነገር የለም ለማለት ይቻላል፡፡ ስለተለያዩ ነገሮች ከፍተኛ መሻት ወይም ፍላጎት ይኖረናል፡፡ የምንፈልጋቸው ነገሮች ስለጉደለንም ምናልባት ችግር ደርሶብንም ይሆናል፡፡ ወደ ልመና የምናዘነብለው ግን በጣም ሲብስብን ወይም ሌላ አማራጭ ስናጣ ብቻ ነው፡፡ የምንለምነው እውነተኛ መንፈሳዊ ኪሳራ ወይም ባዶነት ሲሰማን ነው፡፡ በውስጥ ጽንተነትህ ምስኪንነትና ብቁ አለመሆን ስለተሰማህ ከእግዚአብሔር ለምነሃልን? «ከእናንተ ማንም ጥበብ ቢጉድለው እግዚአብሔርን ይለምን?» ይላል ያዕቆብ (ያዕ. 1፡5)፡፡ ይሁን እንጂ ከመለመንህ በፊት ጥበብ እንደጉደለህና እንደሚያስፈልገህ እርግጠኛ መሆን አለብህ፡፡ አንተ በመረጥኸውና በፈለግኸው መንገድ መንፈሳዊ ጉድለትህ እንዲሰማህ ማድረግ አትችልም፡፡ መንፈሳዊ ባዶነትና ኪሳራ ሲሰማህ ማድረግ የምትችለው ነገር ቢኖር በኢየሱስ ተስፋ መሠረት መንፈስ ቅዱስን እንዲሰጥህ መለመን ብቻ ነው (ሉቃ. 11፡13)፡፡ ኢየሱስ የሰጠውን ተስፋ ወይም ያደረገውን ነገር በሕይወትህ እውን የሚያደርገው መንፈስ ቅዱስ ነው፡፡

«የሚለምን ይቀበላልና» ይላል፡፡ እንዲህ ስለተባለ ግን ካልለመንህ አታችም ማለት ሳይሆን ጉድለትህ ተሰምቶህ ከምትለምንበት ደረጃ ላይ ካልደረስህ በቀር ከእግዚአብሔር አትቀበልም ማለት ነው (ማቴ. 5፡45) በዚህ ጥቅስ መሠረት መቀበል ማለት ከእግዚአብሔር ጋር የአባትና የልጅ ግንኙነት ማድረግና እነዚያ ነገሮች ከእግዚአብሔር የተቀበልሃቸው እንደ ሆኑ በአድናቆትና በምስጋና መቀበል ማለት ነው፡፡

«ከእናንተ ማንም ጥበብ ቢጉድለው፡፡» ጉድለትህ የሚሰማህ መንፈሳዊ እውነታ ስለገባህ ነው፡፡ ከእንግዲህ ወዲህ ምንም ዓይነት ምክንያት ዓይኖችህን አንዲያሳውር መፍቀድ የለብህም፡፡ አንዳንዶቻችን ከድህነት ጋር መኖርን ስለለመድን ጥደታታችን አይሰማንም፡፡ አንዳንዶቻችን ደግሞ፤ ለዘመናት በመንፈሳዊ ኪሳራ ውስጥ ስለኖርን በደነታችን አይታወቅንም፡፡ ያም ሆኖ ውጤቱን በአእምሮአችን እያውጠነጠንን ስለምንለምን ምንም አንቀበልም፤ ምክንያቱም የለመንነው ባዶነታችን ወይም ኪሳራችን ተሰምቶን ሳይሆን በሥጋዊ መሻትና ፍላጎቶቻችን ተሳሳተን ስለሆንን ነው፡፡ አንድ ለማኝ ወደ ልመና የሚያመራው ሌላ ምንም አማራጭ ስለሌለውና ራሱን መርዳት እንደማይችል በመገንዘቡ ነው፡፡ ድህነቱን ሰላወቀ ለመለመን አያፍርም «በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው» (ማቴ. 5፡3)፡፡

ከዚያ በኋላስ ምን ይደረግ?

«ፈፀኑ ታገኙማላችሁ» (ሱቃ. 11፡9)

ከላገኘህ ፈልግ፡፡ «ትለምናላችሁ በክፉ ትለምናላችሁና አትቀበሉም» (ያዕ. 4፡3)፡፡ የምትለምኑት ከእግዚአብሔር ሳይሆን ከሌላ ምንጭ ከሆነ «በክፉ ትለምናላችሁ» ይህም ማለት ለራሳችሁ ከንቱ ምኞት መሳካትና መከናወን ትለምናላችሁ ማለት ነው፡፡ የራሳችሁ ነገር እስከተሟላላችሁ ወይም እስከተከናወነላችሁ ድረስ ደግሞ ከእግዚአብሔር አትፈልጉም፡፡ «ፈልጉ ታገኙማላችሁ» ፍላጎትህና ትኩረትህን በሙሉ አጥብቦውና እዚህ ነጥብ ላይ አነጣጥር፡፡ በሙሉ ልብህና ሁለንተናህ እግዚአብሔርን ትፈልገዋለህ ወይስ ጉዳትና ችግር ሲገጥምህ ብቻ ነው ወደ እርሱ የምትመኝው? «ፈልጉ (ትኩረት ስጡ) ታገኙማላችሁ»

«እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ ወደ ውሃ ኑ» (ኢሳ. 55፡1) በእርግጥ ተጠምተሃል ወይስ? የእግዚአብሔር የሆነ ነገር እስከማያስፈልገህ ድረስ በራስህ ልምምድ ረክተሃል? ልምምድ ወደ መንፈሳዊ እውነታ የምንገባበት በር እንጂ በራሱ ግብ ወይም ፍጻሜ አይደለም፡፡ እምነትህን ልምምድህ ላይ እንዳታደርግ ጥንቃቄ ይኑርህ፤ እንደዚያ የምታደርግ ከሆነ ሕይወትህ ከእውነተኛው ነገር እንዲርቅ ከማድረጉ በላይ አንተ የተለማመድኸውን ያልተለማመዱትን የምትነቅፍና የምትተች ትሆናለህ፡፡ ያገኘኸውን ነገር ለሌሎች በመስጠት ብቻ አትርክ፤ አንተ የተቀበልኸውን እንዲቀበሉና ወደ ሰጪው እንዲመጡ ፍላጎት አላድርባቸው፡፡

«መዝጊያን አንኳኩ ይከፈትላችሁማል» (ሉቃ. 11፡9) «ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ» (ያዕ. 4፡8)፡፡ በሩ ተዘግቶአል፤ ስለዚህ አንኳኩ፤ እያንኳኳችሁ እያለ ልባችሁ ፈራ ተባ ሊልባችሁ ይችላል፡፡ «እጆቻችሁን አንጹ» (4፡8)፡፡ ማንኳኳታችሁን ቀጥሉ፤ ምናልባትም መቆሸሻችሁ ሊታወቃችሁ ይችላል፤ ስለዚህም «ልባችሁን አጥሩ» (4፡8)፡፡ በአሁኑ ጊዜ ሐቁን ተረድታችኋል፤ በነገሩ አምርራችኋል፤ ምንም ነገር ለማድረግ አታመነቱም፤ ስለዚህ «አልቅሱ» (4፡9)፡፡ የውስጣዊ ሕይወትህ ሁኔታ ስለታወቀህ በእግዚአብሔር ፊት አዝነህና አልቅሰህ ታውቃለህን? ምን ዓይነት ሰው እንደ ሆንህ ግልጽ ሲሆንልህ በጣም ትገረማለህ፤ ልብህ በገዝን ይደማል፡፡ «በጌታ ፊት ራሳችሁን አዋርዱ» (4፡10) የእግዚአብሔርን በር ማንኳኳት ውርደት ሊሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ «መዝጊያን አንኳኩ ይከፈትላችሁማል» ተብለናል (ሉቃ. 11፡10)፡፡

በቦታው መገኘት

«ወደ እኔ ኑ» (ማቴ. 11፣28)

ኃጢአትና ገዘን የሚያበቃበት፣ የትዱሳን ዝማሬ የሚጀመርበት። እዚያ ደረጃ መድረስ እፈልጋለሁን? ፈቃደኛ ከሆንሁ አሁኑኑ መድረስ እችላለሁ። የሕይወት አስፈላጊ ነገሮች በሚያስደንቅ ሁኔታ በጣም ጥቂት ናቸው፤ እነርሱም ቢሆኑ «ወደ እኔ ኑ» በሚለው ቃል ምላሽ አግኝተዋል። ጌታ «ይህን አድርጉ፤ ያንን አድርጉ አላለም፤» እርሱ፡- «ወደ እኔ ኑ» ነው ያለው። ወደ ኢየሱስ ስመጣ ለሕይወት የሚያስፈልገኝ ነገርና ፍላጎቴ ይጣጣማል። ከኃጢአት እቆራረጣለሁ፣ በሕይወቴም የጌታ ዝማሬ ይጀምራል።

በሙሉ ልብህ ወደ ኢየሱስ መጥተሃልን? እስቲ ስለልብህ ጥንካሬና ግትርነት አስብ። ራሱን መርዳት እንደማይችል ሕፃን ወደ ጌታ ከመምጣት ይልቅ ማንኛውንም ነገር አድርግ ብትባል ትመርጣለህ። ከኃጢአት ለመላቀቅ የምትፈልግ ከሆነ ወደ እርሱ መምጣት ይኖርብሃል።

ለእውነተኛነትህ መለኪያ ሚዛን ለመሆን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን አቅርቦልሃል። ወደ እኔ ኑ በሚለው ቃል እንዴት እንደተጠቀመበት ተመልከት። ባልጠረጠርከውና በልጠበቅኸው ወቅት «ወደ እኔ ኑ» የሚለውን የጌታን ጥሪ ሰምተሃል፤ የሰማኸውም ጥሪ ወደ እርሱ ሰማሃል። በግል ሕይወታችን ከጌታ ጋር ያለን ግንኙነት ነገሮችን ሁሉ ይለውጣል። በ «ሞኝነት» ወደ እርሱ ና፤ የሚነግርህን ተቀበል። ሕይወትህንም ለእርሱ ሰጥ፤ ሌላው ነገርህን ሁሉ ለመተው ወስን፤ ሁለንተናህን ለእርሱ አስገዛ።

«እኔም አሳርፋችኋለሁ» ማለትም «በማንኛውም ነገር አደግፋችኋለሁ፤ ጸንታችሁ እንድትቆሙ አደርጋለሁ። በቁማችሁ ሞታችኋል፤ ስለዚህ ሕይወት እስጣችኋለሁ። ከደከማችሁበት ነገር አሳርፋችኋለሁ» ይለናል። ታዲያ፣ የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወትና ኃይል በሕይወታችን እየተገለጠ ነው?

በቦታው መገኘት

«ስክሱም ረቢ ወደተ ተኖረሰህ ስለት፤ መጥታችሁ ስዩ ስላችኛው» (ዮሐ. 1፣38-39)

ከንቱ ምኞታችንና ፍላጎታችን ሲያከትም በእውነትና በትክክል ለሚያስፈልገን ነገር እንነቃለን። «በዚያን ቀን በእርሱ ዘንድ ሞሉ» ብዙዎቻችን የምናደርገውም ይህንኑ ነው፤ ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ከጌታ ጋር እንሆናለን። ከዚያ በኋላ ግን ወደ ቀድሞው እኛነታችን እንመለስና ከጌታ ጋር የነበረን ግንኙነት ትዝታ ብቻ ሆኖ ይቀራል። ይሁን እንጂ ከጌታ ጋር መኖር ጊዜንና ቦታን እንዲሁም ሁኔታን አይመርጥም።

«አንተ የዮና ልጅ ስምዖን ነህ (ከእንግዲህ ወዲህ) ከፋ ትባላለህ» (1፣42)። እግዚአብሔር በአዲሱ ስማችን የሚያውቀን ትዕቢታችን፣ ለራሴ እበቃለሁ ባይነታችንና ራስ ወዳድነታችን ከተወገደ በኋላ ነው። አዲሱ ስማችን ከመጻፉ በፊት አሮጌው ስማችን መሰረዝ አለበት። ብዙዎቻችን በዚህ አዲሱ ስማችን የምንታወቀው በእንዳንድ የሕይወት ገጽታዎቻችን ብቻ ነው። በእነዚህ መንፈሳዊነትን በተላበሱ የሕይወት ገጽታዎቻችን፣ ለሚያውቁን እውነተኛ ክርስቲያን መስለን እንታያቸዋለን። መንፈሳዊነት ባልተሰማን ጊዜ ለሚያውቁን ግን አስደንጋጭና አስገራሚዎች ነን። እውነተኛ ክርስቲያን ግን ቢሰማውም ባይሰማውም፣ ቢከፋውም ደስ ቢለውም ምንጊዜም በአዲሱ ስሙ ይታወቃል።

ትዕቢት እኔነትን ጣዖት የማድረግ ኃጢአት ነው። አንዳንዶቻችን ይህን የምናደርገው እንደ ፈሪሳዊው ሳይሆን እንደ ቀራጩ ነው (ሉቃ. 18፣9-14)። «እኔ ኃጢአተኛ ነኝ፤ እኔ በደለኛ ነኝ» እንላለን፤ ይህን ማለታችን በሰዎች ፊት ትክክልና ተገቢ ቢመስልም፣ ሳናውቀው የእግዚአብሔርን ኃይል አሳንሰን መመልከታችን ነው። እኔ በጣም የባሰሁ ኃጢአተኛ ስለሆንሁ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ያስገኘው ስርየት እንኳ ጻድቅ ሊያደርገን አይችልም ማለታችን ነው። ለምንድንነው ጻድቅ ልትሆን ያልቻልኸው? ለዚህ ሁለት ምክንያት ማቅረብ ይቻላል። ጻድቅ መሆን አልፈለግህም ወይም ደግሞ እግዚአብሔር ጻድቅ ሊያደርግህ እንደሚችል አላመንህም። ደኅንነትን እንዳገኘህ ወዲያውኑ ወደ ሰማይ ቢወስድህ ይቻላል እንደነበር ተናግረሃል። በመንፈሳዊ መልኩ ስንመለከተው ኢየሱስ የሚያደርገውም ይህንኑ ነው። እርሱና አባቱ እግዚአብሔር አብረውን እንደሚሆኑ ነግሮናል። «ወደ እርሱም እንመጣለን፤ በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን» (ዮሐ. 14፣23)። ኢየሱስ ሁሉ በሁሉ ይሁንልህ፤ ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ለዘላለም አብረኸው እንድትኖር ወደ ሰማይ ቤት ይወስድሃል።

በቦታው መገኘት

«መጥተህም ተከተህኝ ስለሰው» (ሱቃ. 18፣22)

የራሳችን ምኞትና ፍላጎት ቢሞት ውጤቱ ትዱስና ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር የተሰጠ ሕይወት ይሆናል። ወደ ኢየሱስ ላለመምጣት እንቅፋት ከሚሆኑብን ነገሮች አንዱ የግል መልካም ባሕርያችንና ጠባያችን ነው። የግል ተፈጥሮአዊ ባሕርያችንና ጠባያችንን ወደ ኢየሱስ ላለመምጣት ምክንያት እናደርገዋለን። ይሁን እንጂ ወደ ኢየሱስ ስንመጣ በመጀመሪያ የምንረዳው የግል ጠባታችን ወይም ፍላጎታችን ምንም ይሁን ምን በፍጹም ግድ የሌለው መሆኑን ነው። አሉን የምንላቸውን ስጦታዎች ለእግዚአብሔር ማቅረብ እንዳለብን እናስባለን፤ ይሁን እንጂ የእኛ ያልሆነውን ነገር ለእግዚአብሔር መስጠት አንችልም። ለእግዚአብሔር የምንሰጠው ወይም የምናስረክበው ነገር ቢኖር ራሳችን በራሳችን ላይ አለን የምንለውን መብት ነው (ሮሜ 12፣1)። በሕይወታችን ላይ ያለንን መብት ስንሰጠው፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚሠራው ነገር አለው፤ ይህ ደግሞ ምንጊዜም ቢሆን ውጤታማ ነው። ሙሉ በሙሉ ለኢየሱስ የተገዛ ሕይወት ዓይነተኛ ምልክቱ የውስጣዊ ሕይወት መታደስ ወይም መለወጥ ነው። ከእንዲህ ዓይነቱ ሰው እግዚአብሔር የሚፈልገው ዓይነት ሕይወት በማያቋርጥ ሁኔታ ከውስጡ ይመነጫል። ከእግዚአብሔር መንፈስ የሚመነጭ ምንጭ ምንጊዜም አዲስና ትኩስ ነው። ሕይወቱን በተመለከተ ሁኔታዎችን ሁሉ የሚቆጣጠረው ራሱ እግዚአብሔር እንደሆነ ስለሚረዳ በነገሮች ሁሉ ለእነርሱ ይገዛል እንጂ በፍጹም አጉረምራሚ አይደለም። በአንተ ሕይወት ውስጥ ያደረገውን አዲስ ነገር በእነርሱም ሕይወት እንዲያደርግ ወደ እግዚአብሔር ምራቸው እንጂ ልምምድህን ወይም የሕይወት መመሪያህን ለሌሎች አታቅርብ።

«ወደ እኔ ኑ» በማለት ኢየሱስ ቢጠራን ሁሉንም ነገር ትተን ወደ እርሱ ከመጣን በእኛ ሕይወት ውስጥ ሆኖ ሌሎችን ወደ ራሱ ይጠራል። በየሄድንበትና በየደረስንበት ሁሉ «ወደ እኔ ኑ» የሚል ጥሪውን እንደ ገደል ማሚቶ ለዓለም እናስተጋባለን፤ ሁሉን ነገር ትቶ ወደ ኢየሱስ የሚመጣ ሕይወት ውጤት ይህን ይመስላል።

ወደ እርሱ መጥቻለሁን? አሁኑኑ ወደ እርሱ ለመምጣት ፈቃደኛ ነኝ?

ወደ ፊት ቀጥል!

«በእኔ ነፍ» (ዮሐ. 15፡4)

ውሳኔን በተመለከተ። በክርስቶስ ካገኘሁት ስርዮት የተነሣ የኢየሱስ መንፈስ በእኔ ውስጥ ይኖራል። ምንም እንኳ ትዕግሥት የሚጠ ይቅ ቢሆንም አስተሳሰቤን ከኢየሱስ ጋር በሚጣጣም መልኩ ማስተካከል ይኖርብኛል። እግዚአብሔር እንደ ኢየሱስ እንዳስብ አያደርገኝም፤ ያንን ማድረግ ያለብኝ እኔ ራሴ ነኝ። «ለክርስቶስም ለመታዘዝ አእምሮን ሁሉ እንማርካለን» (2ቆሮ. 5፡10) በተባለው መሠረት አስተሳሰቤ ለእርሱ እንዲገዛ አደርጋለሁ። «በእኔ ኑሩ» የሚለው ቃል ዕውቀትን፣ ገንዘብንና ሌሎች ኑሮን ኑሮ ያደረጉ ነገሮችንም ይመለከታል። ሕይወት ወይም ኑሮ የምንለው የተለያዩ የአኗኗር ገጽታዎቻችን በሙሉ እንጂ፣ አንድ ወይም ሁለት የሕይወት ገጽታዎችን አይደለም።

ከእርሱ ጋር ላለኝ ኅብረት መሰናክል ይሆናል በማለት በሕይወት በሚገጥሙኝ ሁኔታዎች ውስጥ እግዚአብሔር እንዳይሠራ እየተከላከልሁ ይሆን? እንዲህ ያለው አስተሳሰብ ምክንያታዊ ካለመሆኑም በላይ ለእግዚአብሔር ተገቢውን ክብር የሚሰጥ አይደለም። ያለሁበት ሁኔታ ምንም ይሁን ምን ግምት ውስጥ መግባት የለበትም። ልክ በአንድ የጸሎት ስብሰባ ላይ ያለሁትን ያህል በክርስቶስ መኖሪያ በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ የተረጋገጠ ሊሆን ይችላል። እኔ ራሴ ሁኔታዎችን መለወጤ ወይም ማመቻቸቱ ይህን ያህል የሚያመጣው መፍትሔ አይኖርም። ጌታችን ኢየሱስ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ በእግዚአብሔር ይኖር ነበር፤ ከእግዚአብሔር ጋር በነበረው ኅብረት ነቀፌታ አልነበረበትም። በሚሄድበት ቦታ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር የቅርብ ግንኙነት ነበረው። በእግዚአብሔር ዕቅድና ምሪት መሠረት በየዋህነት ተንቀሳቀሰ እንጂ ሁኔታዎችን የሚመርጠው እርሱ አልነበረም። ጌታ በገጠሙት የተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ በአስደናቂ ሁኔታ ዘና ያለ ሕይወትን ነበር የኖረው። አንዳንዶቻችን ግን በአንዳንድ የሕይወት ጉዳዮቻችን በፍጹም እግዚአብሔር ጣልቃ ቢገባቸው አንፈልግም። ጳውሎስ «ሕይወታችሁ በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሮአል» ይላል (ቈላ. 3፡3)። በብዙዎቻችን ሕይወት ግን እንዲህ ያለው ሰላምና እርጋታ አይታይም።

እስቲ በክርስቶስ እንዳትኖር እንቅፋት ስለሚሆኑ ነገሮች አስብ። አንዳንድ ጊዜ «ጌታ ሆይ፣ ይህንና ያንን ካደረግሁ በኋላ፣ ወይም ሁኔታዎች ሲመቻቹልኝ በአንተ እኖራለሁ» ለማለት ይቃጠላል። በመንፈሳዊ ጥዞ ወደፊት ቀጥል እንጂ አትዘናጋ፤ አሁኑኑ በእርሱ ኑሮ። በክርስቶስ መኖር ስትጀምር አንዳንድ ነገሮች የራስህን ጥረት ይጠይቁ ይሆናል፤ በጊዜ ሂደት ውስጥ ግን የአንተ ጥረት ሳይታከልባቸው የመተንፈስን ያህል የተለመዱ ነገሮች ይሆኑልሃል። አሁን ባለህበት ወይም ወደፊት በምትኖርበት ሁሉ በክርስቶስ መኖርን ተለማመድ።

ወደፊት ቀጥል!

«በስም ነታችሁ ጨምሩ» (2ሴጥ. 1፣5)

ሰላላ ወይም አታካች ነገሮችን በተመለከተ፡፡ ከዚህ ጥቅስ እንደተመለከትው ጴጥሮስ፣ «የመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች» መሆናችንንና መንፈሳዊ ልማዳችንን ለማዳበር ከእንግዲህ ወዲህ «ትጋትን ሁሉ እያሳየን» ወደፊት መንዝ እንዳለብን ይናገራል፡፡ በዚህ ክፍል የተዘረዘሩ ጠባዮችን ወይም ልማዶችን በእምነታችን ላይ መጨመር ይኖርብናል፡፡ በመለኮታዊም ሆነ በተፈጥሮአዊ መንገድ ማንም ቢሆን ከጠባይ ወይም ከልማድ ጋር አብሮ አይወለድም፤ እነዚህ ነገሮች በኋላ የምናዳብራቸው ነገሮች ናቸው፡፡ ስለዚህ እግዚአብሔር በውስጣችን ባኖረው አዲስ ሕይወት መሠረት መንፈሳዊ ልማድን ማዳበር ይኖርብናል፡፡ ጸጋው የሚሠራው ተአምር በዕለት ተዕለት ሕይወታችን መንጸባረቅ አለበት፡፡ የአንድ ሰው እውነተኛ ማንነቱ የሚለካው አታካች ወይም አሰልቺ በሆነ ዕለታዊ ኑሮው ነው፡፡ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንቅፋት የሚሆንብን ትልቁ ነገር ሁልጊዜ ትልልቅና አስደሳች ነገሮችን ለማድረግ መፈለጋችን ነው፡፡ ይሁን እንጂ ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር ማጠብን መዘንጋት የለብንም (ዮሐ. 13፣3-5)፡፡

ማንኛችንም ብንሆን ምንም የተለየ ነገር የማናይበት፣ ምንም የሚናፈቅ ወይም የሚያጓጓ ነገር የማንጠብቅበት ወቅት ያጋጥሙናል፤ ሕይወት ያው የተለመደው ዓይነት ውጣ ውረድ የበዛባት ትሆንብናለች፡፡ አሰልቺና አታካች ቢሆንብንም፣ የዕለት ተዕለት ሕይወታችንን በእግዚአብሔር ኃይል መኖርን መማር አለብን እንጂ ሁልጊዜ አዳዲስና የሚያጓጓ ነገሮችን መጠበቅ የለብንም፡፡

እዚህ ላይ ጴጥሮስ በሚናገረው ሁኔታ በሕይወታችን ላይ አዳዲስ ነገሮችን መጨመር አዳጋች ነው፡፡ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ እግዚአብሔር ወደ መንግሥተ ሰማይ የሚያደርስን በተለያየ ውጣ ውረድና አስቸጋሪ መንገድ ካለፍን በኋላ እንደሆነ ስንናገር እንደመጣልን፤ ይሁን እንጂ ምንም ችግር እንዲገጥመን አንፈልግም፡፡ ጥቃቅን በሚመስሉ ነገሮች እንኳ የእግዚአብሔር ኃይልና ጸጋ እንደሚገለጥ በማመን ለእርሱ በመታዘዝ ልንኖር ይገባል፡፡ ሁኔታዎችን ሁሉ የሚመራውና የሚቈጣጠረው እግዚአብሔር እንደሆነ በማመን የሰጠኝን ሥራ በእግባቡ ከተወጣሁ፣ በክርስቶስ መስቀል አማካይነት ካገኘሁት ስርዮት የተነሣ አስደናቂ የእግዚአብሔር ጸጋ በሕይወቴ ይገለጣል፡፡

«ነፍሱን ትሰጣለህ?»

«ነፍሱን ስለወደጃች ከመስጠት ደስቀ ከዚህ የሚበሰጥ ፍቅር ሰማንም
የሰውም... ወደጃች ብዬስችኋለሁ» (ዮሐ. 15፣13-15)

ከይወቴን እንድሰጠው እንጂ ኢየሱስ ለእርሱ እንድሞት አልጠየቀችም። ጴጥሮስ፣ «ጌታ ሆይ፣ ነፍሴን እንኳ ለአንተ እሰጣለሁ» ማለትም ለአንተ ለመሞት እንኳ ዝግጁ ነኝ ብሎ ነበር። ይህን የተናገረውም ከልቡ ነበር (ዮሐ. 13፣37)። ጴጥሮስ ላመነበት ነገር ሕይወቱን ለመስጠት ወስኖአል። ላመንንበት ነገር የተሰጠን እንደሆነ የሚታወቀው ለዚያ ነገር ሕይወታችንን ለመስጠት ደፋር በመሆናችን ነው።

«ነፍሱን ስለ እኔ ትሰጣለህ?» በማለት ጌታ ጠይቀን ያውቃልን? (ዮሐ. 13፣38) በእግዚአብሔር ጥሪ መሠረት ዕለት ዕለት ሕይወታችንን በእርሱ ፊት ከማኖር ይልቅ ለእርሱ መሞት ይቀልልናል። ክርስቲያን የሆንነው አልፎ አልፎ ለሚገጥሙን አስደናቂ ወቅቶች ሳይሆን በዕለት ተዕለት ሕይወታችን በብርሃኑ እንድንመላለስ ነው። በዚህ ምድር ባላለፋቸው ዓመታት ኢየሱስን እንዲህ ያለ ነገር የገጠ መው አንድ ጊዜ ብቻ ሲሆን ይህም የሆነው በመለወጥ ተራራ ሳይ ነበር። ይሁን እንጂ ከዚያ ክብሩ ከተገለጠበት ተራራ ወርዶ አጋንንት ካደሩበት ሰው ጋር ፊት ለፊት ተጋፍጦአል (ማር. 9፣1-29)። ኢየሱስ በዚህ ምድር በኖረባቸው ዓመታት ሁሉ የአባቱን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ሕይወቱን ሰጥቶአል። «እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን አውቀናል። እኛም ስለወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል» (1ዮሐ. 3፣16)። ይሁን እንጂ ይህን ማድረግ የተፈጥሮአችን ተቃራኒ ነው።

እንግዲህ እኔም የኢየሱስ ወዳጅ ከሆንሁ በፈቃደኝነት ሕይወቴን ለእርሱ መስጠት ይኖርብኛል። ይህን ማድረግ አስቸጋሪ ነው። አስቸጋሪ በመሆኑም እግዚአብሔር ይመስገን። እግዚአብሔር ከከፈለው ታላቅ ዋጋ የተነሣ ደኅንነትን መቀበል ለእኛ ቀላል ሆኖአል። በተቀበልነው ደኅንነት መሠረት መኖር ግን ከባድ ነገር ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር አንድን ሰው ካዳነ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላዋል። ከዚያ በኋላ ደግሞ «ረዳት እንዲሆንህ መንፈስ ቅዱስን ሰጥቼሃለሁ። በዙሪያህ ያሉ ነገሮች ለእኔ ታማኝ እንዳትሆን የሚያደርጉ ቢሆን እንኳ በቀሪ ሕይወት ዘመንህ በታማኝነት ኑር» ይለዋል። ኢየሱስ «ወዳጆቼ ብዬአችኋለሁ» ማለቱን ማስታወስ አለብን። ስለዚህ ለወዳጅህ ታማኝ ሁን፤ አፈኗርህ ለእርሱ ስም መሰደቢያ ምክንያት ሊሆን እንደሚችል አትዘንጋ።

ሌሎችን ከመንቀፍ ተጠንቀቅ

«ሸንዳዬፈረደባችሁ ስትፍረዱ» (ማቴ. 23:1)

በሌሎች ላይ መፍረድን በተመለከተ ኢየሱስ የሰጠን መመሪያ አጭርና ግልጽ ነው፤ «አታድርጉት» ነው ያለን። አብዛኞቹ ክርስቲያኖች ግን በነቀፋና ትችታቸው ሰዎችን በመውጋት የታወቁ ናቸው። ነቀፋ በጣም የተለማመድነው የዕለት ተዕለት ጉዳይ ቢሆንም፤ በነቀፋ ምንም የሚከናወን መንፈሳዊ ነገር አይኖርም። ነቀፋ የሚያስከትለው ውጤት የተነቃፊውን ኃይል ይከፋፍላል። በተገቢው ሁኔታ ሰዎችን መንቀፍ የሚችል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው፤ የሰዎችን ልብ ሳይጉዳ ወይም ሳያቆስል ስሕተታቸውን ማሳየት የሚችለውም እርሱ ነው። ነቃፊና ተቺዎች እስከሆንን ድረስ ወይም ደግሞ ዝንባሌያችን የነቃፊነት እስከሆነ ድረስ ከእግዚአብሔር ጋር አስፈላጊው ኅብረት ሊኖረን አይችልም። ነቀፋ ቀጥታዊ፣ ተበቃዮችና ጨካኞች ያደርገናል፤ ከሌሎች የተሻልን ነን በማለት ራሳችንን እንድናታልልም ያደርገናል። እንደ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ከነቀፋ የራቀ ባሕርይን እንድናዳብር ተነግሮናል። ይህ ደግሞ ወዲያውኑ የምንለምደው ነገር ሳይሆን በጊዜ ሂደት ውስጥ የምናዳብረው ጉዳይ ነው። ከሌሎች የተሻልህ ወይም የበለጠህ እንደሆነ እንድታስብ ከሚያደርግህ ከማንኛውም ነገር መጠንቀቅ አለብህ።

ውስጣዊ ልቢን ከሚመረምሩ የኢየሱስ ዓይኖች ማምለጥ ወይም ምንም ነገር መደበቅ አልችልም። በጓደኞዬ ዓይን ውስጥ ያለውን ጥቂት ጉድፍ የምመለከት ከሆነ በእኔ ዓይን ውስጥ ግንድ የሚያክል ጉድፍ አለ ማለት ነው (7፡3-5)። በሌሎች ውስጥ ጉድለት የምመለከት ከሆነ ያንኑ ጉድለት እግዚአብሔር በእኔም ሕይወት ያገኝብኛል። በሌሎች ላይ በፈረድሁ ቀጥሮ ራሴን እኩንናለሁ (ሮሜ 2፡17-24)። በራሴ መመሪያና ሚዛን ሌሎችን መለካትህን አቁም። ምንጊዜም ቢሆን ከእያንዳንዱ ሰው ሕይወት የማናውቀው ነገር ይኖራል፤ የሰዎችን ሕይወት በሙሉ ማወቅ አንችልም። ስለዚህ በመጀመሪያ ደረጃ እግዚአብሔር የሚያደርገው ነገር መንፈሳዊ ሕይወታችንን ማንጸት ነው። ከዚያ በኋላ በሕይወታችን ትዕቢት ሊኖር አይችልም። የእግዚአብሔር ጸጋ ባይረዳኝ ኖሮ ሕይወቴ ምን ይመስል እንደነበር በሚገባ ከተገነዘብኩ በማንም ላይ ቢሆን ተስፋ አልቆርጥም።

በሁኔታዎች ውስጥ ሁሉ ኢየሱስን ማወቅ

«እርህም ከታንኳደቱ ወርዶ ወደ ሲዋሉስ ሲደርስ በውሃው ላይ ሄደ:: ነገር ግን የነፍሱን ኃደሷ ስደቶ ፈራ» (ማቴ. 14፡29-30)

ቢሕሩ ተናውጦ ነበር፤ ማዕበሉም ከባድ ነበር፤ በመጀመሪያ ግን እርህም ይህን አላየም ነበር። ዓይኖቹ በኢየሱስ ላይ ስለነበሩ ልቡ በፍጹም እዚያ ላይ አልነበረም፤ ስለዚህም «በውኃው ላይ ሄደ:: በኋላ ግን በዙሪያው ስላለው ነገር ማሰብና ማሰላሰል ሲጀምር መስጠም ጀመረ። ለምንድንነው ጌታ በውሃው ላይ እንደ ሄደ ሁሉ በውሃው ውስጥ እንኳ ቢሆን እንዲሄድ እርህምን ያሳስቻለው? በሁለቱም ላይ እንዲሄድ ማድረግ ይቻላል ነበር፤ ይሁን እንጂ በዚህም ሆነ በዚያ እርህም ዓይኖቹን በጌታ ላይ ብቻ ማሳረፍ ነበረበት።

እምነታችንን በእግዚአብሔር ላይ በማድረግ በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ ማለፍ እንጀምራለን፤ በኋላ ግን ነገሮችን ስናወጣና ስናወርድ፤ ሁኔታዎችንም መገምገም ስንጀምር በፍርሃት እንዋጣለን። ዓይኖቻችንን በጌታ ላይ ብቻ ካሳረፍን ግን ሁኔታዎች ምንም ያህል የተበላሹ ቢሆኑም በፍጹም ስጋት አይገባንም። በዙሪያችን ያሉ ነገሮች በእርግጥ አስቸጋሪ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ሁኔታዎችን ስንገመግም ፍርሃት ያድርብናል። በዚያ ውስጥ ደግሞ የጌታን ማንነት እንኳ ማሰብ አንችልም። እንግዲህ ያን ጊዜ ነው «ስለምን ተጠራጠርህ?» የሚለውን የጌታን ተግሣጽ የምንሰማው (14፡31)። ሁኔታዎች የፈለጉትን ዓይነት ቢሆኑም በመንገድህ ሁሉ ኢየሱስን ዕወቅ፤ በሙሉ ልብህም ተማመንበት።

እግዚአብሔር ሲናገርህ የምትከራከር ከሆነ የሚያስከትለውን ውጤት መቀበል ይኖርብሃል። እንደዚያ ከማድረግ ይልቅ ስለሚያስከፍለው ዋጋ ወይም ስለውጤቱ ሳትመራመር ሙሉ በሙሉ ራስህን በእርሱ ላይ ጣል። የእግዚአብሔር ድምፅ ወደ አንተ የሚመጣው መቼ እንደሆነ አታውቅም፤ ድምፁ ከመጣህ ግን ምንም ወደ ኋላ ሳትል እምነትህን በእርሱ ላይ አድርግ። ራስህንና የሁኔታዎችን አሳሳቢነት በእርሱ ላይ ስትጥል ብቻ ነው የእርሱን ማንነት የምታውቀው።

ራስን የማስገዛት አገልግሎት

«ተወደኛህን? በገዥ ጠብቅ» (ዮሐ. 21፡16)

ሲሊዮሱስ በጎቹን እንድንጠብቅና እርሱን በማወቅ እንድናሳድጋቸው እንጂ፣ ለራሳችን አመለካከት ተከታዮችን እንድናበዛ አላዘዘንም። የተለያዩ ክርስቲያናዊ እንቅስቃሴዎችን እንደ አገልግሎት እንቁጥረዋለን፤ ይሁን እንጂ ኢየሱስ አገልግሎት የሚለው መሆን የሚገባንን ሆነን እንድንገኝ እንጂ ለእርሱ የምንሠራውን ሥራ አይደለም። ደቀ መዝሙርነት አንድን አስተምህሮ መከተል ማለት ሳይሆን በመጀመሪያ ደረጃ ሙሉ በሙሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ መገዛት ማለት ነው። «ማንም ወደ እኔ የሚመጣ ቢኖር ራሱን ባይጠላ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም» (ሉቃ. 14፡26)። ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው ኢየሱስ ተከታዮቹ እንድንሆን ምንም ዓይነት ድርድር ወይም ጫና አላደረገም፤ በአጭር አነጋገር «ደቀ መዝሙርቴ መሆን ከፈለጋችሁ ከሁሉ ወይም ከማንም በፊት እኔን ማስቀደም አለባችሁ» ነው የሚለው። መንፈስ ቅዱስ ሲነሳን መጀመሪያ የምንለው ነገር ቢኖር «ኢየሱስ ማን መሆኑ አሁን ገና ግልጽ ሆነልኝ!» ማለትን ነው፤ ለእርሱ ለመገዛት መሠረትና ምክንያት የሚሆንንም ይኸው ነው።

በዚህ ዘመን ከመሠረታዊ ክርስቲያናዊ አስተምህሮ ይልቅ ሶግል እምነትና አመለካከታችን ቅድሚያ ሰጥተናል፤ ከራሳቸው ዓላማ ይልቅ ለኢየሱስ ክርስቶስ የሚገዙ ሰዎች ጥቂቶች የሆኑትም በዚህ ምክንያት ነው። ሰዎች ለኢየሱስ ክርስቶስ ከመገዛት ይልቅ ለእርሱ ትምህርት መገዛትን መርጠዋል። በችግር ጊዜ የሚደርስ ወዳጅ እንዲሆንላቸው ይፈልጋሉ፤ ከዚህ ውጪ ግን ለእርሱ ቦታ የላቸውም። ጌታችን ዋነኛ ግብ አድርጎ የወሰደው የእግዚአብሔር አባቱን ፈቃድ መፈጸምን እንጂ ለሰዎች ችግር መፍትሔ መስጠትን አልነበረም፤ የሰዎች መዳን ለእግዚአብሔር ስንታዘዝ ተከትሎ የሚመጣ ጉዳይ ነው። ትልቁ ትኩረቴ ሰብዓዊ ጉዳዮች ላይ ከሆነ አንድ ደረጃ ላይ አለኝ የምለው ኃይል ይሟጠባል፤ ፍቅሬ ይቀዘቅዝና መጨረሻ ላይ ከዋናው ዓላማ እዘናጋለሁ። በግል ሕይወቴ ጌታን የምወድና ለእርሱም የተገዛሁ ከሆንሁ ግን በበለጠና በተሻለ ሁኔታ ለሰብዓዊ ዓላማ መሰለፍ እችላለሁ። የደቀ መዝሙርነት ሕይወት ዋናው ቁልፍ ለኢየሱስ ክርስቶስ መገዛት ነው፤ የዚህ ሕይወት ዓይነተኛ መገለጫው ደግሞ ዓለም እንደ ቀላል ነገር የሚመለከተው የዋህነት ነው። ቀላልና ተራ የምትመስል የሰንዴ ቅንጣት «በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች» በምድር ወድቃ ፍሬ ስታፈራ ግን ምድሩን ሁሉ ትሞላለች (ዮሐ. 12፡24)።

እግዚአብሔር የፈጸመውን ተቀብለሃልን?

«ኢዮብም ስለወዳጆቹ በጸለየ ጊዜ እግዚአብሔር ምርኮውን መሰሰት» (ኢዮ. 42፣10)

በራስ ወዳድነትና በእኔነት ላይ የተመሠረተ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ለማስተካከል የሚደረግ ጸሎት ለአዲስ ኪዳን አስተምህሮ ባዕድ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ለማስተካከል መፈለጋችን ራሱ ክርስቶስ መስቀል ላይ ሳስገኛልን የኃጢአት ስርዮት ተገቢውን ትኩረት አለመስጠታችንን ያመለክታል። «ጌታ ሆይ፤ ለጸሎቴ መልስ ከሰጠኸኝ አንተ በምትፈልገው ሁኔታ ልቤን አንጸለሁ፤ አንተ ከረዳኸኝና ካለሁበት ችግር ካወጣኸኝ ከአንተ ጋር ያለኝን ግንኙነት አስተካክላለሁ» በማለት እንጸልያለን። ነገር ግን በራሴ ጥረት ከእግዚአብሔር ጋር ያለኝን ግንኙነት ማስተካከል አልቻልኩም፤ በራሴ ጥረት ፍጹም መሆን አልቻልኩም። ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነቴን ማስተካከል የምችለው ኢየሱስ ክርስቶስ ያስገኛልኝን የኃጢአት ስርዮት እንደ እግዚአብሔር ነጻ ስጦታ ስቀበል ብቻ ነው። ታዲያ፤ ይህን ስጦታ በትሕትና ለመቀበል ፈቃደኛ ነኝን? መብቴንና ፍላጎቴን ሁሉ ለክርስቶስ ማስገዛት አለብኝ፤ የራሴን ጥረት ማቆም አለብኝ። ሕይወቴን በእርሱ እጅ ስተው እርሱ በሚፈልገው ሁኔታ የክህነት የመማለድ አገልግሎቴን በሚገባ መወጣት እችላለሁ። ብዙ ጸሎታችን ግን ክርስቶስ ባስገኛልን የኃጢአት ስርዮት ላይ የተመሠረተ አይደለም። ኢየሱስ እኛን የማዳኑን ሥራ ፈጽሞአል እንጂ ገና የተጀመረ ጉዳይ አይደለም። ያለቀና የተጠናቀቀ ጉዳይ በመሆኑም እርሱ የፈጸመውንና ያጠናቀቀውን ነገር እንዲያደርግ መጠየቅ ከስድብ የተሻለ አይደለም።

ኢየሱስ ቃል በገባው መሠረት «መቶ እጥፍ» ካልተቀበልህ (ማቴ. 19፣29) ስለወዳጆችህ የምትጸልይበት ጊዜ አሁን ነውና የክህነት አገልግሎትህን ፈጽም። «ኢዮብም ስለወዳጆቹ በጸለየ ጊዜ እግዚአብሔር ምርኮውን መሰሰለት» ደኅንነትን የተቀበልህ እንደመሆንህ መጠን ቀጣዩ ተግባርህ ለሌሎች መማለድ ነው። ያለህበት ሁኔታ ምንም ይሁን ምን ክርስቶስ ያስገኛልህ የኃጢአት ስርዮት በአንተ ሕይወት እውን እንደ ሆነ ሁሉ በሌሎችም ሕይወት እውን እንዲሆን ሁልጊዜ መጸለይ ይኖርብሃል። አሁኑኑ ስለወዳጆችህና በመንገድህ ስለሚገጥሙህ ሰዎች መጸለይ ጀምር።

የውስጣዊ ሕይወት አገልግሎት

«ስናገተ የንጉሥ ካህናት ኖችሁ» (1ጴጥ. 2፻9)

«የንጉሥ ካህናት» የሆንነው በምን ሥልጣን ነው? የንጉሥ ካህናት የመሆንን መብት ያገኘው ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በፈጸመው የኃጢአት ስርዐት ነው። ታዲያ፣ ራሳችንን ዝቅ አድርገን በመመልከት ወይም የክህነት ጸሎት የማድረግ ኅላፊነታችንን ችላ እያልነው ይሆን? መሆን የሚገባንን ሆነን መገኘት አለመገኘታችንን ለማረጋገጥ በገዛ ጥረታችን የምናደርገው ሙከራ ሐሳባችን ሁሉ በራሳችን ዙሪያ እንዲሸከረከር ከማድረግ ውጪ እንደ እግዚአብሔር ልጅነታችን ለመኖር ምንም የሚያደርግልን አስተዋጽዖ የለም። ከእግዚአብሔር ጋር የተስተካከለ ግንኙነት እስካላደረግን ድረስ ሕይወታችን ሁሉ የጥረት ሕይወት ብቻ ይሆንብናል። ምናልባትም «እንዴት የሚያስደንቅ የድል ሕይወት እየኖርሁ ነው!» ስንል እንደመጥ ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ሕይወታችን በፍጹም የቤዛነቱ ሥራ ተአምር የሚታይበት ዓይነት ላይሆን ይችላል። የቤዛነቱ ሥራ ያለቀና የተጠናቀቀ ጉዳይ መሆኑን በሙሉ ልብህ ተቀበል። ከዚያ በኋላ ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስ በተናገረው መሠረት ኑር እንጂ ስለራስህ በፍጹም አትጨነቅ። በአጭር አነጋገር እርሱ «በእኩል ሌሊት ወደ እናንተ ለሚመጣ ወዳጆችሁ ጸልዩለት፤ ስለእግዚአብሔር ቅዱሳን ጸልዩ፤ ስለሰዎች ሁሉ ጸልዩ» ነው ያለን። ፍጽምናችን በክርስቶስ ብቻ መሆኑን በማመን እንጸልይ፤ እግዚአብሔር ጸሎታችንን የሚሰማው ከክርስቶስ የተነሣ ብቻ ስለሆነ «ጌታ ሆይ፣ እኔ ይህንና ያንን አድርጌአለሁ፤ ስለዚህ አንተ ደግሞ ጸሎቴን ሰማ» የማለት መብት የለንም።

ለመሆኑ ስለራሳችን ብቻ ከማሰብ እግዚአብሔር የሚያላቅቀን መቼ ይሆን? ሕይወታችንን በተመለከተ እግዚአብሔር ምንም ነገር ቢያሳየን እስከማንገረም ድረስ ለእኛነታችን መሞት ይኖርብናል። ጥልቅ እኛነታችንን በፍጹም መመርመርም ሆነ መረዳት አይቻለንም። ከእግዚአብሔር ጋር ትክክለኛ ግንኙነት የሚኖረን በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ ስንሆን ብቻ ነው። በክርስቶስ ውስጥ ስንሆን ለተጠራጌለት አገልግሎት ብቁ እንሆናለን።

የማይለወጥ ፍርድ ሕግ

«በምትፈርዱበት ፍርድ ይፈረዱባችኋልና በምትሰፍሩበትም መስፈሪያ ይሰፈርባችኋል» (ማቴ. 7፡2)

ይህ ከዚህ በላይ የተመለከተው ቃል እንዲሁ በሐሳብ ደረጃ የምናውጣቸው ሳይሆን ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ሕግ ነው። በእኛ ላይ የሚፈረድብን በሌሎች ላይ በፈረድነው መጠን ነው። በበቀልና በሠራነው ስሕተት በመቀጣት መካከል ያለው ልዩነት ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። ኢየሱስ «በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይሰፈርባችኋል» ሲል የዘራነውን እንደምናጭድ ወይም ላደረግነው ሁሉ የአጻፋ ምላሽ እንደምናገኝ መናገሩ ነው። የሌሎችን ስሕተት ወይም ደካማ ጌን ፊልገን ለማግኘት ፍላጎት ካለን በእኛም ላይ ያው ነገር እንደሚደረግብን መዘንጋት የለብንም። ሕይወት የምትከፍለን እኛ ለሌሎች በከፊልነው ልክ ነው። ይህ ከእግዚአብሔር ዙፋን የሚነሣ ዘላለማዊ ሕግ ወደድነውም ጠላነውም በእያንዳንዳችን ሕይወት ይሠራል (መዝ. 18፡25-26)።

ከሮሜ መልእክት 2፡1 እንደምንመለከተው ደግሞ በሌሎች በምንነቅፈው ነገር እኛ ራሳችንም ተጠያቂዎች እንደሆንን በግልጽ ይናገራል። አንድን ነገር በማድረግ ወይም ባለማድረጋችን ብቻ አይደለም እግዚአብሔር የሚፈርድብን፤ እግዚአብሔር የሚፈርድብን ሁኔታዎች ቢመቻቹልን በሌሎች ላይ የተጸየፍነውን ነገር ከማድረግ ወደ ጓላ እንደማንል ስለሚያውቅ ነው። እግዚአብሔር የልባችንን ያውቃል። ቢታወቀንም ባይታወቀንም አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን የምናምንባቸው አይመስልም። ለምሳሌ ያህል በሌሎች ላይ የምንነቅፈው ጉድለት በእኛም ሕይወት እንዳለ የሚናገረውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል እናምንበታለንን? ከሌሎች ሕይወት ግብዝነትን፣ አታላይነትንና አስመሳይነትን የምንመለከተው እነዚያ ነገሮች እኛ ልብ ውስጥ ስላሉ ነው። ትሕትና የቅድስና ሕይወት ምልክት ነው። «የአንተ ጸጋ ባይበዛልኝ ኖሮ ሌሎች ሕይወት ውስጥ ያሉ ክፉ ነገሮች በሙሉ በእኔም ሕይወት ይታዩ ነበር፤ ስለዚህም በሌሎች ላይ ለመፍረድ መብት የለኝም» እንድንል የሚያደርገን ትሕትና ነው።

ኢየሱስ «እንዳይፈረዱባችሁ አትፍረዱ» ሲል (ማቴ. 7፡1) «በሌሎች ላይ በፈረዳችሁት ፍርድ በእናንተም ላይ ይፈረድባችኋል» ማለቱ ነው። ለመሆኑ «ጌታ ሆይ፣ በሌሎች ላይ በፈረድሁት ፍርድ በእኔም ላይ ፍረድብኝ» ለማለት የምንደፍር ስንቶቻችን እንሆን? ስለኃጢአታቸው በሌሎች ላይ ፈርደናል፤ በሌሎች ላይ በፈረድንበት ሁኔታ በእኛ ላይ ቢፈረድብን ኖሮ ቦታችን ገሃነም ውስጥ ይሆን ነበር። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በእኛ ላይ የሚፈርድብን በኢየሱስ ክርስቶስ በተገኘው የኃጢአት ስርየት መሠረት ነው።

ደዌን የሚያውቅ

«የሕዝባችን ስሙ ደዌንም የሚያውቅ ነው» (ሕሳ. 53፡3)

ሣ

ንኛችንም ብንሆን ጌታ የሚያውቀውን ያህል ሕማምና ደዌን አናውቅም። ደዌና ሕማምን በትዕግሥት ተቀብለን ይሆናል፤ ይሁን እንጂ የጌታን ያህል በቅርብ አናውቀውም። ሕይወታችንን በጀመርንበት ጊዜ የኃጢአትን እውነታ በተመለከተ ምንም ያደረግነው ነገር አልነበረም። ሕይወትን ከምክንያትና ከውጤት አንጻር እንመለከተዋለን፤ አንድ ሰውም እንስሳዊ ባሕርዩን ከተቈጣጠረና ተገቢውን ትምህርት ካገኘ ቀስ በቀስ የእግዚአብሔር ዓይነት ሕይወት ሊኖረው እንደሚችል እናስባለን። ውለን ስናድር ግን ባላሰብነውና በልጠበቅነው ሁኔታ ኃጢአት ብርቱ ኃይል እንዳለው እንረዳለን፤ አስተሳሰባችንና የነበረን እቅድም ይታወካል። ኃጢአት የአስተሳሰባችንን መሠረት ልንወስነው በማንችል ሁኔታ ያናጋል፤ ራስን የመግዛት ችሎታችንን ያዳክማል፤ ሰብዓዊ ምክንያትም እናጣለታለን።

በመሠረቱ ግን ኃጢአት አንድ ዓይነት ጉድለት ወይም ድካም ሳይሆን የሕይወት ሐቅ ነው። ኃጢአት እግዚአብሔርን ይገዳደራል፤ ስለዚህም ከእኔ ሕይወት ውስጥ ከሁለት አንዱ ማለትም ከኃጢአት ወይም ከእግዚአብሔር አንደኛው መወገድ አለበት። አዲስ ኪዳን ይህን በግልጽ ነው የሚናገረው፤ ኃጢአት የሚገዛኝ ከሆነ ለእግዚአብሔር ቦታ የለኝም፤ እግዚአብሔር ሕይወቴን እየገዛ ከሆነ ደግሞ ለኃጢአት ቦታ የለኝም። ይህ መሠረታዊ ሐቅ ነው። ኃጢአት ከፍተኛ ደረጃ ላይ ደርሶ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመስቀል ላይ ሞት አብቅቶታል፤ በእኔና በእናንተ ሕይወትም ይህ እውነት ይደገማል፤ አንድ ደረጃ ላይ ኃጢአት በውስጣችን ያለውን የእግዚአብሔርን ሕይወት ይገድለዋል። የኃጢአትን እውነት መቀበል አለብን። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣው ለዚህ ነው፤ በሕይወታችን ለሚገጥመን ደዌና ሕማምም ዋነኛው ምክንያት ኃጢአት ነው።

የኃጢአትን እውነት መቀበል

«ይህ ግን ጨላማ የነገሠበት ጊዜያቸው ነው» (ቡቃ. 22፡53 ለ.ጠ.ት)

ኃጢአት በውን ያለ መሆኑን አለመቀበልና የሚወገድበትንም መንገድ አለመፈለግ የብዙ ችግሮቻችን ምክንያት ሆኖአል። ሰው በተፈጥሮው ያለውን በጎነት በማስመልከት አጋንነቱ ትናገር ይሆናል። ነገር ግን ስለዚህ ጉዳይ አንተ የምትከተለውን መርሐ የሚያጣጥል ነገር በሰው ተፈጥሮ ውስጥ ታገኛለህ። በሰው ሕይወት ውስጥ ክፋትና ራስ ወዳድነት፣ ፍጹም አስከፊ የሆነና የተሳሳተ ነገር የመኖሩን ሐቅ አልቀበልም ካልከ፣ በሕይወትህ ላይ ጥቃት ሲያደርስ በእርግጥ ይህ ኃጢአት ነው ከማለትና መፍትሔ በመፈለግ ፈንታ ከእርሱ ጋር ጦርነት መግጠምም ዋጋ የለውም ትላለህ። ይህንን የጨለማ ኃይል ከግምት ውስጥ አስገብተሽዋልን ወይስ የኃጢአትን መኖር እንደማይቀበል አድርገህ ራስህን ታየዋለህ? ከሰዎች ጋር ባለህ ግንኙነትና ወዳጅነትን በምትመሠርትበት ጊዜ የኃጢአትን መኖር ሐቅ ተቀብለሃልን? ይህ ካልሆነ ግን ራስህን ወጥመድ ውስጥ ገብቶ ታገኛለህ፤ ከኃጢአት ጋርም ስምምነት ትፈጥራለህ። ነገር ግን የኃጢአትን መኖር ሐቅ ስትቀበል፤ ሊያደርስ የሚችለውን አደጋ ወዲያውኑ ዐውቀህ፤ «አዎን፤ ይህ ነገር ኃጢአት ነው፤ ምን ማለት እንደሆነ ይገባኛል» ትላለህ። ኃጢአት የመኖሩን ሐቅ መቀበል ከሌሎች ጋር ያለህን ወዳጅነት አያጠፋም፤ ይልቁንም በእነርሱ ያለ ኃጢአት በአንተም ውስጥ እንዳለ እንድትቀበል ስለሚያደርግ የጋራ መከባበርን ይፈጥራል። ምን ጊዜም ቢሆን የኃጢአትን እውነትነት ከማይቀበል አመለካከት ራቅ።

ኢየሱስ ክርስቶስ አንድም ጊዜ እንኳ እምነቱን በሰዎች መልካምነት ላይ አድርጎ አያውቅም፤ ሆኖም የሰው ባሕርይን በተመለከተ ምን ለማድረግ እንዳለበ ስለሚያውቅ ማንንም አንቋሽሾ ወይም አኮሰሶ አያውቅም። ንጹሕ የምንለው ሰው ምንም በደል የሌለበትን ሰው ሳይሆን እግዚአብሔር ከበደል የጠበቀውን ሰው ነው። ምንም በደል የለብኝም ማለት ወደፊት በደል ላለመፈጸም ዋስትና ሊሆንን አይችልም። እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠበቀው ጨዋነትን ወይም ምንም በደል አለመሥራትን ሳይሆን ከዚያ በላይ ነው። እግዚአብሔር ንጹሕናን ከዚያም በላይ ቅድስናን ይጠበቅብናል። ምንም በደል አለመፈጸም የአንድ ሕጻን ባሕርይ ነው። የኃጢአትን እውነትነት የማይቀበል ሰው በፍጹም ከወቀሳ አያመልጥም።

በመከራ እሳት ውስጥ ራስን መቀበል

«ስዚኑ ነፍሱ ታውካብኹ ምንሕ ስላሰዘ? ስባት ሆይ፣ ከዚህ ሰዓት ስድነኝ። ነገር ግን ስበዚህ ወደዚህ ሰዓት መባዛ። ስባት ሆይ፣ ስምህን ስክብረው» (ዮሐ. 12፣27-28)

ጎዘንና አስቸጋሪ ሁኔታ ሲገጥመኝ ሊኖረኝ የሚገባው ዝንባሌ ለምን ይህ መከራ ደረሰብኝ ማለት ሳይሆን ዓላማውን በሕይወቴ ይፈጸም ዘንድ በዚያ ችግር ውስጥ እንዲጠብቀኝ መጸለይ ነው። ጌታ ጎዘንና ነፍስን የሚያውክ ችግር ቢደርስበትም በዚያ ችግር ውስጥ ሆኖ የመጣበትን ዓላማ በመረዳት ራሱን ተቀብሎአል። እርሱ መከራ የሌለበትን ሕይወት አልኖረም ይልቁንም መዳንን ያገኘው በመከራ ውስጥ በማለፍ ነበር።

ምንም ዓይነት ጎዘን መኖር እንደሌለበት ብናስብም፣ ጎዘንና ችግር ይኖራል፤ ራሳችንን መቀበል ያለብንም በዚያ ውስጥ ነው። ጎዘን የሕይወት ሐቅ ስለሆነ ምነው ባልኖረ! ብሎ ማሰቡ ዋጋ የለውም። እንዲያውም ምንም ዓይነት ጎዘን እንዳይደርስብን የምናደርገው ጥረት ሞኞች ያደርገናል። ጎዘንና መከራ እንዲኖር በመፍቀዱ እግዚአብሔር ተሳስቶአል ለማለትም መብት የለንም።

ጎዘን አንድ ሰው ለሕይወት ያለውን አመለካከት ያሰፋል፤ ሁልጊዜ የተሻለ ሰው ያደርገዋል ማለት ግን አይደለም። መከራ ራሱን ፈልጌ እንዳገኘው ያደርገኛል ወይም ደግሞ ያጠፋኛል። ብዙ ጊዜ እውነተኛ ማንነታችንን የምናገኘው ሁኔታዎች ሲሳኩልን አይደለም፤ ሁሉም ነገር ሲሳካልንና ሲከናወንልን ትዕቢት ሊያድርብን ይችላል። በዕለታዊ ኑሮአችን ውጣ ውረድ ውስጥ ራሳችንን ልንቀበለው አንችልም፤ ምክንያቱም በሁኔታዎች እናገራመርማለን። እውነተኛ ማንነታችንን የምናገኘው በጎዘን እሳት ውስጥ ስናልፍ ነው። ይህ ለምን እንዲህ እንደሆነ ብዙ ሊያጠያይቀን አይገባም። ዋናው ነገር በቅዱሳት መጻሕፍትም ሆነ በዕለት ተዕለት የሰው ልጆች ተሞክሮ የተረጋገጠ ሐቅ መሆኑ ነው። ብዙ ጊዜ እንደታየው ደግሞ ማን በጎዘን እሳት ውስጥ አልፎ ራሱን እንደተቀበለ ማወቅ ይቻላል፤ በችግራችን ጊዜ ወደማን መሄድ እንዳለብንና ማን በቂ ጊዜ ሊሰጠን ፈቃደኛ እንደሚሆን ማወቅ ይቻላል። ግለሰቡ በጎዘን እሳት ውስጥ ያለፈ ሰው ካልሆነ ግን በችግራችን ጊዜ እኛን ለመርዳት ጊዜውን አይሰጠንም። በመከራ እሳት ውስጥ አልፈህ ራስህን የተቀበልህ ከሆነ ሌሎችን መርዳት ትችላለህ።

ለአሁን የሚጠቅመንን ጸጋ መቀበል

«የእግዚአብሔርን ደገ ከንት ስንዳታደርጉት ሰደራ ስባቸደሳሁ...» (2ቅር. 6፡1ከ.፴ተ)

ተናንትና የተቀበልኸው ጸጋ ለዛሬ በቂ አይደለም። ጸጋ ሞልቶ የተትረፈረፈ የእግዚአብሔር ሞገስ ስለሆነ በሚያስፈልግህ ጊዜ ከእርሱ መቀበል ትችላለህ። «በብዙ መጽናት፣ በመከራ፣ በችግር በጭንቀት» ትሰግሥታችን የሚፈተነው በዚህ ጊዜ ነው (6፡4)። እነዚህ ነገሮች ሲገጥሙህ በእግዚአብሔር ጸጋ ትተማመናለህ? ወይስ «ልክሁኑ ምንም አይሰፈልገንም» ትላለህ? ጉዳዩ እግዚአብሔር እንዲረዳህ የመጸለይ ያለመጸለይ አይደለም፤ ጉዳዩ ለአሁን ማለትም ባለሀበት ሁኔታ የሚያስፈልግህን ጸጋ መቀበል ነው። ጸሎትን ለአገልግሎት እንደሚያዘጋጀን ነገር እንቁጥረዋለን፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንመለከተው ግን እንዲህ አይደለም። ጸሎት ከእግዚአብሔር ጸጋ ምንጭ፣ የሚያስፈልገንን ያህል መቅዳት ማለት ነው። «አሁን የገጣመኝን ችግር በትዕግሥት ልቀበል፤ ሁኔታዎች ሲመቻቹ ደግሞ በኋላ እጽልያለሁ» አትበል! አሁኑኑ ጸልይ፤ የሚያስፈልግህ ጸጋ ከእግዚአብሔር ተቀበል። ጸሎት በጣም የተለመደና ጠቃሚ ነገር እንጂ ለእግዚአብሔር ከመግዛታችን የተነሳ በደመናና በምናደርገው ጉዳይ አይደለም። ይሁን እንጂ በጸሎት አማካይነት የእግዚአብሔርን ጸጋ ለመቀበል ፈጣኖች አይደሉንም።

«በመገረፍ፣ በወገን፣ በሁከት፣ በድካም» (6፡5) በእነዚህ ነገሮች በሙሉ የሚያስፈልግህን ጸጋ በመቀበል ሕይወትህ የእርሱ ተአምር ውጤት መሆኑን ሌሎች ሁሉ ይመልከቱ። የሚያስፈልግህን ጸጋ አሁን ተቀበል እንጂ ነገ ከነገ ወዲያ አትበል። በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ አሁን የሚለው ቃል ከፍተኛ ስፍራ የሚሰጠው ነው። ሁኔታዎች ምንም ይሁኑ ምን፣ በየትም ስፍራና በየትኛውም ጊዜ የእግዚአብሔርን ጸጋ መቀበልህን አታቋርጥ፤ የእግዚአብሔር ጸጋ እየተቀበልህ ለመሆኑ ዓይነተኛው ማሰረጃ ከጸጋው በቀር በሕይወትህ ምንም የአንተ የሆነ ነገር ጉልቶ አለመታየቱ ነው።

«በማጣት» ምንም ወደ ኋላ የምትላው ነገር አይነር። አለኝ የምትለውንና ልነኑ የምትለውን ሁሉ ለጌታ ስጥ፤ በፊቱ በምስኪንነት ፣ በጎጂነት ፣ በእግዚአብሔር በሰጠህ መንፈሳዊ ነገር ንፋግ ወይም ቆጣቢ አትሁን። «ድሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለጠንቅ እናደርጋለን» ይህ ማለት በምስኪንነት ማሸነፍ፣ በድህነት ድል ማድረግ ማለት ነው (6፡10)።

የእግዚአብሔር ማጻን

«ስነ ለደንዘ ዘንድ ከሰነቷ ጋር ነጂና ያለባ ለግዚአብሔር» (ሐረ. 1፡8)

በእግዚአብሔር ለአርምያስ «ነፍሱን እንደምርዝ አስጥላለሁ» በማለት እንደሚያድነውና እንደሚታደገው ተስፋ ሰጠው (ኤር. 39፡18)። እግዚአብሔር ለልጆቹ ተስፋ የገባቸውም ይህን እንደሚያደርግላቸው ነው። እግዚአብሔር በሚልክን በፍራ ሁሉ ይጠብቀናል። የግል ሀብትና ንብረታችን ይህን የህል ሊያሳስበን አይገባም፤ ከእነዚህ ነገሮች ጋር ያለን ቁርኝትም መቆረጥ አለበት። እንዲህ ካልሆነ ፍርሃት፣ የልብ ሰብራትና ጭንቀት ያድርብናል። ለእነዚህ ነገሮች ያለን ትክክለኛ አመለካከት በግል ሕይወታችን እግዚአብሔር እንደሚያድነን በጥልቅ ስንት ታችን ውስጥ ለተተከለው እምነት ዓይነተኛ ማሰረጃ ነው።

ከተራራው ሲባከቱ፤ የምንመለከተው ኢየሱስን ለማግለገል በምናደርገው እንቅስቃሴ ቀምጦ ሲሰራጥ፤ ለጥንታዊ ጥያቄዎች ሲዘለለን ነው። «ማንኛውም ግፍ ወይም ጥፍ ቢደርሰባችሁ ምንም አትጨነቱ» ነው። ኢየሱስ የሚለገገው ከሰዎች ውይይት ከሁኔታዎች ፍትሕ መጠበቅ ዓይነቶችንን በእርሱ ላይ በማድረግ መዘናጋታችንን ያመለክታል። ከዚህ ዓለም ፍትሕ አትጠበቅ፤ አንተ ግን ለሌሎች ፍትሕ ከማድረግ ግን ወደ ጓሳ አትበል። ከዚህ ዓለም ፍትሕ የምንጠብቅ ከሆነ የጠበቀነውን ፍትሕ ስለማናገኝ «ለምን ይህ ሁሉ በእኔ ላይ ይደርሳል?» በማለት ለራሳችን እያዘንን እናንረመርማለን። ሙሉ በሙሉ ለኢየሱስ የተገዛን ከሆንና ከእርሱ ብቻ የምንጠበቅ ከሆነ ግን በትክክል ቢፈረድልንም ቢፈረድብንም በሁኔታዎች አንደናገጥም። በአጭር አነጋገር እግዚአብሔር «እንደ ነገርካትሁ አድርጉ፤ እኔ ደግሞ አድናችኋለሁ። የሕይወታችሁ ጠባቂና ታዲያ እናንተ ከሆናችሁ ግን ከእኔ ማጻንና ጥበቃ ራሳችሁን ታርቃላችሁ» ይለናል። ይህን በተመለከተ ብዙዎቻችን «እግዚአብሔር የለም» ከሚሉ ሰዎች የተሻለን አይደለንም። የራሳችንን ጥበብና ማስተዋል እንዲሁም ሰብዓዊ ግንዛቤ እንደ እግዚአብሔር ጥበቃ እንቁጥረዋለን። በነገሮች ሁሉ በራሳችን ጥበብና ማስተዋል እንደገፋለን ወይም በእግዚአብሔር እንታመናለን (ምሳ. 3፡5-6)። ምርጫው ሁለት ነው።

በእግዚአብሔር እጆች ተይዣለሁ

«በከርሰትስ ሲየሱስ የተያዘበትን ያን ደግሞ እጸዛበሁ ብዬ አፈጥኛለሁ» (ፌ. 3፤12)

የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆንን አትምረጥ፤ አንድ ጊዜ ጥሪው ከደረሰህ ግን «ወደ ቀኝም ወደ ግራም ፈቀቅ» ብትል ኅላሊትህን ዘንግተሃልና ወዮልህ (ዘጸ. 5፤32)። እግዚአብሔርን የምናገለግለው የተመረጥን ስለሆንን ሳይሆን በእርሱ ስለተያዘን ነው፤ አንድ ጊዜ ከእርሱ ጥሪ ከደረሰን በኋላ «ለዚህ አገልግሎት ብቁ አይደለሁም» ማለት የለብንም። መስበክ ያለብንን ነገር አንድ ጊዜ እግዚአብሔር ወስኖታልና በራሳችን ምኞት ወይም ዝንባሌ መሠረት መስበክ የለብንም። ምንጊዜም ከእግዚአብሔር ጋር ያለህ ግንኙነትና ኅብረት የጠበቀ ይሁን፤ የተጠራኸው ወንጌልን እንጂ የራሱን ልምምድ ለመስበክ አለመሆኑንንም አትዘንጋ። እያንዳንዱ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን እውነት መመሳከር ይጠበቅበታል፤ ወንጌልን አንድትሳብክ የተጠራህ ሰው ከሆንህ ግን የእግዚአብሔር እጅ በአንተ ላይ ነው፤ ይህንኑ ዓላማውን ለመፈጸም ሕይወትህ በእግዚአብሔር እጅ ጡሳጥ ነው። ለመሆኑ ሰንቆቻችን ነን በዚህ ሁኔታ በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ ያለን ወይም በእግዚአብሔር የተያዘን?

የእግዚአብሔርን ቃል በጋደልና በብርታቱ መስበክ አለብን እንጂ በተለየ ሁኔታ ወንጌልን ማቀጣጠንና መብረዝ የለብንም። ምንጊዜም ቢሆን በእግዚአብሔር ቃል ታማኝ እንሁን፤ የሌሎች ሰዎችን ደካማ ገን በተመለከተ ሰናገራማቸው ግን እኛ ግን መሆናችንን መዘንጋት የለብንም። የተለየን ሰዎች እንደሆንን ማሰብ የለብንም፤ እንደግንኛውም ሰው በእግዚአብሔር ጸጋ የዩንን ጋጠላተኞች ነን።

«ወንድሞች ሆይ፤ እኔ ዜና አንደልያለሁት እቁጥሩላሁ፤ ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋለሁ በከርሰቶል አየሁልክ ድር ድር ያለውን የእግዚአብሔርን ማጥራት ዋጋ እንዳየኝ አፈጥናለሁ» (ፌልጵ. 3፤13-14)።

ጽኑ መመሪያ

«ቀኝ ስጅህም ብታሰናክሰህ ቁርጠህ ከሰንተ ጣሳት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣሰ ደባቅ ከሰካሳትህ ስንዱ ቢጠፋ ይሻሰሃል» (ማቴ. 5፡30)

እዚህ ላይ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር በምታደርገው መንፈሳዊ ጥዞ «ቀኝ እጅህ ብታሰናክሰህ» ቁርጠህ ብትጥላት ይሻላል አለ እንጂ ሁሉም ሰው እጁን መቀረጥ እንዳለበት አልተናገረም። አንዳንድ ነገሮችን ማድረግ ሕጋዊም ተገቢም ሊሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ ሙሉ በሙሉ ትኩረትህ በእግዚአብሔር ላይ ብቻ ከመሆኑ የተነሣ እነዚያን ነገሮች አታደርጋቸውም። አሉኝ ከምትላቸው መልካም ነገሮች አንዱ ቀኝ እጅህ ነው፤ የኢየሱስን መንገድ እንዳንከተል እንቅፋት የሚሆንብህ ከሆነ ቀኝ እጅህን እንኳ ቁርጠህ ልትጥለው ይገባል። ከዚህ የምንማረው ትልቁ ቁም ነገር መንፈሳዊ ሕይወታችን በጽኑና በጠንካራ አቋም ወይም ትምህርት መመራት ያለበት መሆኑን ነው።

በዳግም ልደት አማካይነት ኢየሱስ ሕይወትህን ሲለውጠውና አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት ሲሰጥህ፤ ልክ አንድ የአካሉ ክፍል እንደተቆረጠ በት ሰው ትሆናለህ። ኃጢአት በመሆናቸው ወይም ደግሞ ሌሎች ክርስቲያኖች እንደ ኃጢአት ስለሚቈጥሩአቸው የማታደርጋቸው ብዙ ነገሮች ይኖራሉ። ሁኔታው የማይገባቸው መንፈሳዊ ያልሆኑ ሰዎች ግን «ይህን ማድረግ ኃጢአትነቱ ምኑ ላይ ነው? በፍጹም ግራ የሚገባ ነገር ነው» ይላሉ። እዚህ ላይ ማወቅ ያለብን፤ ከአካሉ አንዱ ክፍል እንደተቆረጠበት ዓይነት ሆኖ ያልኖረ መንፈሳዊ ሰው አንደሌለ ነው። ይሁን እንጂ በሰው ዓይን ያማረና የተሟላ፤ በእግዚአብሔር ፊት ግን ጉደሉና አንካሳ ከመሆን አንድ አካሉ እንደተቆረጠበት ሰው ሆኖ መኖሩ ይመረጣል። የክርስትና ሕይወትን በጀመርክበት ጊዜ አንዳንድ ነገሮችን እንዳታደርግ መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ ሆኖ ይከላከልሃል፤ እነዚያ ነገሮች ለሌሎች መልካምና ትክክል ሊሆኑ ይችላሉ፤ ለአንተ ግን መልካምና ትክክል አይደለም። ይሁን እንጂ በግልህ አንዳንድ ነገሮችን ማድረግ ስለሌለብህ ሌሎችን ለመንቀፍና ለመተቸት ምክንያት ሊሆኑህ አይገባም።

የክርስትና ሕይወት ከአካሉ አንድ ክፍል እንደተቆረጠበት ሰው ዓይነት ሕይወት ነው፤ ከቀጥር 48 እንደምንመለከተው ግን ኢየሱስ የፍጹምና የተሟላ ሰው ምስል ነው የሚሰጠን። «የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ እናንተም ፍጹማን ሁኑ» ይለናል።

አሁኑኑ አድርገው!

«ከባለጋሪህ ጋር ፈጥኑ ተስማማ» (ማቴ 5፣25)

ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው ኢየሱስ «ማድረግ ያለብህ ነገር አሁን አድርገው። በተቻለ መጠን ፈጥኑ አድርገው፤ ጊዜ ካባከንህና ካመነታህ ግን የመጨረሻዋን ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ (5፣26) ካልጠበቅኸውና ካልጠረጠርኸው ችግር ውስጥ ትወድቃለህ» የሚል በጣም አስፈላጊ መርሕ ሰጥቶናል። የእግዚአብሔር ሕግ የማይለወጥና ዘላለማዊ ነው፤ በፍጹም ልናመልጠውም አይቻለንም። የኢየሱስ ትምህርቶች ወደ ጥልቅ ልባችን እንኳ ሳይቀር ጠልቀው የሚገቡ ናቸው።

የሚገባንንና የእኛ የሆነውን ነገር ከባላጋራችን መጠበቅ ተፈጥሮአዊና የተለመደ ጉዳይ ነው። ይሁን እንጂ ለባለጋራዬ መክፈል ያለብኝን ነገር በወቅቱ መክፈል ዘላለማዊ ጠቀሜታ ያለው እንደሆነ ኢየሱስ ይናገራል። ከኔታ እይታ አንጻር መታለሌ ወይም አለመታለሌ ይህን ያህል ግምት ውስጥ የሚገባ ጉዳይ እይደለም፤ ትልቁ ቁም ነገር እኔ ሌሎችን አለማታለሌ ነው። ታዲያ፣ ከኢየሱስ ክርስቶስ ዕይታ አንጻር መክፈል ያለብኝን ዕጽ እየከፈልሁ ነው ወይስ በለራሴ መብት እየተሟገትሁ?

ፈጥኖ አድርገው፤ ማለትም ራስህን ለፍርድ አቅርበው፤ ግብረ ገባዊና መንፈሳዊ ነገሮችን በተመለከተ ሳትውል ሳታድር እርምጃ መውሰድ ይጠበቅብሃል። እንደዚያ ካላደረግን ግን ጨካኝና ምሕረት የለሽ ሁኔታዎች ውስጥ እንገባለን። ልጆቼ ንጹሕና እንደ በረዶ የጠራ ዓይነት ሕይወት እንዲኖሩ እግዚአብሔር ይፈልጋል፤ በሕይወትህ አለመታዘዝ የሚታይ ከሆነ ግን አንተን ወደመታዘዝ ለመመለስ በማንኛውም ዓይነት ሁኔታ ሊጠቀም ይችላል። አብዛኛውን ጊዜ እንደሚታየው ከሆነ ደግሞ የእኔ እዳም ወይም አመለካከት ትክክል ነው በማለት የምናደርገው ሙግት ላለመታዘዝችን ዓይነተኛ ማስረጃ ነው። ስለዚህም ሁልጊዜ በብርሃኑ እንድንመላለስ የእግዚአብሔር መንፈስ አጠንክሮ መናገሩ ብዙ ሊያስገርመን አይገባም ማለት ነው (ዮሐ. 3፣19-21)።

«ከባለጋሪህ ጋር ፈጥኑ ተስማማ፤» ከሌሎች ጋር ባለህ ግንኙነት በላብህ ውስጥ ቀጣ፣ ቂምና ቁርሽ መኖሩን ተረድተሃልን? እንደዚያ ከሆነ አሁኑኑ ተናዘዝ፤ አሁኑኑ በእግዚአብሔር ፊት ነገሮችን አስተካክል። ከዚያ ሰው ወይም ከእነዚያ ሰዎች ጋር አሁኑኑ እርቅ አድርግ።